

TORSDAGEN DEN 7 MAJ 2009

ORDFÖRANDESKAP: VIDAL-QUADRAS

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.05.)

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Anslagsöverföringar: se protokollet

4. Bortfallna skriftliga förklaringar: se protokollet

5. Situationen i Republiken Moldavien (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

6. Program för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus) (debatt)

Talmannen. – Första punkten är ett betänkande av Ruth Hieronymi, för utskottet för kultur och utbildning, om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett program för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus) (KOM(2008)0892 – C6-0011/2009 – 2008/0258(COD)) (A6-0260/2009).

Ruth Hieronymi, föredragande. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag är extra glad att vi på så kort tid – bara sex månader – och före utgången av denna valperiod har lyckats utarbeta och anta ett nytt stödprogram för europeisk film som kommer att gynna kulturen och ekonomin i både EU och resten av världen.

Detta var bara möjligt tack vare ett utomordentligt samarbete. Jag tackar så mycket för det. Tack, fru kommissionsledamot. Kommissionens förslag om inrättande av programmet Media Mundus var ett utmärkt förslag. Vi hade ett utmärkt samarbete med det tjeckiska ordförandeskapet, och samarbetet i utskottet för kultur och utbildning var det bästa av allt. Det var bara tack vare detta samarbete som vi så snabbt kunde nå vårt mål.

Främjandet av europisk film genom Media-programmet har varit mycket framgångsrikt i EU i drygt 15 år. Nittio procent av alla europeiska filmer som visas utanför sitt ursprungsland får stöd genom Media-programmet. Hittills har detta program emellertid bara främjat projekt inom Europa, och i en tid av globaliserade marknader och ny teknik är detta inte längre tillräckligt.

Vi står inför nya möjligheter, men även nya utmaningar. Programmet Media Mundus, som vi diskuterar i dag, är ett fantastiskt svar på dessa. Det är ett svar på de möjligheter som den europeiska filmindustrin erbjuder i form av nya marknader utanför Europa. Dessutom är det ett svar på behovet av och möjligheterna att utnyttja främjandet av film och själva filmerna för att stödja och ge drivkraft åt den interkulturella dialogen.

Därför tackar jag för att pilotprojekten inom media Mundus lanserades. Sju miljoner euro gjordes tillgängliga. Det visades tydligt att det fanns ett stort behov. Utbildning, marknadsföring och distribution i globala nätverk stöddes av pilotprojekten, och framför allt de växande audiovisuella marknaderna i världen – Indien, Brasilien, Sydkorea och Kanada – har föreslagit fantastiska projekt.

Med stöd från utskottet för kultur och utbildning röstar vi därför med glädje för förslaget. Jag skulle vilja be hela parlamentet att rösta ja för att under de kommande åren stödja programmet med lämpliga anslag så att vi kan nå vårt mål och främja europeiska filmer som globala ambassadörer för våra kulturella värden.

Detta är mitt sista anförande i Europaparlamentet. Jag känner stor tillfredsställelse över att jag har kunnat slutföra programmet med ert stöd och skulle vilja föra fram ett eget budskap. När det gäller framtiden, kom

ihåg att kulturella handelsvaror i EU inte bara får bli ekonomiska handelsvaror utan fortfarande måste vara både kulturella och ekonomiska handelsvaror.

Jag skulle särskilt vilja tacka mina kolleger i utskottet för kultur och utbildning, sekretariatspersonalen, er, fru kommissionsledamot, och er generaldirektör Gregory Paulger, för tio års utmärkt samarbete på det audiovisuella området. Tack så mycket.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag håller fullständigt med Ruth Hieronymi. De 10 år som jag arbetade tillsammans med henne och de andra ledamöterna i utskottet för kultur och utbildning var oerhört effektiva och oerhört givande på ett personligt plan. Tack ska ni ha, oavsett vilket parti ni företräder. Ni har verkligen arbetat för att göra kultur till något betydelsefullt och för att kulturen ska kunna förmedla något till människor.

Jag är tacksam för parlamentets ändringsförslag till betänkandet. Genom parlamentets förtydliganden och förenklingar har mitt förslag förbättrats.

Som ni vet baseras Media Mundus på den förberedande åtgärden Media International. I det avseendet är jag också glad att parlamentet anslog 2 miljoner euro 2008 och 5 miljoner euro 2009 för att finansiera denna förberedande åtgärd.

Media Mundus kommer att inledas 2011 och ta vid efter Media International. Syftet är att stärka de kulturella och kommersiella förbindelserna mellan yrkesverksamma inom den europeiska filmindustrin och i hela världen. Media Mundus är ett nytt, innovativt och ambitiöst koncept som främjar samarbete mellan yrkesverksamma inom filmbranschen, vilket normalt inte är fallet i EU-program. Till skillnad från befintliga program baseras det dessutom på ömsesidiga fördelar, inte bara för våra filmskapare utan även för filmskapare i tredjeländer, på olika områden. Den första avser yrkesutbildning och innefattar studerande och utbildare från Europa och tredjeländer. Detta kommer att förbättra tillträdet till tredjeländers marknader och bygga upp förtroende och långsiktiga affärsförbindelser. Det är inget konstigt med det. När man har suttit i skolbänken och genomgått en filmutbildning tillsammans med någon från Asien, Afrika eller den amerikanska kontinenten är det klart att detta i framtiden gör att man vill arbeta tillsammans.

Därför stöder vi även anordnandet av forum för internationella samproduktioner. Vi utbildar dem tillsammans, och sedan förväntar vi oss att dessa yrkesverksamma filmskapare ska arbeta tillsammans. Därför behöver vi forum för internationella samproduktioner.

Vi måste också förbättra den europeiska filmkonstens distribution, cirkulation och synlighet i tredjeländer. Detta gynnar även tredjelandsmedborgarna i EU och är ett bra exempel på att Europa inte är Fästning Europa, utan ett Europa som ger, tar och delar med sig.

Vi måste öka allmänhetens efterfrågan på audiovisuellt innehåll från andra kulturer. Detta är oerhört viktigt och därför måste vi framför allt få den unga publiken att se europeiska filmer.

Jag är säker på att Media Mundus kommer att öka konsumenternas valmöjligheter så att människor får möjlighet att titta på europeiska filmer. Det kommer att bidra till kulturell mångfald på europeiska marknader genom att vi får in mer kvalitetsfilm från mindre marknader utanför Europa till Europa, och det kommer att ge europeiska filmer en chans på den internationella marknaden. Det kommer därför att skapa nya affärsmöjligheter för yrkesverksamma både från Europa och från resten av världen. Detta är givetvis ett mycket viktigt ekonomiskt bidrag. Det är en fråga om konkurrenskraft, men framför allt är det en fråga om kulturell mångfald. Vår kulturella mångfald är det dyrbaraste vi har, och den kulturella mångfalden hos dem som lever på andra kontinenter är det dyrbaraste de har. Att få dela med sig av denna mångfald innebär en fantastisk chans som Media Mundus kommer att vara med och bidra till.

Doris Pack, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, fru Hieronymi! Programmet Media Mundus är ett projekt som baseras på en idé som ursprungligen lanserades i vårt utskott, utskottet för kultur och utbildning. Det var där som projektet så att säga såg dagens ljus. Vi gav det starkt stöd och det bär givetvis inte bara kommissionsledamotens utan även av Ruth Hieronymis kännetecken. Därför stödde vi i utskottet för kultur och utbildning med glädje detta betänkande.

Vi har lärt oss mycket av Erasmusprojektet, som öppnade dörren för studenter som vill bege sig till tredjeländer och vice versa. Inom ramen för globaliseringen är detta faktiskt nödvändigt, och Media Mundus innebär samma sak för filmskapare. Det är ett fantastiskt exempel på hur man kan organisera en interkulturell dialog på detta område. Naturligtvis finns det en kommersiell aspekt, men framför allt handlar det om kulturell dialog.

Media Mundus kommer även att stödja och bidra till genomförandet av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar i Europa och runt om i världen, genom att skapa dialog och försöka nå en balans mellan ekonomiska intressen och sparkrav.

Med Media Mundus stärker vi naturligtvis rörligheten för våra filmer, filmskapare och studenter. I slutändan kommer vi att ge Europa ett nytt ansikte, precis som Wim Wenders hela tiden har uppmanat oss att göra. Vi kommer att se till att den europeiska drömmen blir verklighet. Den amerikanska drömmen har i årtionden förmedlats till oss via filmer, och så är det fortfarande. Om vi i samarbete med tredjeländer till slut lyckas förmedla den europeiska drömmen till världen, via bildmediet, har vi gjort mycket mer för att stabilisera EU än vad vi hade kunnat göra på många andra sätt.

Om vi arbetar tillsammans i dagens globaliserade värld kommer vi att kunna pressa tillbaka amerikanerna något på världsmarknaden och förmedla vår dröm lite bättre. Jag är säker på att vi kommer att stödjas av tredjeländer, kanske Sydkorea eller länderna i Sydamerika, som vi faktiskt vill hjälpa genom att göra deras småskaliga produktion mer synlig på den europeiska marknaden.

Sammantaget är detta ett projekt som är till nytta för alla parter. Det hjälper tredjeländer och den europeiska filmindustrin. Det var på tiden att så skedde. Jag anser att Media Mundus är rätt reaktion på de globala tekniska, sociala och ekonomiska utmaningarna. Jag skulle vilja avsluta med att säga följande: "Det som hjälper vår mångfald stärker vår identitet".

Christa Prets, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, fru Hieronymi! Jag skulle vilja gratulera er till detta betänkande. Alla i utskottet för kultur och utbildning kan vara nöjda och stolta över vad vi har åstadkommit på så kort tid. Vi har visat att vi kan arbeta flexibelt och att vi inte är bundna av förfaranden utan tar hänsyn till dem som arbetar inom filmindustrin, och som väntar på att denna politik snabbt ska förverkligas. Vi har skyndat på vårt arbete och vi kommer att kunna fortsätta arbeta när denna politik har antagits och resolutionen har gått igenom. Vi har inte insisterat på en formell behandling. De som hela tiden kritiserar vårt arbete och baktalar de positiva saker vi har åstadkommit bör tänka på detta.

Jag är nöjd över att vi under Europeiska året för kreativitet och innovation hjälper de kreativa att bli mer innovativa och ger dem möjlighet att fortbilda sig och integreras mer på den globala marknaden. I den digitala världen förändras allt från dag till dag. Tekniken är annorlunda och det finns nya resurser och nya utmaningar. Därför är det nödvändigt att skapa nya nätverk. Dessa behöver det ekonomiska stöd vi ger. Om vi vill främja vår europeiska filmindustri och främja Europatanken behöver vi inte bara bättre kvalitet – kvaliteten är redan mycket bra men kunde bli ännu bättre – utan vi måste även ge våra kreativa konstnärer ekonomiskt stöd.

Med den ekonomiska krisen på allas läppar bidrar skapandet av nya arbetstillfällen inom filmindustrin, möjligheter till innovation, förbättring av informationsutbytet, forskning och marknadsundersökningar till att skapa arbetstillfällen. Här finns det stor potential för att stärka arbetsmarknaden.

När det gäller gränsöverskridande samarbete och spridning i tredjeländer skulle jag vilja ge ett exempel. För mig är *Slumdog Millionaire* ett framgångsrikt exempel. Denna film, som gick upp i hela världen, fick 8 30 000 euro i stöd från programmet Media Mundus och blev en succé världen över. Den gjorde oss mer medvetna om den akuta situationen i ett visst land. Den visade emellertid även betydelsen av gränsöverskridande samarbete. Därför anser jag att detta program är ett utmärkt program och jag är nöjd att vi slutförde vårt arbete på så kort tid och utan några problem.

Jag skulle särskilt vilja tacka Ruth Hieronymi och önska henne lycka till. Hon har varit en utmärkt kollega och medieexpert. Tack, fru Hieronymi, och lycka till.

Zdzisław Zbigniew Podkański, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Målet med programmet Media 2007 var att bevara Europas identitet, mångfald och kulturarv, att förbättra spridningen av europeiska audiovisuella verk och stärka den europeiska audiovisuella sektorns konkurrenskraft. Programmet Media Mundus går ännu längre och förhoppningen är att ömsesidiga fördelar kommer att skapas av att de audiovisuella marknaderna i både EU och tredjeländer främjas och öppnas upp. Detta är naturligtvis en god tanke.

Detta ämne leder emellertid till andra funderingar. Jag tänker på Europas kulturella inflytande i världen. Detta inflytande verkar minska och det gör mig mycket orolig. Jag noterar dessutom att vår kontinent inte deltar i den interkulturella dialogen som likvärdig partner. I dag ifrågasätts rent allmänt de kristna traditioner som skapade Europa, och det verkar inte som Europa har något annat sätt att betrakta sin egen identitet på. Därför är det inte konstigt att Europas inflytande minskar. Europas lilla andel av världsmarknaden för audiovisuella verk är ett bra exempel på detta.

Vi kan beklaga att Europas kulturella inflytande, vid sidan av det minskade ekonomiska inflytandet, kommer att minska ännu mer. Vi behöver emellertid inte slita sönder våra kläder. Initiativ som det program vi diskuterar här är ett litet men nödvändigt steg. Dessutom har vi en ny valperiod på fem år framför oss i Europaparlamentet och vi hoppas att nästa valperiods ledamöter kommer att se till att Europa gör sin stämma hörd ännu bättre.

Det sista sammanträdet, det sista anförandet – jag skulle vilja tacka mina kolleger så mycket för deras samarbete, särskilt kollegerna i utskottet för kultur och utbildning, som jag dagligen har samarbetat med. Jag gratulerar Ruth Hieronymi till hennes betänkande. Tack ska ni ha allihop.

Helga Trüpel, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vår kultur- och mediepolitik handlar verkligen om att ge Europa en själ.

Det har med rätta slagits fast, bland annat av kommissionens ordförande José Manuel Barroso, att människor inte blir förälskade i den inre marknaden – hur viktig den än är. De vill även se och njuta av kulturell mångfald, Europas kulturarv. De vill också att kulturell mångfald ska vara det som Europa sprider i världen.

Doris Pack hade helt rätt när hon citerade Wim Wenders och sa att vi behöver europeiska bilder för att berätta europeiska historier, för att uttrycka den europeiska historiens mångfald och europeiska känslor. Vilka var tragedierna i den europeiska historien, och vilka stora förhoppningar om en fredlig och bättre framtid finns det? Detta är den grundläggande kulturella förståelsen av EU som vi inte bara vill främja internt utan även måste förmedla till resten av världen. Därför är europeisk kulturpolitik, och filmpolitik i synnerhet, alltid en ambassadör för den europeiska identiteten. Därför är jag glad att vi har lyckats sätta detta program.

Redan från början vill jag säga att under nästa valperiod måste detta program utökas, förstärkas och ges ökade anslag så att programmet Media Mundus verkligen kan fullgöra sin roll och inom ramen för ett internationellt samarbete tydliggöra vad europeiska värden och europeisk kulturell mångfald är för något. Dessutom måste det finnas samproduktioner, samarbete, utbildning i ordets rätta bemärkelse, en ömsesidigt fördelaktig situation som berikar båda parter. I globaliseringens och digitaliseringens tidevarv kommer det att vara just detta som den europeiska kulturpolitiken kommer att kännetecknas av.

I dag skulle jag vilja passa på att tacka Ruth Hieronymi för hennes goda samarbete och för att hon lyckats få parlamentet att inse att även om kultur har en ekonomisk sida är det alltid mer än bara en handelsvara. Det handlar i själva verket om identitet, mångfald och kulturkonfrontation – i positiv bemärkelse. För det är just detta som berör människors hjärtan och hjärnor. Vi måste lita mer på Europa i framtiden. Fru Hieronymi! Jag tackar er för ert goda samarbete och önskar er lycka till i framtiden.

(Applåder)

Věra Flasarová, för GUE/NGL-gruppen. – (CS) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag tackar fru Hieronymi för hennes utmärkte arbete och önskar henne många fler framgångsrika år. Utvecklingen inom den internationella audiovisuella marknaden förtjänar att uppmärksammas eftersom detta är ett intressant verksamhetsområde och innebär stora möjligheter till samarbete inom EU och även med andra länder i världen. En ytterligare fördjupning av detta samarbete, bland annat med hjälp av budgeten på 15 miljoner euro för Media 2011–2013, kommer att ge konsumenterna fler valmöjligheter och kommer att föra in produkter med större kulturell mångfald i EU och på den internationella marknaden. Samtidigt kommer det att bidra till ömsesidig förståelse mellan människor från olika kulturer. Andra mycket värdefulla aspekter av dessa EU-projekt inkluderar fortbildning för yrkesverksamma på det audiovisuella området, olika marknadsföringsverksamheter på filmområdet och möjligheter att ge filmer ökad spridning. Det står även klart att det audiovisuella området är den unga generationens domän. Ungdomar använder tv och apparater som använder sig av Internetprotokoll och flerkanalig digital-tv som en av sina viktigaste informationskällor, tillsammans med annan Internetteknik. Genom att stödja dessa system via EU-projekt kan vi därför bidra till att förbättra kvaliteten på tjänsterna för dessa användare.

I detta sammanhang skulle jag emellertid vilka betona något annat som jag tycker är viktigt. Alla Internetmedier representerar ett obegränsat alternativ till traditionella kommunikationsmedel. Även i demokratiska samhällen misslyckas tyvärr dessa traditionella kommunikationsmedel ofta på grund av kommersiella intressen eller på grund av att deras ledning tillhör en viss politisk miljö och indirekt ålägger sina medarbetare att tillämpa själv censur. Därför når mycket av information publiken i förvrängd eller utvald form. Till skillnad från detta erbjuder den stora spridningen av Internet, och de filmer och den information som sprids över nätet, en verklig, oberoende, pluralistisk mediemiljö som står fri i förhållande till monopol och karteller. Därför måste vi stödja alla projekt som stärker detta alternativ till den traditionella medievärlden.

Jag är glad att det tjeckiska ordförandeskapet har bidragit till att Media Mundus-projektet framgångsrikt har kunnat slutföras.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Med programmet Media Mundus är vi på rätt väg när det gäller att främja europeisk film och europeisk kunskap på ett effektivare sätt. Film är ett medium som gör det möjligt för oss att registrera, bevara, beskriva och sälja Europas kulturella mångfald. Med tanke på den snabba utvecklingen av ny teknik behöver vi emellertid även fortbildning och yrkesutbildning. Det vore synd om vissa tredjeländer eller mindre utvecklade kontinenter skulle upphöra att göra filmer som beskriver befolkningens liv, berättar intressanta historier om dem och naturligtvis om sitt eget naturarv och kulturarv och sin egen historia, bara för att de ligger efter i utvecklingen och saknar kunskap.

På grund av de amerikanska filmernas dominans – de dominerar en enorm marknad – har europeiska filmer det tufft i konkurrensen på världsmarknaden, trots att de håller mycket högre kvalitet än många amerikanska tårdrypande filmer eller kassasuccéer. Därför är Media Mundus en bra plattform för att knyta kontakter med filmskapare och distributörer i tredjeländer och för att utbyta filmrelaterad kunskap och information. På samma sätt fyller EU en funktion på detta område genom att föra samman olika kontinenter och förena filmpublik från olika länder.

Vi kommer att få ett nytt framgångsrikt program men förlora vår föredragande och en expert på området. Jag skulle personligen vilja tacka er, fru Hieronymi. Jag tackar er för allt arbete ni har lagt ned, för bredden i er vision och för ert samarbete. När jag kom in i parlamentet som ny ledamot för fem år sedan var Ruth Hieronymi den första person jag vände mig till för att få råd och information, och hon var alltid villig att hjälpa till och visa sin förståelse. Så låt mig återigen tacka er så hjärtligt och önska er lycka till i både ert familjeliv och ert yrkesliv, för jag är säker på att ni inte kommer att ligga på latsidan framöver.

Vissa av er vet att ni kommer tillbaka. Jag skulle också vilja komma tillbaka, men jag vet inte om det blir så. Låt mig därför här och nu tacka alla ledamöter i utskottet, presidiet och parlamentet för att ni har gett mig möjlighet att arbeta i utskottet för kultur och utbildning. Det har varit roligt och trevligt att arbeta för er. Oberoende av er politiska tillhörighet har vi samarbetat för att främja kultur, utbildning, ungdomar, idrottsmän och idrottskvinnor. Trots att jag kommer från ett litet land har mina tankar dessutom tagits upp av utskottet och sedermera även bekräftats av parlamentet. Tack för ert samarbete.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Herr talman! I Unescos allmänna förklaring om kulturell mångfald rekommenderas bland annat att vi bör främja audiovisuella produkter av hög kvalitet och framför allt främja skapandet av samarbetsmekanismer som gör det möjligt att distribuera dessa produktioner. Europeiska kommissionen hade helt klart detta uttalande i tankarna när den utarbetade detta initiativ.

Det behöver inte framhållas att Media Mundus kommer att dra nytta av det ökade intresset och de ökade möjligheter som det världsomspännande samarbetet inom den audiovisuella industrin kommer att skapa och att det kommer att öka konsumenternas valmöjligheter och föra in produkter som präglas av större kulturell mångfald på de europeiska och internationella marknaderna. Härigenom kommer det att skapas nya kommersiella möjligheter för yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn i Europa och runt om i världen.

Jag är övertygad om att kommissionen kan hantera budgeten så att detta får så stora effekter som möjligt och inte splittras upp i separata projekt. Som en ansedd professor sa är programmet Media Mundus för audiovisuellt samarbete med tredjeländer ett bevis på att det internationella audiovisuella landskapet har genomgått stora förändringar, särskilt i tekniska termer. Syftet med detta initiativ är att skapa möjligheter för samarbete på den audiovisuella marknaden, främja forskning och yrkesutbildning samt finansiera samproduktioner för att främja samarbetet mellan yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn.

Jag skulle också vilja avsluta med att uttrycka min tacksamhet. Det har varit ett nöje att arbeta med alla mina kolleger i utskottet för kultur och utbildning de senaste två åren. Tack. Jag hoppas vi ses snart igen.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Till att börja med skulle jag vilja tacka Ruth Hieronymi och utskottet för kultur och utbildning. Tack vare det nya Media Mundus-programmet kan den europeiska filmindustrin utvecklas på världsomspännande nivå.

Programmet bygger i själva verket på en bestämd politik. Det skapades inom ramen för den internationella åtgärden Media, som sedan 2007 har inriktat sig på att utveckla EU:s förbindelser med audiovisuella marknader i tredjeländer. Syftet med denna åtgärd var att tillgodose tredjeländernas omedelbara behov och att förbättra

den övergripande effektiviteten hos Media 2007. Det var viktigt att ta itu med de nya problem och utmaningar som beror på globaliseringen av marknaderna, vilket påverkar den europeiska audiovisuella sektorn.

Denna förberedande åtgärd har därför lagt grunden till ett EU-program för utökat stöd för att främja globalt samarbete inom den audiovisuella industrin. Sedan antog Europeiska kommissionen mycket snabbt – vilket jag gratulerar dem till – ett förslag om att inrätta programmet Media Mundus. Med en budget på 15 miljoner euro för 2011–2013 kommer detta program att innebära nya möjligheter till internationellt samarbete och nätverksbyggande – och nätverkstanken är oerhört viktig – mellan yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn från både EU och tredjeländer. Audiovisuella medier är mycket populära bland ungdomar. De bidrar i oerhört hög grad till att främja kulturell dialog, och även här är uppgiften att skapa en ny global jämvikt mellan Förenta staterna, och mellan andra kontinenter som är stora producenter, och Europa, som har sin rättmätiga plats på detta område.

Programmet är öppet för partnerskapsbaserade projekt som innefattar minst tre partner. Varje partnerskap samordnas av en yrkesverksam person från EU. Programmet omfattar utveckling av informationsutbyte, yrkesutbildning och en god kunskap om marknaderna, förbättring av konkurrenskraften och gränsöverskridande distribution av audiovisuella verk i hela världen, förbättring av spridningen och exponeringen av audiovisuella verk världen över och ökad efterfrågan från allmänheten när det gäller kulturell mångfald.

Vi stöder Europeiska kommissionens förslag, eftersom det innebär att det program som vi i samförstånd har kommit fram till kan genomföras. Jag är hoppfull när det gäller denna text. Jag stöder den eftersom den överensstämmer med min övertygelse när det gäller respekt, interkulturell dialog och stöd för kreativt arbete, yrkesutbildning och den audiovisuella industrin. Jag tackar Ruth Hieronymi så mycket. Jag vet att vi under nästa valperiod är skyldiga henne att fortsätta att arbeta vidare i denna riktning.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Kommissionens förslag om programmet Media Mundus välkomnas av alla som vill att den europeiska audiovisuella marknaden ska växa, bli starkare och konkurrenskraftigare och kunna exportera sina produkter till övriga världen. Den europeiska audiovisuella industrin har utvecklats och förbättrats betydligt de senaste åren och dess internationella profil har förändrats de senaste 20 åren, framför allt till följd av tekniska framsteg. Detta har resulterat i stark ekonomisk utveckling och investeringar och till följd av detta en ökad efterfrågan på audiovisuellt material på vissa marknader. Tyvärr finns det även hinder som påverkar marknadsföringen av europeiska produkter utomlands, bland annat att europeiska audiovisuella företag saknar tillräcklig finansiering.

Gemenskapsstöd till den audiovisuella sektorn tar hänsyn till att EU och dess medlemsstater främjar samarbete med tredjeländer och de behöriga internationella organisationerna i kultursektorn, eftersom det betonar vikten av att respektera de olika kulturella dimensionerna så att man främjar mångfald, och även eftersom distributionssektorn avgör mångfalden i de audiovisuella verken och konsumenternas valmöjligheter. Det finns fortfarande inte så många europeiska audiovisuella verk på den internationella marknaden, medan audiovisuella verk från tredjeländer, undantaget amerikanska verk, har samma problem med begränsad tillgänglighet på de europeiska marknaderna. De europeiska distributörerna är i regel små bolag med begränsade möjligheter att få tillgång till internationella marknader. I det nya programmet anslås följaktligen medel för att göra det möjligt att vidta åtgärder för att förbättra distribution, saluföring och marknadsföring av europeiska audiovisuella verk i tredjeländer och av tredjeländers verk i Europa.

Till sist skulle jag vilja gratulera Ruth Hieronymi till ytterligare ett fantastiskt arbete och önska henne lycka till i hennes privatliv och i hennes framtida roll, efter hennes utomordentliga insatser här i Europaparlamentet. Jag skulle även vilja passa på att tacka kommissionsledamot Viviane Reding och alla ledamöter i utskottet för kultur och utbildning för det utmärkte samarbete vi har haft under valperiodens fem år.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Kulturområdet bidrar utan tvekan till att uppnå ekonomiska mål, med tanke på att denna sektor sysselsätter ungefär 5,8 miljoner personer. Kulturområdet bidrar emellertid även till att uppfylla sociala mål, genom att främja EU:s värden i världen, för att inte tala om att det ger konsumenterna större valmöjligheter och främjar den audiovisuella industrins konkurrenskraft i EU.

Det berörda programmet är även relevant på grund av att man tar hänsyn till den tekniska utvecklingens effekter på området, framför allt eftersom denna faktiskt har lett till en stigande efterfrågan på audiovisuellt material. Jag välkomnar ett konsekvent program för att främja europeiska audiovisuella verk i hela världen, eftersom den europeiska marknaden är så fragmenterad jämfört med den audiovisuella industrin i exempelvis Förenta staterna.

Sist men inte minst är jag övertygad om att vi på ett bättre sätt kommer att kunna dra nytta av det mervärde som filmindustrin skapar i medlemsstaterna. Som exempel kan jag ta filmindustrin i mitt hemland Rumänien, som har visat framfötterna genom att vinna stora europeiska och internationella priser.

Jag gratulerar föredraganden och önskar henne lycka till i hennes liv efter Europaparlamentet.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Mina damer och herrar! Jag har arbetat i utskottet för kultur och utbildning i fem år. På grundval av erfarenheterna i mitt hemland Litauen måste jag emellertid framhålla hur viktiga de program som ni debatterar är för ett lands ekonomi, för att inte tala om ett litet lands kultur.

För några år sedan var vår filmindustri körd i botten. Det var samarbetet med tredjeländer som fick den på fötter igen. Under denna period växte sig Litauens filmindustri starkare, en ekonomisk bas etablerades och filmindustrin bidrar nu i hög grad till att skapa sysselsättningstillfällen. Samtidigt har detta skapat förutsättningar för talangfulla regissörer att utvecklas, och i dag tar Litauens filmregissörer emot internationella utmärkelser och är välkända i hela Europa och i världen.

Därför vill jag betona att EU bör lägga större vikt vid att genomföra denna typ av program. De hjälper länder och kulturer att blomstra.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Till att börja med vill jag tacka föredraganden Ruth Hieronymi, som med hjälp av all sin expertis på detta specifika område har väglett utskottet för kultur och utbildning. Tack, fru Hieronymi, för allt ni har gjort.

Fru kommissionsledamot! Än en gång har ni lyckats slutföra detta projekt. Detta är ett viktigt projekt men det måste vägas mot den betydelse som det ges, och finansieringen av programmet motsvarar utan tvekan inte era ambitioner. I nästa budgetram måste det därför införas bestämmelser för att ge detta program ökade anslag. Dessa personer, som reser, måste ges största möjliga frihet, och det är i samband med detta som vi fortfarande ofta har olösta problem gällande viseringar, social trygghet och konstnärlig status. Det återstår fortfarande mycket arbete innan konstnärerna blir verkligen rörliga.

Annars anser jag att film är det bästa redskapet för kulturell mångfald. Därför bör vi stödja denna sektor, som fortfarande är i sin linda. Kanske kan idén om en garantifond vara ett sätt att stärka finansieringen, som inte riktigt når upp till våra ambitioner.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! Filmer från tredjeländer distribueras förhållandevis ofta i Polen. De är sällan av hög kvalitet och samtidigt är det mycket svårare för våra europeiska filmer att nå marknaderna och publiken i tredjeländer. Samtidigt är det oerhört viktigt att stödja spridningen av vår kultur. Det är nödvändigt att marknadsföra europeiska filmer i andra länder. Det är nödvändigt att se till att dessa filmer får en bättre ställning på tredjeländernas marknader. Att stärka filmindustrin kommer dessutom att garantera att de filmer som produceras är av högre kvalitet. Även detta kommer att vara betydelsefullt.

Jag anser att en viktig faktor här är den synergieffekt som uppnås tack vare rörligheten och samarbetet med tredjeländer. Stärkt skydd för den immateriella äganderätten är en viktig fråga som tas upp i programmet, även i samband med stöd för att genomföra Unescos konvention.

Jag skulle vilja rikta ett stort tack till Ruth Hieronymi för hennes arbete med detta program och för att hon lyckades bli klar före utgången av valperioden. Det var ett arbete som vi gjorde tillsammans, men hennes bidrag var det största. Jag vill rikta ett stort tack till alla de ledamöter i utskottet för kultur och utbildning som jag har arbetat med under denna valperiod.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Tack till alla som har bidragit till vår kulturella mångfald, inte bara i Europa utan även utanför våra gränser. Som avslutning på detta anförande skulle jag vilja ge er några konkreta exempel på hur detta kan fungera, och hur det redan har fungerat.

Vi har utvecklat elva yrkesutbildningspartnerskap med Latinamerika, Indien, Kanada, Turkiet, Ukraina, Moldavien och Georgien som omfattar film, tv-program, animering och dokumentärer. Vi har exempelvis skapat ett samarbete för tecknad film mellan EU, Latinamerika och Kanada för att utbilda och ta fram specialister inom tecknad film. Vi har utvecklat Prime Exchange, en workshop för författare och producenter från Indien och Europa, där de kan lära sig mer om finansiering och marknadsföring av film. Och vi har främjat distributionen, exempelvis genom "European Producers' Club", som har anordnat workshops om samproduktion i Kina och Indien.

Dolma anordnade en dokumentärmånad i Chile, Parisprojektet gjorde samproduktioner mellan Japan, Sydkorea och Europa, och EuropCinema har byggt upp ett nätverk av 230 europeiska biografer och 148 biografer i resten av världen som gör det möjligt för dessa att ha ett filmutbyte med varandra. Här kan vi tala om konkreta åtgärder. Det handlar inte om stora ord utan om konkreta åtgärder för att hjälpa de yrkesverksamma inom branschen att göra det de är bäst på, dvs. att göra film, att visa filmer, att sprida filmer. Tack till alla som har bidragit till att detta har blivit verklighet.

Ruth Hieronymi, föredragande. – (DE) Herr talman! Jag tackar er för ert stöd och för den konstruktiva debatten. Jag är säker på att Media Mundus-programmet, som vi med rätta har behandlat i dag, med denna drivkraft inte bara kommer att bli en stor framgång utan även kommer att kunna mobilisera starkt stöd i framtiden.

Alla som beklagar att europeisk kultur saknas eller är otillräcklig i världen, vilket de har skäl att göra, kan inte annat än välkomna Media Mundus-programmet och entusiastiskt rösta för förslaget. Detta är ett utmärkt exempel på hur vi kan föra ut vårt kulturella budskap till världen. Därför ber jag er skicka detta kraftfulla budskap till våra regeringar: Att främja europeisk kultur i samarbete med andra innebär inte mindre nationell identitet för våra länder och EU:s medlemsstater. I stället stärker det deras nationella särdrag och för samman vår europeiska kultur så att vi kan bli en framgångsrikare ambassadör i världen.

Med dessa ord skulle jag vilja tacka er alla. Alla som vill fortsätta att diskutera hur vi ska kunna åstadkomma detta är välkomna till ledamöternas bar.

Talmannen – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon kl. 12.00.

7. Förslag till kommissionens förordning om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) enligt bilaga XVII (debatt)

Talmannen – Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen från Miroslav Ouzký och Guido Sacconi, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om förslaget till bilaga XVII till kommissionens förordning om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (O-0071/2009 – B6-0230/2009).

Guido Sacconi, frågeställare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Dagens debatt är extra viktig av två skäl: för det första för att vi talar om ett av de ämnen som har orsakat mest skada och flest dödsfall bland medborgare och arbetstagare på de anläggningar där det används och tillverkas, nämligen asbest; för det andra för att vi debatterar en av de första åtgärderna för att genomföra den oerhört betydelsefulla förordning som på sätt och vis har utmärkt denna valperiod, dvs. Reach-förordningen.

I vår fråga och i det förslag till resolution som vi kommer att rösta om i dag motsätter vi oss inte det förslag till tillämpningsförordning som kommissionen har antagit – låt mig genast försäkra kommissionen, och dess vice ordförande Antonio Tajani som är här för dess räkning, om detta. Jag hänvisar till punkt 2.6 i förslaget, som innehåller den saknade bilaga 17 som skulle ha återgett bestämmelserna i bilaga 1 till förordning 76 – direktivet om farliga ämnen, som kommer att ersättas av Reach och därför upphävas. I punkt 2.6 utvidgas förbudet till att även gälla utsläppande på marknaden av asbestfibrer och produkter som innehåller asbest.

Sanningen är emellertid att vissa medlemsstater enligt samma beslut ska beviljas undantag – för protokollet rör det sig om fyra medlemsstater – och får lov att behålla artiklar som salufördes före 2005 på marknaden, liksom diafragmer som ingår i befintliga elektrolysanläggningar och innehåller krysofil. Ett villkor för att kunna använda sig av dessa undantag är naturligtvis att medlemsstaterna följer alla gemenskapsbestämmelser om skydd för arbetstagare, vilket i praktiken innebär att dessa anläggningar, som är i slutet av sin livscykel, inte får leda till hälsoproblem för arbetstagarna.

Det finns en anledning till att vi inte motsätter oss detta. Dessa undantag existerar men vi måste uppmärksamma att kommissionen så att säga har tillhandahållit en mekanism som gör att dessa undantag så småningom – 2012 för att vara exakt – kommer att ses över genom rapporter som de berörda medlemsstaterna ska lägga fram. På grundval dessa kommer den europeiska kemikaliemyndigheten att utarbeta ett förslag till hur dessa undantag gradvis ska dras tillbaka.

Vi motsätter oss därför inte undantagen, men genom vår resolution vill vi ge er i kommissionen en stark drivkraft att bli lite djärvare, gå lite längre och lite fortare fram och framför allt ha i åtanke att det redan finns alternativ till krysotil, åtminstone för högspänningsanläggningar. De berörda företagen har faktiskt lanserat lovande forskningsprogram för att även hitta alternativ för lågspänningsanläggningar.

Vår drivkraft och vårt bidrag har två mål. För det första vill vi fastställa ett datum, en tidsfrist, för när dessa undantag ska upphävas – vi föreslår 2015. Detta skulle göra att man lägger fram en verklig strategi för att dra tillbaka undantaget, inklusive de åtgärder som krävs för att förstöra dessa anläggningar på ett säkert sätt och för att garantera säkerheten i samband med export.

Det andra vi avslutningsvis skulle vilja be kommissionen om – och vi skulle uppskatta att få ett svar även på detta – rör en punkt som vi anser vara kritisk, nämligen att det fortfarande inte har antagits någon gemenskapsförteckning över de artiklar som innehåller asbest som omfattas av undantag. Vi ber därför att detta ska ske så snart som möjligt, senast 2012, så att kontrollen och förståelsen kan förbättras.

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman, ärade ledamöter! Till att börja med skulle jag vilja be om ursäkt på mina kolleger vice ordförande Günter Verheugens och Stavros Dimas räkning. De kunde tyvärr inte närvara nu på morgonen för att delta i debatten. Jag vet att Günter Verheugen har haft intensiva och fruktsamma diskussioner med föredraganden Guido Sacconi, och jag skulle vilja tacka honom för hans utmärkta arbete. Det säger jag även på en rent personlig nivå.

Kommissionen ställer sig helt bakom de mål som de yrkesverksamma på hälso- och sjukvårdsområdet och miljöområdet har. Vi arbetar dels för att förhindra all exponering för asbest, dels för ett totalförbud mot användning av asbest i alla dess former.

Inom EU finns det mycket stränga restriktioner om utsläppande på marknaden, användning, export och bortskaffande av asbestfibrer. Utsläppande på marknaden och användning av asbestfibrer totalförbjöds redan i direktiv 1999/77/EG.

När det gäller andra användningsområden får medlemsstaterna tillåta användning i form av krysotil i elektrolysanläggningar som redan var i bruk 1999 och fram tills dessa når slutet av sin livscykel och kan ersättas med asbestfria alternativ.

Fyra medlemsstater tillämpar detta undantag. En översyn 2006–2007 visade att alla exponeringsgränsvärden på arbetsplatserna respekterades och att det inte fanns några tillgängliga alternativ vid det aktuella tillfället för vissa mycket specifika processer. Det aktuella gränsvärdet kommer att införlivas i bilaga XVII till Reach-förordningen, och undantaget för diafragmer som innehåller krysotil kommer att ses över igen 2011.

I juni 2011 kommer medlemsstaterna att vara tvungna att rapportera om sina ansträngningar att ta fram krysotilfria diafragmer, vilka åtgärder de har vidtagit för att skydda arbetstagarna och hur mycket krysotil som har använts och varifrån den kommer. Kommissionen kommer sedan att be europeiska kemikaliemyndigheten att studera de inlämnade uppgifterna i syfte att avskaffa undantagen.

I direktiv 87/217/EEG om att hindra och minska asbestförorening i miljön finns åtgärder för att kontrollera asbestutsläppen under vissa typer av rivning, sanering och bortskaffande så att dessa verksamheter inte leder till förorening i form av asbestfibrer eller asbestdamm.

Direktiv 83/477/EEG, ändrat genom direktiv 2003/18/EG, om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet innehåller en rad åtgärder för att säkerställa ett adekvat skydd för arbetstagarnas hälsa, där de senare utsätts för risker som kan kopplas till asbestfibrer. Företag måste styrka sin förmåga att utföra rivningsarbeten eller asbestsanering. Före rivningen eller asbestsaneringen måste de utarbeta en plan som anger vilka åtgärder som krävs för att se till att arbetstagarna inte utsätts för en asbesthalt i luften som överstiger 0,1 asbestfibrer per cm³ under ett normalt åttatimmarsskift.

I ramdirektivet 2006/12/EG om avfall och direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall, tillsammans med rådets beslut om kriterierna för vilket avfall som ska accepteras i deponier, åläggs medlemsstaterna att se till att asbestfibrer och utrustning som innehåller asbestfibrer bortskaffas på ett kontrollerat sätt. Medlemsstaterna måste se till att avfallet återvinns eller förstörs utan risk för människors hälsa och utan användning av processer eller metoder som skulle kunna skada miljön.

Det finns detaljerade villkor för bortskaffande och deponering av asbest, exempelvis att det utrymme där asbesten förvaras måste täckas över varje dag och före varje sammanpressning. Deponin måste täckas av ett slutlager för att förhindra att fibrerna sprids. Åtgärder måste vidtas för att förhindra att marken används efter det att deponin har stängts. All potentiell export av asbest regleras av förordning (EG) nr 689/2008. Sedan 2005 har det bara förekommit ett anmält fall där asbestfibrer har exporterats från EU till ett tredjeland.

De arbetsrelaterade besluten i bilaga XVII till Reach-förordningen kommer dessutom att förbjuda tillverkning av asbestfibrer inom EU, vilket innebär att det kommer att bli omöjligt att exportera sådana fibrer. Avfall som innehåller asbest är farligt avfall. Baselkonventionen och förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall förbjuder export av asbestavfall till länder som inte är medlemmar i OECD. När det gäller transporter mellan EU:s medlemsstater och OECD ska dessa skriftligen anmälas och godkännas i förväg.

Sammanfattningsvis och mot bakgrund av ovanstående kan jag försäkra er att kommissionen kommer att undersöka om det finns skäl att föreslå andra lagstiftningsåtgärder – som går längre än gällande lagstiftning när det gäller både avfallshanteringen och skyddet för arbetstagarna – om kontrollerat bortskaffande av asbestfibrer och om sanering eller bortskaffande av utrustning som innehåller asbestfibrer.

kommissionens vice ordförande. – (IT) Herr talman, ärade ledamöter! För att direkt besvara Guido Sacconis fråga är förteckningen över de artiklar som innehåller asbest men som ändå kan få tillstånd att användas på andrahandsmarknaden fortfarande inte tillgänglig. Kommissionen planerar emellertid att se över situationen 2011 för att utarbeta en harmoniserad förteckning som gäller i hela EU. Jag hoppas att jag därmed tillgodosett er begäran.

Anne Ferreira, för PSE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Som redan har nämnts antog EU 1999 ett direktiv som förbjöd asbest från och med den 1 januari 2005 men som tillät undantag för diafragmer som används för befintliga elektrolysanläggningar fram tills dessa har nått slutet av sin livscykel.

Genom detta undantag, som skulle ha omprövats före den 1 januari, fick de berörda företagen tid på sig att utarbeta planer för att upphöra med sin användning av asbest. Här är vi nu i dag 18 månader försenade. Därför är det dags att vi gör lite framsteg på detta område. Det stämmer att kommissionen, som en del av översynen av bilaga XVII till Reach-förordningen, föreslår att det nuvarande förbudet mot att använda och saluföra asbestfibrer och produkter som innehåller asbestfibrer ska utökas, men kommissionen behåller möjligheten till asbestanvändning i fabriksbaserade elektrolysanläggningar utan att ange någon tidsgräns, trots att det finns asbestfria alternativ som många företag använder.

Kommissionen antar dessutom en bestämmelse som tillåter utsläppande på marknaden av artiklar som innehåller asbest enligt ett system som kan variera från land till land. Detta är oacceptabelt eftersom användningen av denna produkt ligger bakom ett stort antal sjukdomar som kan kopplas till exponering av asbestfibrer. Dessutom kommer antalet personer som drabbas av dessa sjukdomar förmodligen att stiga de kommande åren eftersom denna produkt användes fram till för bara några år sedan. Asbestens effekter på hälsan har länge varit välkända.

Jag skulle vilja lägga till att kommissionens beslut undergräver vissa bestämmelser i Reach-förordningen, inte minst ersättningsprincipen. Det sänder fel signal till andra företag. Den nuvarande ekonomiska krisen räcker inte för att rättfärdiga detta.

Kommissionens inställning – som stöds av en majoritet av medlemsstaterna i rådet – strider dessutom mot EU:s grundinställning att man bör införa ett världsomfattande förbud mot asbest.

Jag skulle vilja ta upp en sista punkt innan jag avslutar mitt anförande. Europeiska fackliga samarbetsorganisationen hävdar i dag att den inte hörts i frågan och påstår att man endast lyssnade till och tog hänsyn till vissa företags åsikter. Kommissionen hävdar motsatsen. Kan ni kasta lite ljus över detta?

Satu Hassi, för Verts/ALE-gruppen. – (FI) Herr talman, mina damer och herrar! Historien om asbest är en sorglig historia och en varning för vad som kan hända när man struntar i försiktighetsprincipen. Asbest användes till en början som ett material som hade utmärkta tekniska egenskaper och först senare upptäckte man att det dödade människor. I exempelvis mitt hemland har antalet dödsfall på grund av asbest fortfarande inte sjunkit. Det kan trots allt ta upp till 40 år för sjukdomen att utvecklas.

Syftet med denna resolution är inte att ogiltigförklara det kommittéförfarandebeslut som det hänvisas till. Jag anser att de viktigaste punkterna är punkterna 8 och 9, som handlar om att kommissionen ska lägga

fram ett lagstiftningsförslag om bortskaffande av asbestfibrer under kontrollerade former samt om sanering eller bortskaffande av utrustning som innehåller asbestfibrer, för att dessa fibrer totalt ska elimineras.

Naturligtvis finns det fortfarande ett stort antal byggnader, även offentliga byggnader, fartyg, fabriker och kraftverk som har delar som innehåller asbest. Om det inte vidtas några skyddsåtgärder exponeras personer exempelvis för asbest när dessa byggnader ska renoveras. De delar som innehåller asbest måste identifieras och avlägsnas och asbesten måste förstöras på ett säkert sätt som garanterar att människor aldrig mer kommer att exponeras för den.

Vi bör lära oss en läxa från den sorgliga asbesthistorien och våra erfarenheter på detta område när vi tar itu med nya och aktuella hälsorisker. De som forskar om nanorör har exempelvis sagt att deras effekter på hälsan starkt påminner om asbestens effekter. Därför måste vi lära oss en läxa av våra tidigare erfarenheter och handla i enlighet med försiktighetsprincipen när vi exempelvis antar grundläggande lagstiftningsinstrument om nanomaterial.

Vittorio Agnoletto, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Herr talman, herr Tajani, mina damer och herrar! Det verkar verkligen som om de tusentals dödsfallen på grund av asbest och de tiotusentals personer som riskerar att dö de kommande åren till följd av progressiv asbestexponering – som vi vet kan latensperioden var upp till 15 eller till och med 20 år – inte betyder någonting alls.

Det verkar som om Eterniträttegången som inleddes i Turin om händelserna vid Casale Monferrato, där det inte finns en enda familj som inte har förlorat en anhörig, inte betyder någonting. Asbest borde i praktiken ha förbjudits av medlemsstaterna i enlighet med 1999 års direktiv. Medlemsstaterna borde ha vidtagit alla tänkbara försiktighetsåtgärder för att skydda exponerade arbetstagare enligt 2003 års direktiv och stängt fabriker, sanerat kontaminerade anläggningar och kompenserat offren och lokalbefolkningen. Så har inte skett överallt. Mycket lite eller ingenting alls har gjorts.

Jag har redan nämnt rättegången i Turin, där de schweiziska och belgiska ägarna står åtalade. Alla kände till det men inte mycket gjordes och framför allt tog branschen inte själv sitt ansvar utan arbetade inom ramen för de kryphål som de offentliga myndigheternas slapphet hade skapat. Detta avspeglar sig i händelserna i Italien, i Brioni, där asbesten inte har avlägsnats, i Porto Marghera och i Cengo, där det fortfarande förekommer dödsfall. I dag ber branschen kommissionen att godkänna ytterligare ett undantag från 2006 års Reach-förordning, utöver det undantag för en begränsad period som redan beviljats för krysofilasbestfibrer.

Det är sant att elektrolysanläggningar med låg spänning utgör ett begränsat tillämpningsområde och att det endast finns ett fåtal sådana anläggningar, men där industriidkare hävdar att det inte går att använda sig av något annat alternativ bör dessa anläggningar stängas. Detta är kanske utpressning, men i Sverige har man hittat alternativ till denna process och använder sig av asbestfri membranteknik som ersättning vid låg spänning och en liknande lösning har även använts för framställning av väte. Varför säger man ja i vissa medlemsstater men nej i andra? På grund av att det i den långa kampen för att förbjuda PCB har förekommit otaliga fall av underlåtenhet och olika maskningstekniker som till och med har fått stöd av Europeiska kommissionens generaldirektorat för näringsliv. Här har man inte heller satt något bra exempel.

I 1999 års direktiv om förbud mot asbest föreskrevs att översynen av detta tillstånd skulle föregås av ett yttrande från en vetenskaplig toxikologisk kommitté, men något sådant utarbetades aldrig. Är det så kommissionen respekterar direktiv? För att inte tala om fackföreningarna, som säger att de inte ens hörts.

Europaparlamentet drar sitt strå till stacken för att kompensera för andras brister. I denna resolution uppmanas kommissionen att senast 2009 ha täppt till en lucka i lagstiftningen om förbud mot andrahandsprodukter som innehåller asbest: takdelar, flygplansdelar och allt annat bör avlägsnas en gång för alla. Återigen har man fastställt ett exakt datum och avser att förbjuda alla typer av asbest senast 2015. Men dessa mål fastställdes redan 1999. Tio år har gått och dödsfallen har fortsatt.

I ett av de första initiativen under denna valperiod efterlyste gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster att det skulle inrättas en gemenskapsfond för att kompensera offer och att det skulle inrättas tillfälliga saneringsfonder. Detta var en specifik begäran till kommissionen som nu i stället böjer sig för de multinationella företagens vilja. Vi måste övergå till praktisk handling och praktiska åtaganden. Endast när dessa är på plats, med början med kraven i denna resolution, kan vi visa mer förståelse. I dag är denna vilja inte uppenbar och därför kommer vi att rösta mot ett beviljande av detta undantag.

Talmannen. – John Bowis har ordet. Vi håller mycket av och har stor respekt för honom och vi är glada att se att han har tillfrisknat.

John Bowis, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Ni är mycket vänlig. Tack för dessa ord. Det känns bra att vara tillbaka för vad som kommer att bli min sista vecka i detta – eller något annat – parlament. Efter 25 år som förtroendevald politiker räcker det, tycker jag.

Jag skulle bara vilja ta tillfället i akt att säga att många av oss har engagerat oss starkt för Reach-processen. Guido Sacconi och många av mina kolleger har lagt grunden till ett säkrare, bättre kemikalieregelverk. Jag har följande budskap till parlamentet under nästa valperiod: "Var på er vakt, håll ett öga på processen."

Precis som Satu Hassi sa har vi dessutom en lång historia när det gäller asbest, och vi har en stark känsla av att vi måste se upp med detta ämne. När jag låg i sjukhusbädden efter min bypass-operation och tyckte synd om mig själv såg jag bilder från jordbävningen i Italien på tv. Det gav mig perspektiv på tillvaron. Men jag blev också påmind om att vid en katastrof som denna kan asbest frigöras och spridas i luften. Asbest är för det mesta säkert när det är täckt. Så fort det frigörs blir det farligt. Ett av budskapen måste därför vara att vi måste göra en riskbedömning och se var i EU riskområdena finns och var övervakningen bör skärpas framöver.

Sedan skulle jag bara vilja tacka mina kolleger för deras vänskap, deras stöd och deras hälsningar de senaste veckorna. Jag kommer med glädje att minnas mina 10 år i detta parlament och jag kommer med intresse att följa parlamentet under nästa valperiod när det tar itu med de förslag som vi kanske har varit med och tagit initiativ till.

(Applåder)

Talmannen. – Tack, herr Bowis. Ni kan vara förvissad om att många av oss alltid kommer att komma ihåg er och vara tacksam för er insats och hängivenhet i parlamentet.

Guido Sacconi, frågeställare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag känner precis likadant. Jag skulle också vilja göra ett personligt uttalande.

Till att börja med måste jag emellertid medge att kommissionens svar på de specifika frågor vi ställer i vår resolution till största delen har varit positiva. Det kommer naturligtvis att vara upp till ledamöterna under nästa valperiod att kontrollera och se till att de åtaganden som har gjorts uppfylls och detta inom de frister som anges.

För att övergå till att bli mer personlig skulle jag vilja säga två saker. För det första önskar jag John Bowis, som vi har arbetat mycket med, lycka till. Kanske kan vi två bilda en klubb med Europaparlamentsobservatörer för att särskilt följa dessa frågor som vi har arbetat så mycket med tillsammans, och som enligt min mening verkligen har burit frukt.

För det andra måste jag säga att det är lite symboliskt att mitt sista anförande här i parlamentet rör Reach-förordningen och tillämpningen av denna. Denna fråga har sysselsatt mig hela valperioden och just när det verkade som om vi aldrig skulle kunna slutföra denna lagstiftning lyckades vi. Det visar att jag är en man med tur. Dessutom har jag haft turen att få lära känna personer som er alla och som er, herr talman. I vårt samarbete har vi nått en verklig förståelse och producerat vad jag anser vara ett verkligt betydelsefullt resultat för EU-medborgarna.

Talmannen. – Tack, herr Sacconi. Ni kan vara förvissad om att vi även kommer att sakna er för ert arbete och er hängivenhet. Jag önskar er lycka till och all lycka i era framtida ansträngningar, som jag är säker på kommer att ske i samma stil som vi har vant oss vid här.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (IT) Herr talman, ärade ledamöter! Innan jag avslutar debatten skulle även jag vilja tacka John Bowis och Guido Sacconi, och jag gör det som deras gamla klasskamrat, efter att själv ha varit ledamot av parlamentet under så många år.

Jag skulle vilja tacka dem för det arbete som de har lagt ned, och för deras deltagande i de olika allianser som parlamentet kan vara stolt över. Som ledamot av Europaparlamentet, och i dag som kommissionsledamot och vice ordförande för kommissionen, tackar jag dem för deras oerhört värdefulla bidrag till parlamentets arbete. De har visat att det – trots vad vissa journalister ibland hävdar – finns goda företrädare som är närvarande och som verkligen tjänar institutionerna, som företräder en halv miljard européer. Därför vill jag tacka dem i detta mitt sista anförande som kommissionsledamot under denna valperiod.

Som jag nämnde tänkte jag under alla omständigheter tacka Guido Sacconi, för att han som ledamot i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet tagit upp denna fråga, och John Bowis, vars anförande och kommentarer har visat hur viktigt detta ämne är för alla medborgare. Jag tror och hoppas att denna

debatt har lyckats undanröja eventuella tvivel och farhågor. Kommissionen kommer regelbundet att rapportera till parlamentet om tillämpningen av förordningen, och vi kommer inte att kompromissa när det gäller skyddet av arbetstagarna, hälsan och miljön – låt mig vara mycket tydlig på den punkten.

När det gäller Anne Ferreiras och Vittorio Agnolettos kommentarer skulle jag på kommissionens vägnar vilja påpeka att Europeiska fackliga samorganisationen faktiskt hörts och att särskilt kemikaliearbetstagarna har förklarat att de stöder undantaget.

Jag skulle också vilja betona att det inte är sant att det inte finns några tidsfrister, eftersom undantaget återkallas när en alternativ produkt blir tillgänglig. Låt mig dessutom påminna er om att kommissionen kommer att göra en allmän översyn 2011. Tack än en gång för era kommentarer och för allt hårt arbete som ni har lagt ned i denna känsliga fråga som rör arbetstagarnas hälsa och, skulle jag vilja påstå, alla EU-medborgares hälsa.

Talmannen. – Jag har mottagit ett resolutionsförslag⁽¹⁾, som ingivits i enlighet med artikel 108.5 i arbetsordningen.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Richard Seeber (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Ytterligare minskningar av asbest i Europa måste välkomnas utan förbehåll.

Eftersom asbestfibrernas cancerframkallande effekt har varit känd i årtionden och EU införde ett förbud mot användning av detta skadliga ämne i nya produkter 2003 bör de sista resterna av asbest nu sakta försvinna från Europa.

De flesta medlemsstater väljer redan alternativa metoder. Särskilt när det gäller elektrolysanläggningar kan ofta andra material användas som alternativ till asbest.

Mot bakgrund av den ökade medvetenheten hos den europeiska befolkningen om hälsofrågor och de mycket höga miljö- och hälsoskyddsstandarderna i Europa är det oacceptabelt att detta cancerframkallande ämne fortfarande är i omlopp i Europa.

8. Gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Paolo Costa, för utskottet för transport och turism, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (KOM(2009)0121 – C6-0097/2009 – 2009/0042(COD)) (A6-0274/2009).

Paolo Costa, föredragande. – (IT) Herr talman, herr Tajani, mina damer och herrar! Jag har nöjet att öppna denna debatt med en slutsats. Redan nu rekommenderar jag parlamentet att anta det ändringsförslag som jag själv tillsammans med alla gruppföreträdarna i utskottet har lagt fram för att avsluta behandlingen av detta betänkande vid första behandlingen och på så sätt göra det möjligt att godkänna förordningen.

Vi gör detta med stor ansvarskänsla. Jag tror att vice ordförande Antonio Tajani håller med om att det sätt på vilket vi har försökt att reagera på ett objektivet behov och de svårigheter som flygbolagen har just nu – genom att tillåta dem att ha kvar sina ankomst- och avgångstider även om de inte använder dem under sommarsäsongen i år – är en nödvändig men mycket grov åtgärd som behöver finslipas.

Den måste finslipas eftersom vi i den korta diskussion i frågan som har varit möjlig har sett att flygbolagen har olika men i samtliga fall helt och hållet legitima intressen, att det finns flygbolag som väntar på att få ersätta andra när de första inte kan uppfylla sina åtaganden och att det nu finns distinkta intressen hos flygbolag och flygplatser – vilket inte var fallet för bara en kort tid sedan. Framför allt måste vi ta hänsyn till passagerarnas intressen, särskilt de som använder sig av flygplatser och flygbolag i de yttersta randområdena,

⁽¹⁾ Se protokollet.

eftersom dessa i högre grad skulle hotas om valet att behålla eller avskaffa ankomst- och avgångstider helt och hållet skulle baseras på de berörda bolagens lönsamhet.

Detta är frågor som vi har tagit upp men bara har haft möjlighet att beröra helt kort. I princip kände vi att vi även var tvungna att ta itu med det grundläggande problemet, nämligen att vi bör behandla ankomst- och avgångstider som en kollektiv nytta som kan tilldelas eller beviljas privata aktörer som flygbolag eller flygplatser men som inte kan överföras som egendom.

Detta är ett mycket känsligt ämne som jag tror att vi måste återkomma till. Jag måste emellertid säga att detta är det skäl, eller den värdiga kompromiss om ni så vill, som ligger bakom vårt snabba antagande av förslaget i den form som presenteras här. Det snabba antagandet beror på vetskapen om att kommissionen kommer att uppfylla sitt åtagande om att återkomma till detta ämne på ett uttänkt, fördjupat sätt för att en gång för alla ta itu med en fråga som inte bara är avgörande för att klara den nuvarande krisen utan även för att slutföra processen med att omstrukturera och avreglera den globala luftfartsmarknaden, och för att bygga upp en bättre luftfartsmarknad i EU.

Genom att de nuvarande villkoren kombineras med långsiktiga behov anser jag därför att betänkandet bör antas.

På de 20 sekunder jag har kvar skulle jag också vilja utnyttja denna skolavslutningsstämmning till att tacka mina klasskamrater och dem som jag har haft möjlighet att samarbeta med under de senaste tio åren, när jag nu har det stora nöjet att avsluta min sista dag här i Strasbourg med mitt sista men på intet sätt minsta bidrag.

Talmannen. – Tack, herr Costa, och grattis till ert fina arbete. Ert namn kan kopplas ihop med en rad viktiga betänkanden och ni har därför gjort en viktig insats i parlamentet under senare tid.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (IT) Herr talman, ärade ledamöter! Som före detta ledamot av detta parlament skulle jag än en gång vilja tacka utskottet för transport och turism och dess ordförande för deras produktiva arbete när jag var ledamot av Europaparlamentet och för deras samarbete sedan jag hade äran att, med parlamentets stöd, bli utnämnd till kommissionsledamot med ansvar för transport. Vi ser ännu ett bevis för detta fruktsamma samarbete i dag. Därför måste jag tacka parlamentet ännu en gång, särskilt transportutskottet och dess ordförande Paolo Costa, för hur snabbt de har behandlat Europeiska kommissionens förslag om ankomst- och avgångstider på flygplatser.

En rad händelser – den ekonomiska krisen, finanskrisen, det nya A/H1N1-influensaviruset – har ytterligare förvärrat situationen inom luftfartsindustrin, och denna situation visar hur akut och nödvändigt det är med stödåtgärder, inte bara för flygbolagen utan även för deras personal.

Mot bakgrund av detta delar jag Paolo Costas farhågor. Kommissionens förslag är inte en definitiv lösning. Det är kanske ett förslag som är avsett att lösa ett akut problem, men som sedan måste omprövas i detalj så att vi kan göra om hela systemet. Som ett svar på Paolo Costas farhågor och kommentarer kan jag meddela att jag den 15 april underrättade honom, som utskottets ordförande, om att kommissionens generaldirektorat för energi och transport redan håller på att utarbeta ett förslag om revidering av förordningen och att vi kommer att lägga fram detta förslag så snart som möjligt.

Bestämmelsen om ankomst- och avgångstider har redan upphävts två gånger tidigare för att hantera kriser. Det är en global reaktion på en global kris, en reaktion som utan tvekan inte bara påverkar en eller två medlemsstater utan hela luftfartssystemet i EU, och i samband med andra allvarliga omständigheter som attackerna den 11 september och sarskrisen vidtogs liknande åtgärder. Den aktuella krisen inom flygindustrin är förmodligen ännu allvarligare än vid dessa tillfällen och hittills har vi inga indikationer på när vi kommer att se förbättringar.

I själva verket fortsätter trafiken att minska. Att under sommarsäsongen tillfälligt avskaffa regeln om att outnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade kommer utan åtskillnad att gynna alla bolag, både europeiska och övriga. Det har både IATA och många utomeuropeiska bolag redan påpekat. Jag är säker på att denna åtgärd, som kommer att gälla under en begränsad period och som är ett undantag – regeln kommer att upphävas mellan den 29 mars och den 26 oktober i år för att göra det möjligt att behålla ankomst- och avgångstider under sommarsäsongen nästa år – kommer att ge flygbolagen lite andrum och göra det möjligt för dem att hantera den minskade efterfrågan.

Det kommer också att förhindra de paradoxala situationer som för närvarande råder och som innebär att flygbolag är tvungna att flyga med tomma plan för att inte förlora sina ankomst- och avgångstider. Jag anser

att detta är helt oacceptabelt, inte minst ur miljösynpunkt, och att det dessutom skadar flygbolagens finanser. Vi vet att när en bransch har problem har även de anställda inom denna bransch problem.

Jag är övertygad om att denna åtgärd är nödvändig och akut och jag stöder därför kompromissen mellan Europaparlamentet och rådet, som kommer att göra det möjligt att omedelbart anta förslaget. Därför vill jag återigen tacka ordföranden för transportutskottet och hela parlamentet.

Georg Jarzembowski, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman, herr Tajani, mina damer och herrar! Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater stöder det tillfälliga upphävandet av regeln om minst 80 procents användning av de ankomst- och avgångstider på flygplatser som flygbolagen har tilldelats för flygningar sommaren 2010 och tackar föredraganden Paolo Costa för hans snabba och effektiva handläggning av ärendet.

Det tillfälliga upphävandet gör det möjligt för flygbolag att ställa in de rutten med vikande efterfrågan som går utanför minimianvändningen utan att de riskerar att förlora sina ankomst- och avgångstider för nästa säsong. Jag anser att detta kan motiveras som en engångsföreteelse, för en viss period som kommissionens vice ordförande sa, eftersom den internationella finansiella och ekonomiska krisen har gjort att passagerarsiffrorna har kollapsat på ett sätt som vi inte kunde ha förväntat oss och på grund av att flygbolagen ännu inte kan säga hur passagerarsiffrorna kommer att se ut framöver. Det tillfälliga upphävandet bidrar dessutom till att skydda miljön eftersom flygbolagen annars kan anse sig tvungna att flyga med halvtomma flygplan bara för att behålla sina ankomst- och avgångstider.

Herr talman, herr vice ordförande! Inledningsvis förkastade PPE-DE-gruppen den förordning som ni också föreslog om att ge kommissionen ökade befogenheter, utan verkligt medbeslutande från parlamentets sida, och genom att helt enkelt kräva att regeln skulle upphävas inom ramen för kommittéförfarandet. Vi anser att om ni planerar att lägga fram ett sådant förslag för vintersäsongen kommer parlamentet att behöva studera det noggrant. Vi måste ta större hänsyn till intressena hos många olika typer av flygbolag och även hos flygplatser och passagerare. Vi säger ja till ett tillfälligt upphävande av regeln men nej till en eventuell förlängning utan parlamentets medverkan.

När svininfluensen nu visar sig vara mindre smittsam än vad man först befarade anser jag i ärlighetens namn att flygbolagen bör kunna förutse vilka passagerarsiffror de kan förvänta sig de kommande åren. Flygbolagen måste kunna lägga fram realistiska planer så att flygplatserna har möjlighet att erbjuda oanvända ankomst- och avgångstider till andra flygbolag. Det måste ligga i vårt intresse att flygbolagen kan utnyttja sin kapacitet för sina kunders bästa, dvs. i passagerarnas intresse. Jag har ytterligare en kommentar om den nya, grundläggande revideringen av direktivet om ankomst- och avgångstider på gemenskapens flygplatser. Jag anser att ankomst- och avgångstiderna tillhör allmänheten och inte flygplatserna eller flygbolagen, och därför måste vi lägga extra stor vikt vid denna fråga i framtiden.

När nu denna debatt, denna sammanträdesperiod och min verksamhet som parlamentsledamot går mot sitt slut vill jag rikta ett stort tack till mina kolleger i utskottet i transport och turism, utskottssekretariatet, ordföranden för utskottet för transport och turism, kommissionens vice ordförande och alla hans medarbetare i generaldirektoratet för transport. Vi har samarbetat de senaste fem åren i EU-medborgarnas intresse. Jag kommer att hålla tummarna för er och hoppas att vi kommer att få se mer av samma sak under de kommande fem åren. Utskottet för transport och turism är ett viktigt utskott och jag tackar er för ett utmärkt samarbete.

Talmannen – Tack, herr Jarzembowski, och lycka till i framtiden med era nya projekt.

Brian Simpson, för PSE-gruppen – (EN) Herr talman! Jag skulle vilja tacka vår ordförande Paolo Costa, inte bara för att han har utarbetat detta betänkande utan också för hans arbete som utskottsordförande under den senaste valperioden. Vi är skyldiga honom ett stort tack för hans hårda arbete.

Detta betänkande är ett mikrokosmos av Paolo Costas arbete. Det är ett betänkande som tydligt visar att det ofta krävs salomonsk vishet när vi behandlar sådana tekniska detaljer som principen om att utnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade, något som annars brukar vara ett kännetecken för FN-diplomatin. Vår ordförande har varit en mycket bra Salomon och en mycket bra FN-diplomat.

Luftfartsindustrin har emellertid än en gång visat man inte kan enas i denna viktiga fråga. De stora flygbolagen kräver ett tillfälligt upphävande medan lågprisbolagen och flygplatserna motsätter sig detta. Det som oroar mig är att de stora flygbolagen, uppbackade av sina olika allianser, inte kommer att nöja sig med ett enda tillfälligt upphävande utan kommer att kräva fler. Med tanke på det ohälsosamma och odemokratiska

inflytande som vissa av dem har i både detta och nationella parlament tror jag tyvärr att vi i dag bara har sett början på en process, inte slutet.

Min grupp kommer att stödja den kompromiss som har föreslagits av vår föredragande och fått stöd av utskottet för transport och turism, men jag betonar att detta tillfälliga upphävande av det som min kollega Georg Jarzembowski ofta kallar klausulen om att outnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade är ett undantag under en bestämd period som inte innebär grönt ljus för ytterligare upphävanden. Om kommissionen anser att det krävs ytterligare upphävanden måste dessa ingå i den ändrade förordningen, parlamentet måste involveras till fullo och dess rättigheter respekteras. Vi säger ja till debatt, ja till samarbete, men nej till kommittéförfarandet.

Jag inser vilket besvärligt läge luftfartsindustrin och framför allt flygbolagen befinner sig i. Jag inser också att det inte bara handlar om fördelning av avgångs- och ankomsttider. Det handlar även om kapitalförluster i flygbolagens bokföring, och vår föredragande har rätt när han säger att vi i framtiden måste titta närmare på denna aspekt.

Upphävandet av principen om att outnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade kommer inte att påverka London Heathrow, Frankfurt, Paris Charles de Gaulle eller Amsterdam Schiphol. men det kommer att påverka regionala flygplatser som flyger till dessa knutpunkter eftersom det är dessa rutter som flygbolagen kommer att ställa in. Flygbolagen måste komma ihåg att det finns andra intressenter, inte bara de själva, som påverkas av detta upphävande.

Eftersom vi befinner oss i ekonomiska kristider och eftersom vi inser hur dumt det är att flyga med tomma plan kommer vi denna gång att stödja vår föredragande. Jag hoppas emellertid att vår kritik har uppmärksammat inför framtiden, inte bara här i kammaren utan även av luftfartsindustrin som helhet.

Som socialdemokratisk samordnare tackar jag avslutningsvis mina medarbetare, men även de andra samordnarna från de andra grupperna, för deras lysande arbete och vårt samarbete under dessa fem år. Jag tackar även kommissionsledamot Antonio Tajani och hans medarbetare under den tid som han har varit kommissionsledamot med ansvar för transport.

Erminio Enzo Boso, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Detta är första gången jag talar här i kammaren. Att det är första gången beror emellertid på att jag är ny som ledamot, och jag har sett saker som jag inte tycker om. Paolo Costa har fattat ett beslut tillsammans med sitt utskott och sedan upptäcker vi att det görs uppgörelser. Det kanske till och med är helt legitima uppgörelser, men dessa uppgörelser som görs utanför utskottet ...

De säger att det råder demokrati i Europa. Jag anser inte det, herr talman. Demokrati skulle innebära öppenhet och vi har inte sett mycket öppenhet här när det gäller Paolo Costa, när det gäller personer inom luftfartssektorn, när det gäller människor, när det gäller flygplatser och när det gäller arbetstagare.

Vi talar uppenbarligen om avreglering, men i själva verket handlar det om monopol. Jag säger detta eftersom Alitalia-Air France har monopol på avgångarna från flygplatserna Linate och Malpensa. Ta Linate, som har stora svårigheter och en väntelista på 160 000. Ska vi låta Linate förbli överfull så att Frosinoneflygplatsen kan tillåtas att bedriva sin verksamhet, som statssekreterare Gianni Letta förespråkar? Beror alla dess inställda flygningar på att Alitalia inte har flygplan som kan täcka dess tjänster eller arbetstider? Varför ger vi dem då inte till andra flygbolag som kan tillhandahålla tjänsten?

Paolo Costa sa med rätta "vi gör vårt bästa". Jag är medveten om att det kanske finns personer som inte tycker om Paolo Costa – själv gör jag det – men det måste finnas några som inte tycker om honom annars skulle de inte behandla honom så respektlöst.

Herr talman! Ni förstår, vi står för närvarande inför ... låt se, Linate har 126 000 på sina väntelistor, medan Alitalia-Air France inte vill göra dessa resor. Flygplatserna måste också överleva. De måste sänka flygkostnaderna. Eftersom vi talar om allmänhetens rätt till ankomst- och avgångstider, varför startar vi inte med att lära Alitalia och många andra flygbolag hur de ska arbeta?

Därför vill jag inte att denna fråga ska präglas av någon valöppbarhet. Ni förstår, herr talman, i Europa kallas dessa grupper "lobbygrupper", men i Italien kallar vi dem "ekonomiska enheter", "maffian", "camorran" och "ndranghetan".

Johannes Blokland, för IND/DEM-gruppen. – (NL) Herr talman, Herr Tajani, herr Costa! Detta kommer att bli mitt sista inlägg i en debatt i Europaparlamentet, efter 15 år som ledamot. För mig är detta därför ett

mycket speciellt tillfälle och ett inlägg som jag gör i en speciell debatt, en debatt som handlar om att i sex månader tillfälligt upphäva förordningen om ankomst- och avgångstider på flygplatser.

De senaste åren har jag försökt främja en grön transportpolitik för att garantera transportsektorns framtid. Jag anser att vi i och med detta betänkande har lyckats nå detta mål. Att sänka gränsen från 80 procent till 75 procent skulle inte ha löst våra problem. Även om vi hade sänkt gränsen skulle flygbolagen ändå inte ha upphört med att flyga med tomma plan.

Som tur är innebär den kompromiss vi har enats om lösningar som först och främst gynnar miljön men som även ger luftfartssektorn visst stöd, en sektor som har drabbats hårt av den ekonomiska krisen. I detta ärende tror jag att slutsatsen måste bli att det är något som är fel i den nuvarande lagstiftningen om ankomst- och avgångstider på flygplatser. Så länge ankomst- och avgångstiderna är så lukrativa att det är lönsamt att flyga med tomma plan kommer den nuvarande lagstiftningen inte att göra någon skillnad.

Därför välkomnar jag att det i texten anges att ytterligare upphävanden av systemet med ankomst- och avgångstider kommer att kräva en grundläggande ändring av lagstiftningen. Naturligtvis skulle vi då behöva ha två olika ärenden i gång, så att eventuella akutåtgärder kan vidtas snabbt och så att vi kan se till att det finns tillräckligt med tid för en övergripande översyn. Jag skulle gärna vilja veta om kommissionsledamot Antonio Tajani kan bekräfta att man kommer att ta hänsyn till detta.

Jag skulle nu vilja avsluta både detta anförande och mitt arbete i parlamentet. Det har alltid varit ett nöje att arbeta tillsammans med mina kolleger i utskottet för transport och turism, och jag skulle vilja tacka alla mina kolleger och utskottsordföranden Paolo Costa för detta, särskilt för hans betänkande som vi för närvarande håller på att diskutera, och även för hans vilja att arbeta för en förnuftig kompromiss om ankomst- och avgångstider på flygplatser.

Talmannen. – Tack, herr Blokland. Jag önskar även er lycka till i era framtida projekt utanför parlamentet.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! För mig är det självklart att undantaget från nuvarande gemenskapslagstiftning bör tillåta flygbolagen att behålla sina ankomst- och avgångstider.

Detta undantag föreslås för att hantera en kris som är uppenbar för alla och som vi har diskuterat många gånger. Vi bör också komma ihåg att det är ett undantag som på vissa sätt, och jag anser att detta är positivt, kan hindra övertaganden av bolag från tredjeländer, bolag som till skillnad från gemenskapsflygbolag ofta får både statligt stöd och andra former av stöd. Även detta bör beaktas.

Vid sidan om detta ligger mina sympatier helt och hållet på det sociala området, och mitt stöd för detta initiativ bör ses i ljuset av detta. Å andra sidan gläder det mig att alla benhårda liberaler den här gången måste inta rakt motsatt syn än i vanliga fall. Vem vet, de kanske kommer att ändra sin inställning för gott. Det skulle glädja mig.

Eftersom detta blir mitt sista anförande under denna sammanträdesperiod och jag troligen inte kommer tillbaka nästa valperiod passar jag på att tacka alla. Jag tackar de ledamöter som utan fördomar har låtit mig arbeta tillsammans med dem och på så sätt gett mig en ojämförbar erfarenhet, på både ett personligt och ett politiskt plan.

Jag önskar alla lycka till, och jag skulle särskilt vilja tacka mina kolleger i utskottet för transport och turism, utskottets ordförande Paolo Costa, kommissionsledamot Antonio Tajani och alla ledamöter här i parlamentet. Avslutningsvis skulle jag bara vilja vädja om större öppenhet. Jag hoppas att vi kommer att få se detta under nästa valperiod. Vi röstade för öppenhet när det gäller praktikanternas, assistenternas och många av våra medarbetares situation, men tyvärr har vi inte sett några konkreta åtgärder på detta område. Mest av allt skulle jag vilja framhålla vad vi bör erbjuda när det gäller – jag är snart klar, herr talman – insynen i vårt arbete, eftersom pressbevakningen, särskilt i större delen av den italienska pressen, är demagogisk och totalt absurd.

Närvarolistorna bör göras offentliga och Europaparlamentet bör offentliggöra information om enskilda ledamöters arbete i sina officiella publikationer.

Talmannen – Tack, herr Romagnoli. Jag önskar er lycka till i ert framtida arbete.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Allt av vikt som behöver sägas om denna viktiga text för luftfarten och för de människor som är beroende av luftfart, antingen som anställda eller som passagerare,

har redan sagts. Bara inte av mig. Jag har därför avsiktligt valt att inte upprepa sådant som redan har nämnts. I stället skulle jag vilja passa på att säga något om krisen.

Herr Tajani! Ni påpekade att detta inte var den första och tyvärr förmodligen inte skulle bli den sista krisen inom luftfartssektorn som vi och luftfartssektorn kommer att behöva ta itu med. Det är rätt att vi reagerar snabbt i sådana kritiska situationer och försöker hitta förnuftiga lösningar. Det har vi lyckats med. Men vi bör inte dölja att kriser ibland har använts, används och kommer att användas som en förevändning för att införa bestämmelser som egentligen inte gynnar vare sig luftfartsindustrin eller allmänheten utan snarare särintressen.

I direktivet om passagerare som nekas ombordstigning, med dess förhållandevis otydliga skrivning om "extraordinära omständigheter", gav vi flygbolag möjlighet att tolka detta begrepp på ett mycket brett sätt. Det är precis vad de gör – till nackdel för passagerarna. I detta direktiv införde vi inte heller böter för förseningar. Framför allt de senaste veckorna och månaderna har flygbolagen utnyttjat att de inte behöver betala för förseningar utan i praktiken bara behöver ge passagerarna minimirättigheter – vilket missgynnar passagerarna. Vi får inte göra om samma misstag en gång till.

Jag ber därför er, eller den som kommer att ta över ärendet, att under nästa valperiod lägga fram ett förslag om att ändra denna lagtext.

I likhet med många av mina kolleger är detta även min sista skoldag här i parlamentet. Första skoldagen brukar man få en skolväska. Den sista dagen kanske det också kan bli en godispåse. Herr Tajani! Jag skulle vilja be om lite "godis". Se till att vi så snabbt som möjligt gör oss av med de dumheter vi införde med bestämmelsen om vätskor och säkerhetskontroller på flygplatser. Denna bestämmelse har varken gynnat eller skyddat någon. Den har bara skapat ilska. Bara för att ingen är modig och resolut nog att tala om detta för människor och se till att denna bestämmelse avskaffas dras vi fortfarande med denna usla bestämmelse. Var snäll och fyll min skolväska och se till att detta nonsens försvinner.

Jag riktar ett stort tack till alla som jag har haft förmånen att arbeta med under de senaste åren.

Talmannen. – Tack, herr Rack. Ni kan vara förvissad om att parlamentet kommer att sakna er och vi önskar er lycka till i framtiden.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Herr talman! Jag lyssnade precis till Erminio Enzo Boso och jag underskattar inte betydelsen av att det finns särskilda fall, särskilt i Italien, där det vore att föredra att ankomst- och avgångstiderna öppnades upp. Jag anser emellertid att vi måste hålla huvudet kallt och inse att krisen påverkar luftfartsindustrin snabbare och kraftigare än någonsin tidigare. Det är utan tvekan en av de första sektorer som drabbas av budgetnedskärningar – företagsbudgetar för affärsresenärer och hushållsbudgetar för sommarsemesterresenärer. Det andra alternativet hade varit att helt och hållet öppna upp ankomst- och avgångstiderna. Detta skulle förmodligen ha resulterat i ett scenario där de mäktigaste flygbolagen skulle ha samlat sina tomma flygplan kring de attraktivaste tiderna och lämnat kvar de minst lönsamma tiderna. Lågprisbolagen, som har en annan affärsmodell, skulle i så fall ha dragit fördel av detta och sålt av några tider.

Kort sagt skulle detta ha lett till en omfördelning under värsta tänkbara omständigheter. Det skulle inte ha haft någonting att göra med den verkliga ekonomin, med en fungerande marknad. Det skulle ha lett till social dumpning eller att de mäktigaste flygbolagen skulle ha försvarat de positioner de redan har. Därför anser jag att detta moratorium är den minst dåliga lösningen, under förutsättning att det endast är en tillfällig lösning, att krisens händelser och effekter noga övervakas, att utvecklingen rapporteras till parlamentet och att vi öppnar marknaden för ankomst- och avgångstider samtidigt som vi genomför en politisk kursändring och konsoliderar en ny EU-politik.

Detta är mitt sista anförande i parlamentet. Det är en stor förmån att efter att i 10 år ha arbetat i samma utskott tilldelas ordet under vad som i praktiken är slutet på valperioden, i en av de allra sista debatterna, och att göra detta bland så många av ens vänner. Det har ett stort nöje för mig att arbeta tillsammans med så starka och briljanta personligheter. Jag kommer inte att glömma denna erfarenhet. Jag anser att detta utskott är ett elitutskott. Det har gjort ett utmärkt arbete. Det hedrar parlamentets arbete. Det hedrar Europaparlamentet. Jag skulle vilja tacka alla mina kolleger från alla politiska grupper. Jag tror inte att jag kommer att få uppleva ytterligare en sådan rik, ärlig, uppriktig och djup politisk erfarenhet som denna.

Jag skulle också vilja gratulera Antonio Tajani till att under sin mandatperiod ha accepterat ett så svårt mandat och ansvarsområde som transport. Eftersom tålmod och tid är det som gör en person kompetent här

förtjänar han att tilldelas detta ansvarsområde igen under den nya kommissionens nästa mandatperiod. Mina damer och herrar! Tack för allt.

Talmannen. – Tack, herr Savary. En av de saker som ni sa om kommissionen visar tydligt era kvaliteter och de insatser som ni har gjort i ert hårda arbete i parlamentet. Jag är säker på att ni kommer att få lika berikande erfarenheter i framtiden

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Herr talman! Jag talar direkt efter Reinhard Rack och Gilles Savary, och jag vill tacka båda två för deras arbete i Europaparlamentet. Jag vet inte om detta kommer att bli mitt sista anförande här. Det beror på det kommande valet.

Mina damer och herrar! I dag diskuterar vi en intressant fråga eftersom den visar konflikten mellan flygbolagens grundläggande intressen och konsumenternas och passagerarnas intressen. I kristider räddar flygbolagen sig själva genom att precis som nämnts be om förlängning av dessa gränser, som därför kommer att förlängas till nästa år. Om vi hjälper flygbolagen här, och jag anser att detta vore förnuftigt, får detta inte ske på passagerarnas bekostnad. Om flygbolagen ser detta som en förevändning och ostraffat ställer in flygningar kommer vi att få en mycket farlig situation.

I likhet med Reinhard Rack anser jag att vi bör ta bort restriktionerna för passagerarpooler eftersom situationen håller på att bli allt mer surrealistisk och är mycket irriterande. Jag skulle dessutom vilja passa på att gratulera kommissionsledamot Antonio Tajani till hans utmärkta arbete.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Efter att ha lyssnat till flera talare som inte kommer att vara kvar efter nästa val hoppas jag att de brittiska väljarna låter mig komma tillbaka för en ny mandatperiod. Detta är sista gången som jag talar från just denna plats i kammaren. Efter ändringarna kommer jag att flyttas till en annan plats. Jag skulle vilja rikta ett särskilt tack till Georg Jarzembowski för det arbete som han på hela utskottets vägnar har utfört. Jag tackar även Antonio Tajani och Paolo Costa för att de har lagt fram detta ärende.

Det är oerhört viktigt att vi debatterar upphävandet av regeln 80/20, men detta kan bara vara en kortsiktig åtgärd och får inte bli en del av vår långsiktiga luftfartspolitik. Fördelarna är uppenbara: flygbolagen, framför allt de stora nationella bolagen, får hjälp att ta sig igenom den nuvarande ekonomiska nedgången. Dessutom är det bra för miljön att man inte kan flyga med tomma plan bara för att kunna utnyttja sin avgångs- eller ankomsttid. Men detta är inte lösningen på problemet och får inte bli en permanent åtgärd.

De nuvarande problemen är kopplade till den pågående finanskraschen, men det vore fel att helt och hållet skylla krisen inom luftfartsindustrin på finanskrisen. Vissa av de stora nationella flygbolagen har haft problem i många år och måste noga studera sina framtida affärsmodeller. De måste bli livskraftiga företag, inte organisationer med särskilda privilegier. Rent generellt kan jag och mina kolleger inte acceptera att man tar till protektionistiska åtgärder.

Naturligtvis kommer vi att stödja kommissionen i denna fråga. Men jag tänker inte stödja tillämpning av det förenklade förfarandet i framtiden och jag tycker vi borde ha offentlig utfrågning om direktivet om fördelning av avgångs- och ankomsttider vid flygplatser, kanske till hösten eller vintern när vi kommer tillbaka. Vi måste komma på åtgärder som gör det möjligt att införa marknadsbaserade incitament för flygbolag och flygplatser. I kristider måste effektivitet och nyskapande belönas. Jag är särskilt svag för regionala flygplatser.

Avslutningsvis vill jag bara nämna piloternas svåra situation. Upphävandet av principen om att outnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade kan mycket väl leda till att vissa piloter förlorar sitt arbete. Eftersom jag själv är pilot skulle jag vilja fråga kommissionen varför det inte skedde något samråd med pilotförbunden i denna fråga? Kan kommissionen dessutom bekräfta att man kommer att ta full hänsyn till de problem som kan drabba piloter och andra anställda inom denna bransch?

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Herr talman, herr Tajani, mina damer och herrar! Europeiska kommissionen har skyndsamt antagit ett förslag om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser. Huvudsyftet med detta förslag är att tillfälligt upphäva regeln 80/20, med andra ord att förhindra att ankomst- och avgångstider som tidigare har köpts auktioneras ut när de inte har använts. Detta är varken tänkt som en permanent princip eller som en äganderätt – vilket utskottets ordförande Paolo Costa nyss nämnde – utan som en tillfällig lösning.

Det tillfälliga upphävandet baseras på insikten att den ekonomiska krisen har lett till kraftigt sjunkande passagerarsiffror och minskad flygfrakt, vilket får stora konsekvenser för nationella flygbolag och andra

ekonomiska sektorer och därför innebär att arbetstillfällen hotas. Vi har därför en skyldighet att inte tvinga flygbolag att göra flygningar som ger betydande ekonomiska och miljömässiga förluster bara för att de ska få behålla sina ankomst- och avgångstider. Därför stöder jag det tillfälliga upphävandet av regeln 80/20.

Efter att ha sagt det måste jag passa på att ifrågasätta om denna strategi kommer att vara tillräcklig för att effektivt hantera den globala kris som påverkar sektorn eller om, vilket jag anser, kommissionen bör överväga och föreslå ett stödprogram för denna sektor så att den blir stabil och kan växa efter krisen.

Vi bör komma ihåg att många flygbolag, exempelvis det statliga flygbolaget i mitt hemland, efter att ha klarat tidigare ekonomiska kriser och efter en finansiell konsolidering nu befinner sig i en situation som kommer att bli svår att klara av, en kris som de inte bär ansvaret för men ändå drabbas av.

Detta är mitt sista anförande under denna valperiod och kanske mitt sista överhuvudtaget, beroende på väljarna. Jag kan därför inte låta denna möjlighet försvinna utan att verkligen tacka för det samarbete och det stöd som jag alltid har fått från mina kolleger i samband med mina anspråkslösa bidrag till EU-projektet och ett svar till medborgarna.

Jag vill därför tacka er herr talman, vice ordförande Antonio Tajani och alla kolleger i min grupp. Jag måste särskilt nämna dem som har talat här i dag – Brian Simpson och Gilles Savary – och också de ledamöter från andra grupper, t.ex. ordföranden för vårt utskott Paolo Costa, som jag har haft nöjet att samarbeta med i samband med flera betänkanden. Jag får heller inte glömma Georg Jarzembowski. Han har lett sin grupp på transportområdet och har alltid varit mycket samarbetsvillig. Han har ofta avvisat mina idéer men talat om för mig att han har förstått, och alltid med stor elegans och ett stort mått av demokrati.

Detta är åtminstone något jag vill ta med mig hem, för att arbeta vidare på det som bör utmärka en god demokrati: respekt för mångfald och strävan efter att uppfylla våra gemensamma mål.

Talmannen. – Tack, herr Fernandes. Låt oss hoppas att de portugisiska väljarna uppskattar ert ledarskap lika mycket som vi gör, så att ni blir omvald.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Tilldelningen av ankomst- och avgångstider är en fråga som är direkt kopplad till den otillräckliga kapaciteten på flygplatser, särskilt stora flygplatser. Den ekonomiska krisen och den relativa nedgången i trafik som den orsakar gör bara att man kortsiktigt undviker att ta itu med det verkliga problemet, nämligen de svårigheter som skapas genom att de stora flygplatserna är överfulla och de små flygplatserna riskerar att bli överfulla.

Det är vår skyldighet att hitta lösningar på den senaste tidens problem. Men vi får inte glömma att även lösa framtida problem. Parlamentet har uppmanat Europeiska kommissionen att utarbeta en övergripande plan för hur man ska kunna öka flygplatsernas kapacitet. Flera europeiska flygplatser har liknande planer. Det är emellertid absolut nödvändigt att samordna dem på EU-nivå som en del av det initiativ om ett gemensamt europeiskt luftrum som nyligen godkändes. Jag är övertygad om att denna önskan kommer att förverkligas i framtiden tack vare det europeiska observationsorgan som inrättades i november förra året. Denna plan är oerhört viktig för att åstadkomma en hållbar utveckling inom luftfartssektorn, vilket är nödvändigt för den europeiska ekonomin.

Frågan om ankomst- och avgångstider är inte bara ett europeiskt problem. Trafiken på europeiska flygplatser kommer inte bara från Europa. Därför måste man hitta en global lösning på problemet med ankomst- och avgångstider tillsammans med IATA, Eurocontrol och alla andra berörda organ på detta område. Jag anser därför att den rekommendation som parlamentet i dag lägger fram för kommissionen om att inom en snar framtid ompröva krisens effekter på luftfartsindustrin och att i detta sammanhang se över direktiv 95/93 är den bästa metod som vi kan föreslå i dessa osäkra tider.

Utan att genomföra en grundlig analys riskerar vi att på ett oacceptabelt sätt skada både principen om konkurrens, som är grundläggande för ekonomin, och nya flygbolag, vars utveckling tyvärr fortfarande är beroende av om att outnyttjade ankomst- och avgångstider går förlorade. Förlorarna skulle framför allt bli passagerarna. Detta får inte ske.

Nina Škottová (PPE-DE). – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Som redan har nämnts har luftfarten drabbats av olika kriser, bland annat sars och svininfluensan. Samtidigt har passagerarsiffrorna sjunkit. Jag skulle vilja nämna en av de faktorer som kanske spelar en roll för de sjunkande passagerarsiffrorna. Det är kvaliteten och kapaciteten på vissa flygplatstjänster, särskilt säkerhetskontrollerna. De är inte bara ovärdiga – som att exempelvis ta av sig sina skor och gå barfota genom säkerhetskontrollen – utan även ett hygienproblem och en hälsofara. Jag skulle inte bli förvånad om passagerarsiffrorna har sjunkit på grund av

att människor är rädda för infektioner – en rädsla som medierna för närvarande gör sitt till för att underblåsa. Därför vill jag att EU ska få bättre kontroll över hygien och säkerhetskontrollerna på flygplatser så att man kan öka passagerarnas välbefinnande, säkerhet och komfort. Detta är sista gången jag har ordet här i parlamentet och därför vill jag tacka er alla för ert samarbete och önska er lycka till i framtiden.

Talmannen. – Jag önskar även er lycka till i framtiden, fru Škottová.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Jag anser att situationen framför allt utmärks av klyftan mellan konstant förbättrad teknisk kapacitet och säkerhetsåtgärder som gör livet besvärligt för både passagerare och personal på flygplatserna. Jag tror det ligger i vårt intresse, särskilt i den ekonomiska kris vars effekter är kännbara i hela världen – och i höst kommer vi förmodligen att få se ytterligare en krisvåg, ytterligare en attack i form av finansiell osäkerhet – att vi gör allt vi kan för att se till att sektorn klarar av krisen och växer. Jag anser att de som har resurser och inte använder dem är förutbestämda att tappa mark. Jag skulle vilja att EU undviker en sådan situation och ser helst att vi i ligger i framkant på transportsektorn.

Antonio Tajani, kommissionens vice ordförande. – (IT) Herr talman! Jag skulle vilja tacka alla ledamöter som deltagit i denna debatt om en tillfällig åtgärd på luftfartsområdet – och jag skulle vilja understryka att det verkligen rör sig om en tillfällig åtgärd. Framför allt skulle jag vilja tacka alla dem som nu lämnar parlamentet för det arbete som de har lagt ned.

kommissionens vice ordförande. – (FR) Jag skulle även vilja tacka Gilles Savary, som inte längre är kvar i kammaren. Jag delar hans uppfattning. Därför hoppas jag att jag kommer att få möjlighet att samarbeta med honom de kommande åren, även om han inte längre är ledamot av Europaparlamentet.

kommissionens vice ordförande. – (IT) Jag tackar uppriktigt de ledamöter som lämnar parlamentet för den hjälp de har gett kommissionen, för deras intelligenta kommentarer och även för deras kritik. Parlamentet bör fullgöra denna roll, och ingen är mer övertygad om detta än jag. Utan parlamentets starka bidrag skulle EU-institutionerna vara ofullständiga och inte kunna skydda medborgarnas intressen på bästa sätt.

Just därför vill jag försäkra Georg Jarzembowski, som ställde en fråga om kommittéförfarandet, att kompromissen – som kommissionen helhjärtat stöder – innebär att medbeslutandeförfarandet ska användas vid en eventuell förlängning av vintersäsongen. Detta är emellertid ett rent hypotetiskt resonemang eftersom jag måste framhålla att åtgärden är tillfällig och endast gäller för sex månader. Alla framtida förslag om förlängning måste alltid föregås av en konsekvensbedömning och ta hänsyn till vilka effekter åtgärderna får för konsumenterna och konkurrensen. Konsekvensbedömningen kommer dessutom att utgöra en del av en allmän översyn av förordningen om ankomst- och avgångstider på flygplatser, som jag på den brittiske transportministerns begäran har lovat rådet att genomföra. Detta är något som jag vid flera tillfällen har bekräftat här i parlamentet.

Det är emellertid krisen som gör att vi måste agera så snabbt. Enligt uppgifter från den europeiska flygplatsorganisationen har 80 procent av Europas flygplaster fått minskad trafik. I januari minskade trafiken med mellan 8 och 10 procent på passagerarsidan och mellan 25 och 30 procent på fraktsidan. Situationen är därför besvärlig. I likhet med vissa ledamöter hoppas och önskar även jag att den aktuella influensan ska visa sig vara mindre allvarlig än man först beförde. Men vi kan inte dölja att förslaget att ställa in flygningar från hela EU till ett land eller till områden där epidemin först bröt ut fanns med på dagordningen både vid förra veckans rådsmöte med transportministrarna och vid rådsmötet med hälso- och sjukvårdsministrarna. Detta skulle därför kunna få konsekvenser, men det fattades inte något beslut i frågan eftersom situationen inte bedömdes vara tillräckligt allvarlig. Det pågår emellertid utan tvekan en debatt inom sektorn. Vissa besättningshar beslutat att inte flyga till områden med kända fall av influensan, vilket har lett till passagerarsiffrorna har minskat ännu mer.

När det gäller passagerarnas rättigheter – eftersom detta är en fråga som många inflytelserika ledamöter har tagit upp – är det just för passagerarnas skull viktigast att behålla förbindelserna och turtätheten och sedan klara av krisen. Det är viktigt att våra flygbolag är ekonomiskt sunda och hållbara så att den inre marknadens fördelar skyddas. Tack vare den inre marknaden har passagerarna tillgång till ett aldrig tidigare skådat utbud av olika förbindelser, rutten och priser i Europa. Jag vill att passagerarna även fortsättningsvis ska ha denna valmöjlighet. När det gäller bestämmelserna om tillsyn måste vi stärka övervakningen och tillämpningen av förordning nr 261/2004. Därför kommer kommissionen – jag vänder mig nu till Reinhard Rack – under andra halvan 2009 att offentliggöra ett meddelande om tillämpningen av förordningen. På grundval av denna utvärdering kommer vi att dra våra slutsatser för framtiden.

När det gäller vätskor har vi redan offentliggjort den tidigare hemliga bilagan bakom detta, och tack vare användningen av ny och effektivare säkerhetsteknik hoppas vi kunna se över situationen före 2010. Jag var mycket skeptisk till frågan om vätskor när jag var ledamot av Europaparlamentet. Jag är fortfarande skeptisk och jag arbetar just för att nå detta mål. När det gäller de farhågor som andra ledamöter har framfört om att vissa flygplatser kan få problem till följd av denna åtgärd – jag tänker framför allt på en europeisk flygplats som utgör ett av EU:s prioriterade projekt, Malpensa – kan jag komma med lite upplysningar om andra flygbolag än Alitalia-Air France. Låt mig delge er lite statistik: På Malpensaflygplatsen hade ett tyskt flygbolag, Lufthansa, 8 741 ankomst- och avgångstider 2008 och 19 520 tider den 24 mars 2009, en ökning av kapaciteten med mer än 100 procent. På Malpensa hade ett lågprisbolag, easyJet, dessutom 15 534 ankomst- och avgångstider 2008 och 22 936 tider den 24 mars 2009, en ökning av kapaciteten med 47 procent. Det är även välkänt att det nya flygbolaget Lufthansa Italia har planer på att expandera sitt nät med nya rutter från Milano till Rom och till Neapel och Bari samt till andra europeiska städer som Barcelona, Bryssel, Bukarest, Budapest, Lissabon, Madrid och Paris – det kan vi läsa på bolagets egen webbplats, vilket därmed gör det offentligt. Jag kan därför med absolut säkerhet säga att denna åtgärd inte kommer att få några skadeverkningar för en flygplats och en europeisk knutpunkt som Malpensa, som är ett av EU:s prioriterade projekt – och jag säger detta som kommissionsledamot med ansvar för transport.

Jag skulle vilja avsluta med att än en gång tacka parlamentet för denna debatt och upprepa vad jag sa tidigare i debatten, när jag besvarade Georg Jarzembowskis, Brian Simpsons och Hannes Bloklands frågor, om att jag som kommissionsledamot med ansvar för transport – och jag hoppas komma tillbaka som ny kommissionsledamot med ansvar för transport – åtar mig att tillämpa medbeslutandeförfarandet i frågor som rör ankomst- och avgångstider på flygplatser. Vissa av de idéer som har framförts, exempelvis dem som föredraganden förde fram i sina ursprungliga ändringsförslag, bör studeras närmare inom ramen för den framtida översynen av förordningen om tilldelning av ankomst- och avgångstider på flygplatser, och – jag upprepar – kommissionens personal, som jag tackar för deras värdefulla bidrag under dessa veckor av svårt arbete, är villiga att göra detta och håller faktiskt på att utarbeta den nya texten just nu. Samtidigt kommer kommissionen, vilket anges i det ändringsförslag som vi debatterar i dag, att noggrant övervaka processen för att se hur krisen inom luftfartssektorn utvecklar sig, och kommissionen kommer att föreslå nödvändiga och lämpliga åtgärder, där stor vikt kommer att läggas vid att skydda passagerarnas rättigheter. Jag kommer att inte bara att göra detta på luftfartsområdet utan även på sjöfarts-, järnvägs- och bussområdet. Detta är ett åtagande vi har gjort: vi håller på att diskutera lagstiftningsåtgärder. Jag hoppas att vi under nästa valperiod kan slutföra arbetet med dessa, eftersom vårt huvudmål fortfarande är att uppfylla behoven hos dem som väljer företrädare till detta parlament och som, via samförståndet i parlamentet, litar på Europeiska kommissionen i dess roll som gemenskapens verkställande organ.

Herr talman! Låt mig även tacka er, Paolo Costa, och alla ledamöter som har deltagit i denna debatt, för era produktiva bidrag. Det åtagande som jag har gjort är att fortsätta att arbeta med ledamöterna här i parlamentet och med parlamentets utskott för transport och turism för att se till att den demokratiska institution som företräder EU:s medborgare kan spela en allt inflytelserikare roll. Jag hoppas att parlamentet i och med Lissabonfördraget under nästa valperiod kan se till att EU-medborgarnas stämma hörs ännu bättre.

Paolo Costa, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag anser att vi måste betona tre begrepp. För det första nådde vi en kompromiss i den aktuella frågan, och en kompromiss måste respekteras. Vi vet att det är en kompromiss mellan institutioner som håller sina löften. Det är en tillfällig åtgärd och det kommer inte att bli en till. Om en andra åtgärd ska införas måste det ske inom ramen för en analys och ett mer genomgripande förslag om ankomst- och avgångstider.

Jag vill föreslå två saker, som jag hoppas kan vara till viss nytta. För det första att noggrant följa effekterna av detta upphävande eftersom det säkert kommer att leda till en minskning av ankomst- och avgångstiderna och innebära att vissa ankomst- och avgångstider och därmed vissa linjer inte kommer att användas. Valet vad man ska göra eller inte göra kommer att ligga i händerna på enskilda företag. I framtiden tror jag att det kommer att vara bättre att överväga att, om vi måste minska på denna verksamhet igen, det då bör finnas en offentlig kontroll av det valet, i stället för att det lämnas helt och hållet till vinstkriterierna hos enskilda företag.

Det sista förslaget är att frågan om ankomst- och avgångstider måste bearbetas ordentligt, för sin egen skull, trots eller oberoende av krisen. Att återupprätta ankomst- och avgångstider som kollektiva nyttigheter som kan användas men inte bli företagets egendom är en grundläggande fråga, men den måste hanteras med stor försiktighet så att den inte blir ett instrument som hotar livskraften hos många av de flygbolag som vi alla är beroende av. Tack ännu en gång för ert samarbete.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

Det är även min sista debatt som talman under denna mandatperiod, och jag vill tacka er alla. Denna debatt har känts något speciell, eftersom jag samtidigt har varit tvungen att ta farväl av och lyckönska så många av mina kolleger. Vad som än händer är det min uppfattning att det kommer att krävas en hel del arbete och tid innan de nytillträdde kan uppnå vår standard.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Det gläder mig att en överenskommelse har kunnat nås om denna text om att tillåta en frysning av ankomst- och avgångstider under sommarsäsongen.

Vi behövde agera snabbt och effektivt inför den stora kris som vi ställts inför och som slår mot luftfartssektorn.

Det är redan tredje gången, till följd av en betydande minskning i flygtrafiken, som EU har varit tvungen att använda denna automatiska förnyelsemekanism för ankomst- och avgångstider.

Som vi nyligen har upptäckt är regeln om flygbolagens skyldighet att använda minst 80 procent av ankomst- och avgångstiderna ibland helt skild från marknadens verklighet, trots att regeln är nödvändig för en balans i sektorn.

Att tomma flygplan startar är helt orimligt ur ett ekonomiskt och miljömässigt perspektiv.

I framtiden kommer vi att kunna fundera över sätt att lätta på denna regel, samtidigt som vi tar flygplatsernas situation i beaktande.

Det gläder mig dessutom att se att det i kompromissen som förhandlats fram mellan Europaparlamentet och rådet krävs att en fullständig konsekvensbedömning utförs om frysningen av ankomst- och avgångstider ska förnyas.

Texten som vi röstar om är en akutåtgärd, men om situationen skulle fortsätta skulle vi även behöva beakta situationen inte bara för flygbolag, utan även för konsumenter och flygplatser.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.23, i avvaktan på omröstningen, och återupptogs kl. 12.00.)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Talmannen. – Vi ska nu påbörja en lite speciell omröstning, för jag tror att detta sista ögonblick som vi tillbringar tillsammans kommer att bli något känsloladdat för alla dem som liksom jag kommer att lämna Europaparlamentet. Jag vill passa på att tacka våra tjänsteeenheter, medan de av våra kollegor som har kommit in sent intar sina platser, för att de sett till att vårt Babels torn aldrig har brakat ihop.

(Livliga applåder)

Tack till Birgitte Stensballe och till alla i hennes team. Tack till vaktmästarna, som ser till att dokumenten alltid kommer fram till rätt plats, vid rätt tid. Tack till teknikerna, sekreterarna och till översättarna. Självklart tack till tolkarna, som jag ödmjukast vill be om ursäkt. Jag vet vilken stress jag har orsakat som talman genom att driva igenom punkter så väldigt snabbt.

(Applåder)

Jag vet att ni i hemlighet hoppas att mitt rekord på 900 ändringsförslag som gått till omröstning på en timme aldrig kommer att slås!

Till sist vill jag berätta en liten hemlighet för er, medan de sista ledamöterna intar sina platser. Ni undrar kanske hur vi delar in våra ändringsförslag: är ändringsförslag X, skrivet på lettiska, närmare den ursprungliga portugisiska texten än ändringsförslag Y, som är skrivet på slovenska? Vem ansvarar för denna indelning? Svaret sitter faktiskt här bredvid mig. Det är denne herre, som har den väldiga uppgiften att utföra denna semantiska indelning. Varför har vi anförtrött uppgiften till honom? Helt enkelt därför att Paul Dunstan talar 27 språk.

(Applåder)

Jag anser att vi alla kan vara väldigt stolta över kvaliteten och hängivenheten hos vår personal.

Gary Titley (PSE). - (EN) Herr talman! Jag har begärt ordet för att göra ett personligt uttalande i enlighet med artikel 145 i arbetsordningen.

Under gårdagens debatt med Europaparlamentets talman Hans-Gert Pöttering anklagade Nigel Farage mig – under en av sina haranger riktade mot parlamentet – för att ha kallat honom reaktionär. Jag måste erkänna att detta är sant – han *är* reaktionär!

(Skratt)

Detta är ingenting jämfört med vad medlemmar av hans parti har skrivit i sina e-postmeddelanden till mig. Medlemmar av UKIP har beskrivit mig som "pedofil" och "en stor tjock tönt". När jag hade en bomb på mitt kontor skickade UKIP-medlemmar meddelanden till mig, och Nigel Farage gick ut med ett pressmeddelande som i princip gick ut på att det var rätt åt mig. Den senaste tiden har jag fått e-post från UKIP där de skriver att den brittiske tronföljaren är mer känd som "Big Ears". Det säger allt om UK Independence Party.

(Applåder)

Talmannen. – Era personliga uttalanden tas naturligtvis till protokollet, i enlighet med arbetsordningen.

Om ni inte har något emot det, mina damer och herrar, så kommer vi inte att återuppta debatten.

Ni får 30 sekunder, men endast 30 sekunder, på er, som ett bevis på min goda vilja, eftersom detta verkligen är de sista få ögonblicken av denna mandatperiod.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Detta var inte en ordningsfråga, och det mesta av det som sades var strunt. UKIP-medlemmar skriver inte den typen av meddelanden. De slösar inte bläck på en person som säger sådana saker. Detta är fullständigt skandalöst.

Talmannen. – Jag vill informera er om att det faktiskt var en ordningsfråga, i enlighet med artikel 145 om personliga uttalanden. Gary Titleys begäran om att få ordet här i parlamentet var fullständigt berättigad.

9. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat: se protokollet.)

9.1. Jämställdhetsperspektivet i EU:s yttre förbindelser samt freds- och nationsuppbyggnad (A6-0225/2009, Libor Rouček)

- Före omröstningen:

Libor Rouček, föredragande. - (EN) Herr talman! EU och dess medlemsstater har åtagit sig att arbeta för att jämställdhet och medinflytande för kvinnor ska föras upp som en av de viktigaste prioriteringarna på den internationella agendan.

Vid närmare granskning visar det sig emellertid att man fortfarande endast i mycket begränsad omfattning har infört ett jämställdhetsperspektiv i EU:s utrikespolitik. Endast åtta av de 27 medlemsstaterna har t.ex. antagit nationella handlingsplaner för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1325.

Kvinnor är dessutom fortfarande kraftigt underrepresenterade på höga poster inom kommissionen och rådet. Det finns faktiskt inte en enda kvinnlig EU-företrädare här just nu. Därför betonar vi i betänkandet att EU till fullo måste fullgöra sina åtaganden på detta område. Kommissionen bör t.ex. skynda på sitt arbete med en EU-handlingsplan för jämställdhet. Jag är övertygad om att detta är nyckeln till en starkare jämställdhetsdimension i EU:s utrikespolitik.

Låt mig avsluta med att säga att kvinnors rättigheter utgör en del av det vidare begreppet mänskliga och medborgerliga rättigheter. Om vi inte tar upp jämställdhet och främjar kvinnors rättigheter i EU:s utrikespolitik kommer denna politik aldrig att kunna bli effektiv.

(Applåder)

9.2. Parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget (A6-0145/2009, Jo Leinen)

- Före omröstningen:

Jo Leinen, föredragande. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill bara säga några ord på tyska. Det faktum att Europaparlamentet för att avrunda denna mandatperiod har antagit fem betänkanden som alla är kopplade till Lissabonfördraget skickar en viktig signal inför EU-valet och tiden efter valet.

Europaparlamentet har alltid arbetat kontinuerligt och konsekvent för ändringsfördraget, även i svåra tider och när många tvekat och velat överge projektet. I går tog vi ett stort steg framåt med den tjeckiska senatens ja. Gratulationer till landet som innehar ordförandeskapet.

(Applåder)

Vi kan nu vara berättigat optimistiska att detta reformprojekt kommer att träda i kraft i slutet av 2009 med en positiv omröstning i Irland.

Det nyvalda Europaparlamentet kommer att få många nya befogenheter och möjligheter. Detta nyvalda organ för Europeiska unionens medborgare kan uppfylla löftet vi har gett att åstadkomma ett bättre EU med mer demokratisk kontroll och mer insyn. Jag vill tacka alla mina kolleger i utskottet för konstitutionella frågor, särskilt dagens föredragande och den överväldigande majoriteten av parlamentsledamöter i denna kammare som gett sitt stöd till alla betänkanden och gjort denna utveckling möjlig. Tack så mycket.

(Applåder)

Talmannen. – Vår kollega Hans-Peter Martin har begärt ordet. Jag hoppas verkligen att det rör sig om en ordningsfråga.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Jag har bara en fråga. Om irländarna säger nej igen, hur ofta ska de då behöva gå och rösta? En tredje, fjärde, femte gång? Det är inte demokrati, det är parlamentskaraoke.

Talmannen. – Det var ingen ordningsfråga, men jag håller god min för att inte göra er till en martyr.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Herr talman! Jag vill göra ett personligt uttalande för att kommentera vad Hans-Peter Martin precis sa. Det irländska parlamentet är inte ett "karaokeparlament" och jag protesterar mot att han beskriver det som ett sådant.

(Applåder)

9.3. De finansiella aspekterna av Lissabonfördraget (A6-0183/2009, Catherine Guy-Quint)

- Före omröstningen:

Catherine Guy-Quint, föredragande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Ni kommer att bli besvikna. Ni kommer att bli besvikna över hur kort mitt anförande är. För det första skulle jag vilja att vi gjorde en teknisk korrigering i fotnot 2 i punkt 16. Den sista siffran ska vara "2021", inte "2022". Det är en fråga om räkning.

Jag vill även säga några ord för att, för det första, tacka alla dem som har gett sitt stöd i utarbetandet av detta betänkande – det kan verka som ett extremt tekniskt betänkande men det är i högsta grad politiskt. Det är väldigt viktigt att Europaparlamentet röstar för detta betänkande, eftersom det klargör Europaparlamentets framtida budgetmässiga befogenheter i dess egenskap av budgetmyndighet.

Ofta röstar ni om budgeten som ett förvaltningsverktyg när det i själva verket är själva politikens innersta väsen, och Europaparlamentets roll är beroende av dess genomförande. Det är vad vi ville täcka med detta betänkande. Jag hoppas att ni kommer att läsa det en dag. Låt mig dock säga att de nya parlamentsledamöterna kommer att behöva ta tag i det och inse att det krävs budgetmässigt mod för att skapa en europeisk politik och att det är på detta mod – som jag hoppas att de alla kommer att ha och att vi alla kommer att ha – som Europeiska unionens framtid beror.

(Applåder)

9.4. Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 (A6-0280/2009, Bárbara Dührkop Dührkop)

9.5. Miniminormer för mottagande av asylsökande (omarbetning) (A6-0285/2009, Antonio Masip Hidalgo)

9.6. Ansökan om internationellt skydd som inlämnats i en av medlemsstaterna av en medborgare i tredje land eller av en statslös person (omarbetning) (A6-0284/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert)

9.7. Inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck (omarbetning) (A6-0283/2009, Nicolae Vlad Popa)

- Före omröstningen:

Nicolae Vlad Popa, föredragande. – (EN) Herr talman! Eurodac-betänkandet har omarbetats och skulle få systemet att fungera effektivare. Snabb insamling och överföring av data kan korta perioden för att bevilja, eller inte bevilja, mänskliga rättigheter, och detta är oerhört viktigt.

Detta är min sista sammanträdesperiod som ledamot av Europaparlamentet och jag tackar er alla genom att optimistiskt säga: adjö, *auf Wiedersehen*, *au revoir*, *arrivederci*, *hasta luego*, *la revedere*!

(Applåder)

9.8. Inrättande av en europeisk byrå för samarbete i asylfrågor (A6-0279/2009, Jean Lambert)

9.9. Bilateral avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om områdesspecifika frågor avseende tillämplig lag för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser (A6-0270/2009, Tadeusz Zwiefka)

9.10. Program för audiovisuellt samarbete med yrkesverksamma från tredjeländer (Media Mundus) (A6-0260/2009, Ruth Hieronymi)

9.11. Gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (A6-0274/2009, Paolo Costa)

9.12. Bilateral avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om domar i äktenskapsmål, mål om föräldraansvar och mål om underhållsskyldighet (A6-0265/2009, Gérard Deprez)

9.13. Situationen i Republiken Moldavien

- Före omröstningen:

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman! Av tekniska skäl kunde inte vi socialdemokrater underteckna den gemensamma resolutionen inom den tillåtna tiden utan vi undertecknade den senare. Hela gruppen står bakom den. Jag säger detta särskilt för våra rumänska kollegor, med Adrian Severin i spetsen.

- Före omröstningen om punkt 10:

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag skulle vilja föreslå följande muntliga ändringsförslag till punkt 10: Jag skulle vilja lägga till namnet Sergiu Mocanu. Texten skulle i så fall få följande

lydelse: "... arresteringar på politiska grunder, såsom i fallen Anatol Matasaru, Sergiu Mocanu och Gabriel Stati."

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades inte.)

9.14. Årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen 2008 och Europeiska unionens politik på området (A6-0264/2009, Raimon Obiols i Germà)

- Före omröstningen:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Herr talman! På gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraters vägnar vill jag uppmana er, i enlighet med artikel 151.1 och 151.3, att förkasta ändringsförslag 45a, som lagts fram av gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, som otillåtligt av följande skäl och för att det berör ett uttalande gjort av påven Benedictus. För det första gjordes detta uttalande 2009, medan betänkandet gäller kränkningar av de mänskliga rättigheterna som ägde rum 2008. Detta ändringsförslag ändrar därför inte den text som det är avsett att ändra. För det andra jämförs i detta ändringsförslag uttalanden som gjorts av påven med kränkningar av de mänskliga rättigheterna av den mest allvarliga typen, användningen av dödsstraff, kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kina och tortyr i allmänhet. Denna jämförelse visar på en cynisk likgiltighet för offren för människorättskränkningar världen över.

(Applåder)

För det tredje är det ett sådant otroligt förtal, en sådan otrolig diskriminering mot påven att ALDE-gruppen mycket väl kan få identifieras med det, men det bör under inga omständigheter gälla Europaparlamentet.

(Livliga applåder)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag ska ge er yttrandet från vår rättstjänst och från Europaparlamentets talman, eftersom han självklart har rådfrågats i enlighet med arbetsordningen.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Jag vill bara säga till Hartmut Nassauer i fråga om det juridiska att påven inte räknar åren eftersom han räknar med evigheten.

Talmannen. – Snälla, snälla... Rättstjänsten har kontrollerat detta noggrant från ett tekniskt perspektiv, utifrån de faktorer som nämnts, från ett innehållsperspektiv och utifrån den period som granskas.

Rättstjänsten anser att ändringsförslaget är tillåtligt, och Europaparlamentets talman instämmer i sitt yttrande. Det är därför endast yttrandet från Hans-Gert Pöttering som ska råda. Jag är ledsen, herr Nassauer, men ändringsförslaget är tillåtligt.

- Före omröstningen om punkt 25:

Raimon Obiols i Germà, föredragande. – (ES) Herr talman! Det bör endast handla om en informationsuppdatering, eftersom man i texten fördömde fängslandet av en sudanesisk ledare som nu har släppts.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

- Före omröstningen om ändringsförslag 2:

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Herr talman, herr Nassauer! Rätten till självbestämmande är en mänsklig rättighet och det inkluderar sexuellt självbestämmande. Sätillvida var det redan aktuellt 2008 och vad som sades är särskilt beklagligt.

Jag ska läsa upp ändringsförslag 2 för er. Å ena sidan handlar det om en uppgiftskorrigerings och å andra sidan om en något mer balanserad formulering:

(EN) "Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att främja sexuella och reproduktiva rättigheter och att detta är en förutsättning för att lyckas i kampen mot hiv/aids, som orsakar många människors död, bromsar den ekonomiska utvecklingen och framför allt drabbar de fattigaste regionerna i världen hårt. Parlamentet är bestört över de uttalanden från påven Benedictus XVI som ger intryck av att användning av kondom till

och med skulle kunna medföra en ökad smittorisk. Parlamentet anser att dessa uttalanden allvarligt skadar kampen mot hiv/aids." Resten av ändringsförslaget ändras inte.

(Applåder från vänster)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Ändringsförslaget är inte så grovt i tonen som prototypen men fakta förblir oförändrade. Därför förkastar vi detta muntliga ändringsförslag.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades inte.)

- Efter omröstningen om ändringsförslag 16:

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Ursäkt att jag avbryter er, men som jag förstod det förkastades faktiskt ändringsförslag 16. Ändå tillkännagav ni att det antogs. Skulle ni bara kunna klargöra vad som gäller?

Talmannen. – Ja, var vänlig och ursäkt mig, min tunga slant. Majoriteten var alltså emot. Det var bra att det blev kontrollerat men parlamentets tjänstenheter hade redan rättat till mitt misstag.

Tack för ert inlägg.

9.15. Utveckling av ett EU-område för straffrättskipning (A6-0262/2009, Maria Grazia Pagano)

9.16. Europeiska unionens institutionella jämvikt (A6-0142/2009, Jean-Luc Dehaene)

- Före omröstningen:

Jean-Luc Dehaene, föredragande. – (NL) Herr talman! För det första skulle jag vilja göra en teknisk kommentar. Som jag förstod det var ändringsförslag 1 inte avsett att ersätta texten utan snarare komplettera den. Det var av den anledningen som jag röstade för detta ändringsförslag.

Jag vill ta detta tillfälle i akt att tacka hela kommissionen för deras nära samarbete och påpeka hur viktigt det är att vi, under Lissabonfördraget, har ett nära interinstitutionellt samarbete redan från början. Därför vill jag även betona vikten av att vi, under övergångsperioden från Nice- till Lissabonfördraget, även fortsätter att ha ett nära samarbete med Europeiska rådet, om vi vill undvika att starta nästa mandatperiod i ett tillstånd av total förvirring.

Talmannen. – Jag kan också bekräfta att ändringsförslag 1 är framlagt som ett tillägg.

9.17. Utvecklingen av förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten under Lissabonfördraget (A6-0133/2009, Elmar Brok)

9.18. Genomförande av medborgarinitiativet (A6-0043/2009, Sylvia-Yvonne Kaufmann)

- Före omröstningen:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! I enlighet med artikel 1 i Europaparlamentets hederskodex vill jag och min grupp tacka er för alla sammanträden som ni varit ordförande för. Ni var en av de bästa – tack.

(Livliga applåder)

Talmannen. – Det stämmer att vi snart är framme vid den sista omröstningen – jag vill bara kort säga några personliga tack till er för ert förtroende och för den vänskap som ni har visat mig under så lång tid. För sista gången under denna mandatperiod, och för sista gången i mitt liv, vill jag därför be er att rösta. Sedan kan vi alla gå vår egen väg.

Jag är övertygad om att vi, trots våra politiska meningsskiljaktigheter och våra öden, kommer att hålla fast vid våra europeiska ideal. Men jag vill att ni ska veta att det ur mitt perspektiv alltid kommer att förbli en stor ära i mitt liv att ha haft turen att få leda dessa debatter, i denna kollegiala atmosfär, under 10 år.

(Livliga applåder)

9.19. Kommissionens förslag till förordning om Reach, beträffande bilaga XVII

- Efter omröstningen:

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Jag vill också tacka er och jag vill påpeka att man i artikel 2 gjort misstaget att inte längre inkludera er i förteckningen. Det är verkligen synd!

(Applåder)

Talmannen. – Tack.

10. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

- Betänkande: Leinen (A6-0145/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Europaparlamentets nya roll vid genomförandet av Lissabonfördraget kommer att bli väldigt viktig, och jag hoppas att Europaparlamentet kommer att utnyttja den möjlighet det fått efter bästa förmåga. Som medlem av en etnisk minoritet som traditionellt sett finns i Europeiska unionen gläder det mig särskilt att rättigheterna för etniska minoriteter för första gången nämns som individens rättigheter i artikel 2. Jag hoppas att grupprättigheter kommer att följa efter så fort som möjligt.

Jag drar mig tillbaka, av egen fri vilja men inte utan en viss nostalgisk känsla, efter fem år som ledamot i Europaparlamentet och femton år som parlamentsledamot i Rom. Som italiensk medborgare, med tyska som modersmål, av österrikisk-slovensk härkomst, med en tyrolsk natur – alltså en sann europé – har jag särskilt glatt mig åt att vi har återförenats i denna kammare som minoriteter och att minoriteter har fått möjligheter. Många har ännu inte känt att de tillhör en minoritet, men jag hoppas att de kommer att känna det mer och mer, även i sina medlemsstater. Jag vill tacka parlamentet för den förståelse för minoriteter som har kommit fram.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jag röstade för Jo Leinens betänkande och förslag till resolution av följande anledning. Vi är vana vid att upprepa att Europaparlamentet är den enda EU-institution som är direkt vald av folket. Med tanke på att det är en folkvald institution har Europaparlamentets befogenheter dock enligt min uppfattning fram till nu varit otillräckliga.

Därför anser jag att vad vi har antagit i dag, det vill säga nya befogenheter för Europaparlamentet då det gäller att tillämpa medbeslutandeförfarandet, nya befogenheter i fråga om budgetförvaltning, det nya godkännandeförfarandet och nya övervakningsbefogenheter, är väldigt viktigt. Jag anser även att Lissabonfördraget kommer att stärka Europeiska unionens demokratiska legitimitet, särskilt när det gäller att öka Europaparlamentets befogenheter att tillämpa medbeslutandeförfarandet.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Herr talman! Nu förstår jag taktiken. Taktiken är helt enkelt att strunta i folkomröstningarna och genomföra Lissabonfördraget som om väljarna i Frankrike, Nederländerna och Irland hade röstat ja.

En efter en införs de mest omtvistade artiklarna och bestämmelserna: utrikesministern och utrikespolitiken, stadgan om de grundläggande rättigheterna och harmoniseringen av rättsliga och inrikes frågor. Sedan kommer kollegerna att vända sig till de irländska väljarna och säga: "Nu är det för sent att rösta nej. Vi har redan genomfört allting. Nu skulle ni bara irriteras alla och isolera er själva. Större delen av Lissabonfördraget har i praktiken redan trätt i kraft, om än inte rent juridiskt."

Jag vet inte om detta kommer att fungera. Det är upp till de irländska väljarna att avgöra, men jag skulle bli ganska besviken om de gav efter för påtryckningar. Det är naturligtvis upp till dem att fatta sitt eget beslut,

men detta är trots allt människor vars fäder slog tillbaka det brittiska imperiet. Att nu ge vika för Europaparlamentet kommer att förminska dem som folk.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag vill lägga min hyllning till alla de hyllningar av er som tidigare har framförts. Tack för ert ordförandeskap och ert tålamod när vi har hållit våra anföranden.

Jag anser att det är viktigt att inse att Lissabonfördraget inte har ratificerats än, och vi bör inte bete oss som om det hade ratificerats. Vi bör inte strunta i de väljare och länder som fortfarande inte har ratificerat det.

Vi bör också komma ihåg vilka regler som gällde från början och inte försöka ändra reglerna i halvtid. Vid inledningen av den konstitutionella processen gällde regeln att alla länder var tvungna att ratificera konstitutionen, annars skulle den anses förkastad. Frankrike och Nederländerna ratificerade inte konstitutionen, så den förkastades. Även när det gäller Lissabonfördraget var ursprungsregeln att alla länder var tvungna att ratificera fördraget, annars skulle det anses förkastat. När de irländska väljarna röstade nej beslutade vi oss trots detta för att fortsätta processen och tvinga dem att rösta en gång till.

Om vi verkligen vill få med oss folkviljan i denna fråga föreslår jag att den brittiska regeringen följer sitt valmanifest och genomför en folkomröstning om Lissabonfördraget.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Irländarna skulle verkligen vara dumma om de följde det brittiska konservativa partiets EU-skeptiska falang. Jag kan försäkra Daniel Hannan att irländarna inte följer – och aldrig har följt – det brittiska konservativa partiets EU-skeptiska falang.

Deras agenda ligger inte i Storbritanniens intresse. Den ligger i det brittiska konservativa partiets intresse. Det är synd och skam att ett land som gav oss Winston Churchill har skickat dessa personer till Europaparlamentet för att sätta sina smala intressen framför det brittiska folkets och resten av Europas intressen.

Det känns konstigt att de brittiska konservativa ledamöterna har lierat sig med ledamöterna från Sinn Féin och i likhet med dessa avstår från att rösta. Varken i dag eller i går har någon av dessa ledamöter varit här i kammaren. De visar sig inte i parlamentet. De deltar inte i parlamentets utskott. Jag vet inte hur de får sin lön och sina kostnadsersättningar, men de talade om för parlamentet att ett godkännande av detta betänkande och andra betänkanden var det värsta som har hänt under denna valperiod. Sedan dyker de inte ens upp för att rösta. Det är rena rama skandalen.

- Betänkande: Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Robert Evans (PSE). - (EN) Herr talman! Efter 15 år kommer detta att bli mitt sista anförande i Europaparlamentet och jag anser att det finns få frågor som är lika viktiga som asylfrågan och hur EU-länderna hanterar den.

Det finns ingen enkel lösning på denna fråga. Om det fanns en enkel lösning skulle något land redan ha hittat den. I själva verket hävdar jag att det enda sättet att minska antalet desperata människor som ansöker om flyktingstatus eller asyl i ett annat land än sitt eget är att ta itu med de grundläggande orsakerna till att de lämnar sina hem och ursprungsländer. Därför är det så viktigt att vi i EU, och i alla demokratiska industriländer, ger råd, hjälp och stöd – inklusive ekonomiskt stöd – till de länder som drabbas av krig, interna konflikter, människorättskränkningar eller diskriminering.

På samma sätt måste vi ta upp den fattigdom runt omkring i världen som bidrar till migrationstrycket. Vi får aldrig fördöma personer som tvingas ansöka om asyl eller flyktingstatus. I stället bör vi ge dem sympati och erbjuda dem vårt stöd. Det är det som är vår utmaning för närvarande.

- Betänkande: Lambert (A6-0279/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Herr talman! Rätten att kontrollera sina gränser är ett kännetecken på en självständig stat, och tilldelande av bosättnings- eller medborgarrättigheter är karaktäristiskt för medborgarskap. När vi överför detta från nationell nivå till EU-nivå behandlar vi EU som om det vore ett enda rättsområde med sina egna yttre gränser och andra yttre tecken på en självständig stat. Detta saknar täckning. Ingen har röstat för skapandet av en europeisk asylbyrå. Vi skapar en ny byråkrati, som kommer att ha intresse av att politiken på EU-nivå fortsätter att harmoniseras de kommande åren, oberoende av om det finns ett folkligt stöd för en sådan politik.

Jag måste bara besvara kommentarer som Gay Mitchell, ledamot av Europaparlamentet för Dublin, fällde om mig i ett annat ämne. Han kastade Winston Churchill i ansiktet på mig och sa att det var skandal att Winston Churchills parti skickade personer som mig till Strasbourg.

Låt mig avsluta mitt anförande med att citera vad Winston Churchill själv ansåg i denna fråga. Han sa en gång följande: "We have our own dream and our own task. We are with Europe but not of it. We are linked but not combined. We are interested and associated but not absorbed. And should European statesmen address us in the words that were used of old, 'Shall I speak for thee to the King or the Captain of the Host?', we should reply with the Shunamite woman 'Nay, sir, for we dwell among our own people'."

- Betänkande: Hieronymi (A6-0260/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Herr talman! Kort sagt röstade jag för Ruth Hieronymis betänkande. Jag vill även tacka Ruth Hieronymi för hennes utmärkta arbete i utskottet för kultur och utbildning på området för audiovisuella frågor. Jag vet att hon ska lämna Europaparlamentet och att detta var hennes sista betänkande för oss i Europaparlamentet, åtminstone för en tid.

Det är väldigt viktigt att den audiovisuella delen av Media Mundus-programmet utökas för att även göra det tillgängligt för tredjeländer, inklusive afrikanska stater. Det är ett sätt att utöka samarbetet. Det är även en utmärkt form av utvecklingssamarbete och ett sätt att uppmuntra dessa länder att röra sig i riktning mot ett bättre liv och en bättre utveckling. Det är dessutom ett sätt för oss att axla ett etiskt ansvar, vilket är det enda rätta, för de afrikanska staterna. Framför allt är dock mitt anförande ett tack till Ruth Hieronymi för hennes fantastiska arbete.

- Betänkande: Costa (A6-0274/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Herr talman! Jag har begärt ordet för att ge mitt stöd till Paolo Costas betänkande. Jag är emellertid orolig för att denna typ av bestämmelser används för att strypa konkurrensen i stället för att hjälpa flygbolagen – vilket är syftet med denna lagstiftning. Jag ville bara uppmärksamma parlamentet på detta.

Det är inte ovanligt att flygbolag samlar på sig avgångs- och ankomsttider. Låt mig ta Birminghams flygplatt i min valkrets som exempel. Air India har ställt in sina flygningar till Amritsar i Indien. Denna mycket populära och lönsamma rutt upphörde i oktober förra året. Kunderna tvingas till onödiga resor och onödigt besvär för att ta sig till andra flygplatser på grund av att Air India inte vill förlora sina mycket lönsamma avgångs- och ankomsttider på Heathrow. Man häpnar över att det finns massor av flygbolag som gärna skulle vilja ha dessa avgångs- och ankomsttider, men som inte kan använda dem för att Air India håller fast vid dem.

Jag hoppas att resultatet blir att vi ser till att flygbolag inte i onödan håller fast vid avgångs- och ankomsttider. Kommissionen måste vara vaksam och se till att denna lagstiftning inte missbrukas. Det är inte det att jag är misstänksam av mig, men risken är att det kommer att sluta med att konsumenterna får ytterst få valmöjligheter.

- Resolutionsförslag (B6-0261/2009) (Moldavien)

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (RO) Situationen i Moldavien är nu väldigt tydlig. Det finns ett kommunistparti som betar sig på precis samma sätt som de sovjetinflyerade kommunistpartier som förslavade halva Europa under 1900-talet. Det finns en opposition som är inspirerad av demokrati och som kämpar för att Moldavien ska vara knutet till europeiska värderingar.

Resolutionen som vi röstat om i dag skickar en kraftfull politisk signal till Chisinau. Denna signal behöver dock vara tydligt uppbackad av specifika åtgärder från kommissionen och rådet. Jag uppmanar därför Europeiska kommissionen att aktivt samarbeta med den demokratiska oppositionen i Chisinau för att hitta effektiva sätt att stärka den demokratiska medvetenheten i Moldavien. Det mest effektiva sättet att göra det på är enligt min uppfattning att häva visakraven för medborgare från Moldavien inom gemenskapen.

Jag vill tydligt säga till rådet att vi inte får bedra oss själva. Nyckeln till demokratisering i Moldavien ligger fortfarande i Moskva. Europeiska unionen måste vidta åtgärder för att minska detta inflytande. Historien visar oss i själva verket att dessa åtgärder måste vara kraftfulla. Medborgarna i Moldavien förväntar sig precis samma sak från EU som medborgarna i Östeuropa förväntade sig från väst före 1989.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jag röstade för resolutionen om situationen i Moldavien, eftersom jag den 5 april var en av de internationella observatörer som övervakade parlamentsvalet i det

landet. Vi blev alla vittne till den oro som uppstod endast en månad efter valet. Jag anser att det är särskilt viktigt att betona en gång till att relationerna mellan Europeiska unionen och Republiken Moldavien måste fortsätta att utvecklas och att vi vill det, eftersom vi nu strävar efter större europeisk stabilitet, säkerhet och välbefinnande, och dessutom nya skiljelinjer.

Europeiska unionens samarbete med Moldavien måste dock gå hand i hand med en äkta och tydlig skyldighet från Moldaviens styrande institutioners sida att sträva för demokrati och respektera de mänskliga rättigheterna.

- Betänkande: Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jag är väldigt nöjd över omröstningsresultatet för resolutionen om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2008. Europaparlamentets ståndpunkt, som blev tydlig vid omröstningen om det andra ändringsförslaget som gällde påve Benedictus XVI, gläder mig särskilt.

Jag anser att språket, förslagen och vokabulären som användes i det ändringsförslaget är fullständigt oacceptabla, och jag har svårt att föreställa mig att detta parlament skulle avsluta sin mandatperiod med att anta ett uttalande som fördömer påve Benedictus XVI för hans uttalanden och för kyrkans lära.

Därför vill jag gratulera Europaparlamentet till antagandet av detta dokument, ett viktigt dokument om situationen för de mänskliga rättigheterna i världen förra året, som understryker de viktigaste problemen – dödsstraff, tortyr, brutal, omänsklig behandling, situationen för människorättsförsvarare, situationen för rättigheterna för barn och kvinnor och många andra frågor.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Jag är mycket tacksam för att Europaparlamentet förkastade liberalernas skandalösa attack mot påven. Även med de mer noggrant valda orden från Alexander Graf Lambsdorff skulle det ha varit ett skamligt uttalande. Jag måste säga att det görs försök här i parlamentet att jämställa 2000-talets högsta moraliska auktoritet, som sträcker sig långt bortom de miljarder katolikerna och ger stöd till Europa och till hela världen, med dem som torterar och kränker de mänskliga rättigheterna och med diktatorer. Det är ett exemplöst agerande som kommer att förfölja Europaparlamentets liberala grupp och även det tyska FDP-partiet.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Varje gång vi diskuterar mänskliga rättigheter verkar vi tala om ett virtuellt EU – ett EU som bara finns i parlamentets resolutioner, kommissionens pressmeddelanden och rådets kommunikéer. Det är detta underbara, fredliga människorätts-EU som sprider sina värderingar, inte med hjälp av BLU-82-bomber utan snarare med hjälp av handelsavtal och partnerskapsavtal.

Jag anser emellertid att någon måste ställa sig upp och fråga var i den verkliga världen detta EU finns. I den verkliga världen försöker Bryssel sälja vapen till kommunistregimen i Peking och isolera Taiwan, EU försöker bli vän med ayatollorna i Teheran, det vägrar att ha något att göra med Castromotståndarna på Kuba och det försöker ge ekonomiskt stöd till Hamas. Det styr protektorat – eller satrapier som de kallades under det ottomanska väldet – i Bosnien och Kosovo, och inom sina egna gränser struntar EU i folkviljan i samband med folkomröstningar.

När vi respekterar den grundläggande rätten att rösta bort en regering i vallokalen och ändra den offentliga politiken genom våra röster i EU har vi kanske gjort oss förtjänta av den moraliska auktoritet som ger oss rätt att undervisa andra.

- Betänkande: Pagano (A6-0262/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Herr talman! En av de frågor som oroar många i min valkrets i London är den omfattande nedmontering av de medborgerliga fri- och rättigheterna som vi sedan 1997 har bevittnat i Storbritannien under Labourpartiets tid vid makten. De blir ännu mer bestörta när jag berättar om den massiva nedmonteringen av medborgerliga fri- och rättigheter på EU-nivå. Flera fördrag, bland annat Prümfördraget, gör oss mycket oroliga. Som tur är fastställde EG-domstolen nyligen i en dom att den brittiska regeringen var tvungen att lämna tillbaka personuppgifter och personprofiler till de personer som har befunnits oskyldiga, när regeringen egentligen ville behålla dessa uppgifter.

Den brittiska regeringens beslut att bara ta bort oskyldiga personers profiler efter minst sex år visar vilken låg uppfattning den har om våra rättigheter. Beslutet visar att principen om att man är oskyldig tills motsatsen har bevisats i Storbritannien behandlas som tomma ord som lätt kan avfärdas, i stället för grundvalen för vårt samhälle. Det är illa nog att den brittiska polisen har tillgång till denna stora mängd uppgifter och personlig information, men även andra europeiska regeringar kommer att kunna få tillgång till dem.

Prümfördraget infördes i gemenskapslagstiftningen utan ordentlig demokratisk granskning. Man beräknar att mer än 3,5 miljoner människor nu kan ha sina personuppgifter spridda över EU. Detta fyller få människor med förtroende.

- Betänkanden: Dehaene (A6-0142/2009) och Brok (A6-0133/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Herr talman. Jag vet att denna plats har ett mycket dåligt begrepp om vad Europas medborgare verkligen vill. Vi föredrar att tala om för dem vad vi anser att de bör vilja. Jag är elak. Jag tror säkert att ledamöterna faktiskt förstår vad våra väljare vill och vad de tycker om EU. Men många av dem bryr sig helt enkelt inte.

De bryr sig inte om att lyssna på den minoritet i parlamentet som anser att vi är på väg i fel riktning, och de bryr sig verkligen inte om de röster i EU som går emot dem i folkomröstningar. De bryr sig inte om ifall de får sin vilja fram genom att regeringar – som den brittiska – ljuger för sina väljare, får ett falskt mandat, utlovar en folkomröstning i dessa frågor och sedan bryter detta löfte. Det enda personer här bryr sig om är tid. Varför? Varför är det så bråttom att ratificera Lissabonfördraget i de 27 medlemsstaterna? Svaret är enkelt: för att det brittiska folket inte ska få säga sin åsikt i frågan.

Jag lämnar parlamentet i dag. Förhoppningsvis kommer jag att återgå till parlamentet i mitt hemland, det brittiska underhuset, för att företräda människor i Woodford Halse, Daventry, Long Buckby, Guilsborough, Brixworth, Earls Barton och på andra platser i den valkrets som kallas Daventry. Detta är människor som har fått nog av att inte tas på allvar av den nuvarande brittiska regeringen, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. Skulle jag väljas in i underhuset kommer jag inte att ge mig förrän människorna i min valkrets får säga sitt om detta fördrag. Lyckligtvis tror jag att valet i Storbritannien kommer ganska snart. Ni kan skynda er att driva igenom vad ni vill här. Det brittiska folket kommer att få säga sitt.

- Betänkande: Brok (A6-0133/2009)

Glyn Ford (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vill göra en röstförklaring om Elmar Broks betänkande. För det första vill jag hylla Elmar Broks arbete i denna institution. För det andra vill jag uttrycka mitt stöd för ratificeringen av Lissabonfördraget. Dessutom vill jag uppmana min regering att – när Lissabonfördraget har ratificerats och när Storbritannien får ytterligare en plats i Europaparlamentet – ge invånarna i Gibraltar denna plats.

Jag är stolt över att de senaste fem åren ha företrätt Gibraltars invånare i Europaparlamentet, och jag fortsätter gärna med detta. Men jag måste säga att det är svårt för de sju ledamöter som har blivit utsedda att företräda Gibraltar att ge full rättvisa i de många frågor som vi är tvungna att ta ställning till: mänskliga rättigheter, larm om missförhållanden, pensioner, gränsöverskridande föreningar och naturligtvis bilaterala förbindelser med Spanien.

Vissa anser att siffrorna inte går ihop, och att vi skulle ge ifrån oss för mycket makt om vi gav Gibraltar en plats. I många år reserverade Danmark en plats här i parlamentet för Grönland. Grönland har ungefär dubbelt så många invånare som Gibraltar. Danmark gav 8 procent av sina platser till 50 000 personer. Jag ber den brittiska regeringen att ge färre än 1,5 procent av dess platser till de 26 000 invånarna i Gibraltar.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Herr talman! Under mina 10 år i denna kammare har jag lyssnat till en faslig massa struntprat, men jag tror aldrig att jag har hört sådan fullkomlig smörja som i gårdagens debatt om detta betänkande från paleofederalister som Elmar Brok och Richard Corbett. De gick på om nationella parlaments suveränitet som om de faktiskt brydde sig om det.

Ett parlaments suveränitet representerar dess folks suveränitet. Det existerar inte för att garantera privilegier till nationella parlamentsledamöter. När vi väljer ett parlament anförtror vi det uppdraget att för en viss tidsbestämd och begränsad period skydda våra friheter. Nationella parlament har inte rätt att göra permanenta avsteg från dessa friheter utan att gå tillbaka till väljarna och be om deras uttryckliga mandat.

Vi har 646 parlamentsledamöter i Storbritannien. Av dem valdes 638 på grundval av ett uttryckligt löfte om att de skulle låta konstitutionsfördraget bli föremål för en folkomröstning innan de ratificerade det. När vi nu hör att konstitutionsfördraget i praktiken redan har trätt i kraft eftersom att alla dessa parlamentsledamöter har gått med på det ogiltigförklarar detta inte kravet på en folkomröstning. Det ogiltigförklarar den representativa demokratin som sådan.

Om ni vill återge våra befintliga representativa demokratiska system deras heder, mening och syfte bör vi lita på folket och ge dem deras folkomröstning – som vi lovade. *Pactio Olisipiensis censenda est!* (Lissabonfördraget bör gå till omröstning!)

Skriftliga röstförklaringar

- Betänkande: Rouček (A6-0225/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om jämställdhetsperspektivet i EU:s yttre förbindelser samt freds- och nationsuppbyggnad. Ökad integrering av kvinnor i politiken, särskilt i EU:s yttre förbindelser och diplomati, är mycket viktigt för ett framgångsrikt införande av EU:s utrikespolitik, även när det gäller bistånd, utveckling, utvidgning, grannskapspolitik, konfliktlösning, säkerhetsåtgärder och fredsskapande åtgärder samt internationell handel.

Även om det finns ett antal policydokument på EU-nivå om jämställdhet och kvinnors rättigheter är det praktiska engagemanget för denna fråga fortfarande svagt, och de budgetanslag som har öronmärkts specifikt för jämställdhetsfrågor otillräckliga. Det är viktigt att understryka att jämställdhetsperspektivet inte bara kräver policyuttalanden på hög nivå utan också politisk vilja bland EU:s och medlemsstaternas ledare.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det brittiska konservativa partiets ledamöter i Europaparlamentet stöder till fullo en politik som syftar till lika behandling och icke-diskriminering av kvinnor på alla områden i samhället och i arbetslivet. Detta dokument har emellertid en alldeles för preskriptiv syn. Man försöker detaljstyra alla utrikespolitiska områden, inklusive inrättandet av ett europeiskt jämställdhetsinstitut, utan att uppmärksamma det arbete som alla EU-institutioner gör för att ge sin kvinnliga personal lika möjligheter. De riktmärken och mål som anges i betänkandet påminner starkt om kvotering, även om detta inte uttryckligen nämns. Dessutom förespråkar man att kvinnor ska delta i ESFP-uppdrag, utan att deras kombattantstatus klargörs. Därför har det brittiska konservativa partiets ledamöter i Europaparlamentet lagt ned sina röster.

- Betänkande: Leinen (A6-0145/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Parlamentet röstade i dag om ett betänkande om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget. Betänkandet samlar yttranden från olika utskott angående de förändringar som Lissabonfördraget innebär. Betänkandet välkomnar att parlamentet får mer inflytande över EU:s lagstiftningsarbete.

Vi har valt att rösta ja till detta betänkande för att Europaparlamentet måste förbereda sig på att kunna utföra de förändringar som kommer att uppstå för parlamentets arbete om Lissabonfördraget träder i kraft. Våra röster skall emellertid inte på något vis ses som att vi föregår de enskilda medlemsländernas ratificeringsprocess. Vi respekterar fullt ut varje medlemslands rätt att själva fatta beslut om ratificering av Lissabonfördraget.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Europaparlamentet har ingen roll att spela och inget ansvar för att genomföra Lissabonfördraget. Varför inte? För att fördraget inte har trätt i kraft. I själva verket förkastades det klart av de irländska väljarna förra året. Att tala om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget är därför häpnadsväckande arrogant och typiskt för den institutionella okänslighet för den demokratiska opinionen som kännetecknar EU.

När de irländska väljarna går till valurnorna senare i år hoppas jag att de kommer att förkasta Lissabonfördraget igen. Jag tillhör det brittiska konservativa partiet, och dess partiledare David Cameron har lovat att hålla en folkomröstning om Lissabonfördraget om det inte redan har trätt i kraft. Jag hoppas därför att det brittiska folket får chansen att slå sista spiken i kistan när det gäller detta bedrövlige fördrag. Det brittiska konservativa partiets ledamöter har en helt annan vision för EU än den som det ges uttryck för i Lissabonfördraget. Vi kommer därför helt följdriktigt att bilda en ny politisk grupp i Europaparlamentet för att främja vår vision.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Jo Leinens betänkande. Detta betänkande presenterar en detaljerad analys av Europaparlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget, särskilt den utökade rätten till medbeslutande, nya budgetbefogenheter, nytt godkännandeförfarande, nya kontrollbefogenheter, nya rättigheter att få information och nya medborgerliga rättigheter.

Slutresultatet blir att Europaparlamentet kommer att stärka sina befogenheter, särskilt när det gäller rätten till medbeslutande, och öka sin förmåga att påverka beslutsfattandet och därmed förstärka Europeiska unionens demokratiska legitimitet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denna resolution är en del av ett paket om fem resolutioner, som antagits i dag av Europaparlamentet, som visar det tydligaste möjliga förakt för den demokratiska och suveräna viljeytringen hos den franska, nederländska och irländska befolkningen, som förkastade den europeiska konstitutionen och det så kallade Lissabonfördraget. Den är också en del i den antidemokratiska processen och kampanjen som syftar till att införa detta oacceptabla utkast till fördrag.

Med ett totalt nonchalerande av den demokratiska vilja som uttryckts av dessa länders befolkningar och för de bestämmelser som finns i fördragen – som de förenade krafterna hos högern och socialdemokraterna antagit – tvingar de det irländska folket att rösta i en ny folkomröstning (samtidigt som det förhindrar andra medborgare från att rådfrågas i en folkomröstning). Det ökar också trycket och ingreppen för att tvinga fram ett godkännande av detta fördrag, som kommer att öka federalismen, nyliberalismen och militarismen i EU.

Sådan är vår skenheliga och cyniska europeiska demokrati. Samma personer som ignorerat vad som sagts (till exempel det portugisiska socialistpartiet och det portugisiska socialdemokratiska partiet) och nekat sitt folk en debatt och rätten att få säga sitt i en folkomröstning om det föreslagna Lissabonfördraget, och som endast respekterar den folkliga viljan då den ligger i linje med deras egen, ber nu medborgarna i samtliga EU-medlemsstater att ge dem sitt förtroende och rösta för dem i det nära förestående EU-valet ...

Det är en skamlös fräckhet ...

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Lissabonfördraget, som till 96 procent sammanfaller med förslaget till konstitutionellt fördrag, har fallit genom folkomröstningsresultatet på Irland. Före det föll förslaget till konstitutionellt fördrag genom folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna.

Majoriteten i detta parlament vägrar att erkänna sina politiska förluster. Detta är ett upprörande brott mot demokratiska principer och ett lika upprörande exempel på den maktens arrogans som präglar EU-samarbetet.

Leinens betänkande om Europaparlamentets nya roll hyllar stegen mot ett Europas förenta stater som Lissabonfördraget innebär samt att EU nu också ska ge sig in på utbildningsområdet inklusive idrott med mera.

Det hade varit önskvärt om betänkandet i stället hade behandlat problemet med detta parlaments bristande demokratiska legitimitet. Vi går återigen mot ett val där valdeltagande förutses bli mycket lågt. Fortfarande är det så att väljarna i EU-länderna känner föga engagemang för det supercentralistiska Europaparlamentet. Så länge den representativa demokratins politiska debatt är fokuserad på valen till de nationella parlamenten bör det vara de nationella parlamenten som ska vara de högsta beslutande politiska organen inom unionen, inte Europaparlamentet.

Jag har röstat nej till förslaget till betänkande.

- Betänkande: Guy-Quint (A6-0183/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Varför talar vi ens om Lissabonfördraget när det inte har trätt i kraft än? Varför struntar vi i praktiken i den irländska folkviljan, i form av deras val att förkasta fördraget för ett år sedan? Skälet är naturligtvis att EU bryr sig väldigt lite om demokratisk opinion och är fast beslutet att snabbt röra sig i riktning mot en allt närmare union trots att detta saknar folklig legitimitet. De irländska väljarna är tvungna att rösta om detta fördrag en gång till eftersom EU inte accepterar att man säger nej.

Klyftan mellan EU och dess medborgare växer hela tiden. Att hänvisa till Lissabonfördraget som om det vore ett faktum ökar bara det demokratiska underskottet. Av detta och många andra skäl gläder det mig att det brittiska konservativa partiets ledamöter kommer att ingå i en ny politisk grupp under parlamentets nästa valperiod. Denna grupp kommer att arbeta för att reformera EU och utmana den nuvarande ortodoxa uppfattningen om att vi bör sträva efter en allt närmare union, som har visat sig vara så impopulär och orsakat så mycket skada i min region i nordöstra England.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi har röstat för betänkandet om de finansiella aspekterna av Lissabonfördraget som handlar om hur budgetprocessen kommer att se ut om Lissabonfördraget träder i kraft.

Vi stöder inte de punkter i betänkandet som handlar om att EU ska ha egna medel genom beskattningsrätt. Vi är även emot inrättandet av flexibilitetsfonder.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Lissabonfördraget, som till 96 procent sammanfaller med förslaget till konstitutionellt fördrag, har fallit genom folkomröstningsresultatet på Irland. Före det föll förslaget till konstitutionellt fördrag genom folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna.

Majoriteten i detta parlament vägrar att erkänna sina politiska förluster. Detta är ett upprörande brott mot demokratiska principer och ett lika upprörande exempel på den maktens arrogans som präglar EU-samarbetet.

Jag anser inte att Europaparlamentet ska ha större inflytande på EU:s budget. Under min tid i detta parlament har jag gång på gång noterat hur den federalistiska majoriteten frikostigt vill dela ut anslag till allt från kulturprojekt till strukturstöd och utökad EU-byråkrati. Alla olika särintressen inom regionalpolitiken, fiskerinäringen, jordbruksnäringen ska enligt majoriteten i Europaparlamentet få del av EU:s kaka. I en del fall handlar det om utgifter som är rena PR-jippon. Denna frikostiga utgiftspolitik ska EU bedriva i en tid av finanskris då man i medlemsländerna måste skära i utgifterna för vård, skola och omsorg.

Viktigast av allt - det har hittills varit tur att Europaparlamentet inte haft allt för stort inflytande på EU:s jordbrukspolitik, ty då skulle unionen hamna i en fälla av protektionism och tunga subventioner till samtliga olika grupper inom jordbruksnäringen.

Jag har röstat nej till betänkandet.

- Betänkande: Dührkop Dührkop (A6-0280/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det brittiska konservativa partiets ledamöter har röstat mot asylpaketet eftersom vi, trots att vi tror på samarbete på detta område, inte anser att asyl- och invandringspolitiken ska avgöras på gemenskapsnivå. För oss är skyddandet av nationella gränser fortfarande en central del av den offentliga politiken på nationell nivå.

- Betänkande: Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Carl Lang och Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) För fjorton dagar sedan antog Europaparlamentet ett betänkande om en gemensam invandringspolitik för Europa och därmed banades väg för något som redan planerats av Europeiska kommissionen, nämligen massinvandring. I dag gäller det de asylsökande. Idén är att skapa ett "asyleuropa".

Det tydligt fastställda målet är alltså att säkerställa högre normer för behandling av asylsökande då det gäller mottagningsvillkor. Det innebär inte bara att standardisera miniminormer för mottagningsvillkor i alla medlemsstater utan även att tillhandahålla stöd för asylsökande så att de kan bosätta sig i mycket stort antal.

Därför kommer omfattningen av detta framtida direktiv att utvidgas till alla personer som legalt eller illegalt reser in på EU:s territorium. De administrativa restriktioner som finns i medlemsstaterna när det gäller tillträde till arbetsmarknaden kommer helt att behöva avskaffas. Socialbidrag, medicinskt och psykologiskt bistånd samt bostadsbidrag, liksom rättslig hjälp, ska tillhandahållas av värdmedlemsstaten. En vägran om att tillhandahålla sådant stöd kommer att leda till rättsliga överklaganden och utredningar ... så är ofta inte fallet för medborgarna själva ...

Genom att anta denna andra del av "asylpaketet" underlättar och uppmuntrar Bryssel global invandring till Europa.

Vi kommer alltid att motsätta oss denna internationalistiska vision, vars enda syfte är att helt enkelt förinta Europas folk och nationer.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) I den sista omröstningen under denna mandatperiod ska vi säga vår mening om asylpaketet. Detta markerar slutet på en process som genomförts under denna mandatperiod. Även om vissa framsteg har gjorts finns det tyvärr fortfarande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller erkännandet av flyktingstatus. Bevis på detta är de begränsningar som man kan se i direktivet i fråga om villkor för mottagande av asylsökande. Återigen är det medlemsstaterna som står i främsta linjen, till förfång för den europeiska enighet som behövs på detta område. Jag hoppas att vi under nästa mandatperiod, vid den andra behandlingen, kommer att kunna vända denna situation i syfte att skapa en verklig europeisk asylagstiftning som garanterar verkligt skydd för dessa särskilt utsatta män och kvinnor.

- Betänkande: Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – Vi moderater har i dag röstat ja till Hennis- Plasschaerts betänkande A6-0284/2009 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för ansökan om internationellt skydd från tredjelandsmedborgare eller statslösa.

Vi är medvetna om och har förståelse för att det stora antalet människor som anländer i båtar över Medelhavet innebär en svår situation för några av de små länderna vid EU:s södra sjögräns och instämmer i att något måste göras för att lösa situationen.

Det är viktigt att den s.k. suspensionsmekanismen inte utformas så att den riskerar att ta bort medlemsstaternas incitament att höja standarden på asylprocessen och mottagandet, vilket strider mot grundtanken om det gemensamma regelverket.

- Betänkanden: Masip Hidalgo (A6-0285/2009) och Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi Socialdemokrater välkomnar alla initiativ som förbättrar situationen för asylsökande och papperslösa. Vi förordar en generös gemensam asyl- och migrationspolitik som sätter människans behov i centrum enligt de åtaganden som medlemsstaterna har enligt Genèvekonventionerna. Även om "asylpaketet" innebär att goda steg tas så valde vi att rösta emot betänkandena från Hennis-Plasschaert och Masip Hidalgo.

Vi Socialdemokrater beklagar den politik som högermajoriteten för i asyl- och migrationsfrågorna i Europaparlamentet. Det vi framför allt tar avstånd ifrån är frågan om språkinformation inte skall behöva ges på ett språk de förstår, om kvarhållande inte skall behöva ske inom ramen för Genèvekonventionen, om läkarundersökning för att fastställa ålder samt frågan om fri rättshjälp. Vi beklagar också att högern inte ville ge asylsökande rätt tillträde till arbetsmarknaden inom 6 månader.

- Betänkande: Lambert (A6-0279/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Inrättandet av detta organ är ännu ett steg mot en gemensam asyl- och invandringspolitik inom EU, vilket är något som jag totalt motsätter mig. Jag anser att frågan om vem vi tillåter att resa in i Storbritannien bör avgöras av förtroendevalda parlamentsledamöter och ansvariga ministrar i Storbritannien. Det bör inte vara EU:s ansvar.

Att ge EU kontrollen över asyl- och invandringspolitiken skulle allvarligt skada våra nationella intressen och skulle kunna leda till att vi utsätts för en större risk för terrorism eller organiserad brottslighet.

Stegen i riktning mot en gemensam asyl- och invandringspolitik är ytterligare ett tecken på EU:s beslutsamhet att skapa en enda gemensam politisk enhet med samma regler för alla. Denna EU-vision delas inte av det brittiska konservativa partiets ledamöter. Vi kommer att förespråka en helt annan vision när vi bildar en ny politisk grupp under parlamentets nästa valperiod.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Alla asylrelaterade betänkanden som det röstatas om i dag erbjuder en slapp och vittgående tolkning av asylrätten som i slutändan är skadlig för dem som verkligen är i behov av internationellt skydd, för att rädda sina liv, sin fysiska integritet och sin frihet.

De nya sociala och ekonomiska rättigheter, familjerättigheter och övriga rättigheter som ni vill tvinga medlemsstaterna att bevilja asylsökande kommer att fungera som en magnet för alla så kallade ekonomiska invandrare. Det kommer att ytterligare tynga ned de myndigheter som behandlar dessa problem och ytterligare sakta ned prövningen av enskilda ärenden. Allt detta på grund av att ni upprepade gånger vägrar beakta missbruket och kränkningarna av asylprocessen och eftersom ni envisas med att blanda ihop de rättigheter och den status som erkända flyktingar skulle kunna ha med den som ni vill bevilja vanliga asylsökande.

Det mest oacceptabla av allt är dock Jean Lamberts betänkande om att inrätta en europeisk "byrå" för samarbete i asylfrågor, som kommer att kunna sprida ut asylsökande bland medlemsstaterna på eget bevåg.

Vi är inte emot ett mellanstatligt samarbete inom dessa områden, där respekt visas för medlemsstaternas suveräna rätt att själva få bestämma vem som ska få komma in på deras territorium, och under vilka villkor, men vi är emot er politik.

- Betänkande: Zwiefka (A6-0270/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Tadeusz Zwiefkas betänkande, eftersom jag anser att det är väldigt viktigt att införa ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstater att förhandla om internationella avtal som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet, i de fall när gemenskapen själv inte har klargjort att den har för avsikt att utöva sin externa behörighet.

Just nu, till exempel, hindras Portugal från att ingå internationella avtal för att påskynda det rättsliga samarbetet, även i frågor om skilsmässa och annullering av äktenskap, eftersom gemenskapen anses ha partiellt förvärvat exklusiv extern behörighet på dessa områden. Detta förslag möjliggör för kommissionen att tillåta ingående av sådana avtal, förutsatt att gemenskapen själv inte har tänkt ingå eller redan har ingått ett avtal om samma sak med ett tredjeland. Jag anser att det är väldigt viktigt att denna förordning förhandlas fram så fort som möjligt, eftersom det ligger inte bara i portugisiska medborgares intresse utan även i resten av EU-medborgarnas intresse.

- Betänkande: Hieronymi (A6-0260/2009)

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), skriftlig. – (FR) De förbindelser som har utvecklats mellan de audiovisuella industrierna i EU:s medlemsstater och i tredjeländer måste fortsätta och måste stärkas, inte bara i de yrkesverksammas intresse utan även i konsumenternas intresse. Programmet för audiovisuellt samarbete Media Mundus, som antogs i dag av Europaparlamentet, och som jag stöder, har detta som målsättning.

Det tillhandahåller faktiskt en lämplig ram inom vilken vi sedan kan förbättra konkurrenskraften och den gränsöverskridande spridningen av audiovisuella verk världen över. Detta program, som initierades av Europaparlamentet, bör även bidra till att främja kulturell mångfald, samtidigt som det ger verkligt mervärde till de åtgärder som redan utförs inom detta område av Europeiska unionen och av medlemsstaterna.

Tack vare vår föredragandes ansträngningar för att nå en överenskommelse vid första behandlingen bör nya kommersiella möjligheter snart uppenbara sig och erbjuda audiovisuella experter möjlighet att skapa långsiktiga arbetsrelationer med sina motparter i tredjeländer.

- Betänkande: Costa (A6-0274/2009)

Jim Higgins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade emot Paolo Costas betänkande om fördelning av avgångs- och ankomsttider på flygplatser för att protestera mot att man inte har samrått med flygplatsmyndigheterna, mot bristen på debatt med Europaparlamentets ledamöter och mot det sätt på vilket lagstiftningen snabbt har drivits igenom. Denna åtgärd kommer bara att förstärka problemen inom luftfartssektorn.

- Betänkande: Deprez (A6-0265/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Gérard Deprezs betänkande om förslaget till rådets förordning om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av bilaterala avtal mellan medlemsstater och tredjeländer. Jag anser att det är väldigt viktigt att införa ett förfarande som tillåter medlemsstater att ingå internationella avtal i de fall där gemenskapen har klargjort att den inte har för avsikt att utöva sin externa behörighet.

Just nu, till exempel, hindras Portugal från att ingå internationella avtal för att påskynda det rättsliga samarbetet, även i frågor om föräldraansvar, underhållsskyldighet och skilsmässa, eftersom gemenskapen anses ha partiellt förvärvat exklusiv extern behörighet på dessa områden. Detta förslag gör det möjligt för kommissionen att tillåta att sådana avtal ingås.

Med tanke på de nära band som Portugal har med vissa länder, särskilt gemenskapen av portugisiskspråkiga länder, och det stora antalet portugisiska invandrare i olika länder, är det väldigt viktigt när det gäller familjerättsliga ärenden att Portugal kan påskynda erkännandet av portugisiska medborgares rättigheter i dessa länder genom att ingå eller revidera bilaterala avtal. Fastän jag har nämnt Portugal som exempel anser jag att det är lika viktigt för samtliga EU-medborgare att denna förordning förhandlas fram så fort som möjligt.

- Betänkanden: Zwiefka (A6-0270/2009) och Deprez (A6-0265/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – EG-domstolen har fastställt att gemenskapen har exklusiv behörighet att ingå internationella avtal med tredjeländer inom vissa områden. Enskilda medlemsländer som tidigare ingått bilaterala avtal med tredjeland, eller som i framtiden vill göra det, är enligt samma bestämmelser

förhindrade att göra så då det inte anses förenligt med EG-fördraget. EU kan dock, i undantagsfall, bemyndiga medlemsstaten att ingå bilaterala avtal: om gemenskapen inte har något intresse av avtal med det tredje landet, om den enskilda medlemsstaten har ett särskilt intresse av avtalet och avtalet inte inverkar negativt på gemenskapsrätten.

Junilistan är för den inre marknadens förverkligande och stödjer arbetet för att på EU-nivå söka lösningar på de miljöutmaningar som Europa står inför. På dessa områden accepterar vi en viss grad av överstatlighet. Vi motsätter oss dock ovanstående, överstatliga lagstiftningsåtgärd. Enskilda medlemsländer måste givetvis kunna ha möjlighet att ingå bilaterala juridiska avtal med tredjelandsländer om de bedömer att sådana överenskommelser är bättre för dem än de som finns på EU-nivå! Att en liten möjlighet till självbestämmande nu föreslås, genom införande av ett förfarande till förhandling, är visserligen bra, men ändå en klen tröst som inte förändrar det tydliga om än outtalade målet att skapa en EU-stat!

Jag har därför röstat nej till betänkandet.

- Resolutionsförslag (B6-0261/2009) (Moldavien)

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) När det gäller de senaste protesterna mot valresultatet i Moldavien har min grupp överlämnat en separat resolution, som skiljer sig från den kompromiss som nåtts mellan de fyra grupperna. Det finns ingen skillnad mellan de två resolutionerna i fråga om krav på fria och rättvisa val, men de skiljer sig åt i sina bedömningar av regeringen och majoritetspartiet i Moldavien.

Min grupp har följt tankegången att protesterna har organiserats av icke-demokratiska krafter som försöker utmana det förnyade förtroendet för kommunistpartiet, som röstades fram av hälften av väljarna. Dessutom har det antagits att protesterna har organiserats av Moldaviens granne Rumänien, som vill införliva Moldavien. Med tanke på detta kommer majoriteten av min grupp att rösta mot den gemensamma resolutionen. Personligen kommer jag dock att rösta för den.

Det är många moldavier som har sökt rumänskt medborgarskap. Våra politiska kontakter med det för närvarande styrande partiet i Moldavien får inte hindra oss från att respektera önskan från en stor del av Moldaviens befolkning att bli införlivade med Rumänien. Den önskan har sporrats av att den allmänna opinionen i ett antal medlemsstater inte stöder en ytterligare utvidgning av EU. Införlivandet med Rumänien skulle då vara det enda sättet för moldavierna att få bli en del av EU.

Czesław Adam Siewierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Moldavien upplever stora politiska och ekonomiska svårigheter. De dramatiska händelserna den 5, 7 och 8 april efter valet på gatorna i Chisinau visade att samhället, särskilt ungdomarna, vill ha en förändring och en snar förening med Europeiska unionen. Kommunisterna blockerar viktiga reformer och förhandlar med Ryssland, även om de officiellt stöder ett närmande till europeiska strukturer.

Vi bör hjälpa Moldavien på vägen. Ett större engagemang från EU skulle ge regeringen och folket i Moldavien större visshet om att EU och chansen till medlemskap är verkliga.

Regeringen måste genomföra grundläggande reformer för att tillåta en normal politisk och ekonomisk utveckling, reformer som kan leda till marknadsekonomi, demokratisering av civilsamhället och iakttagandet av medborgerliga rättigheter.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om situationen i Moldavien efter valet den 5 april 2009. Jag anser att det är mycket viktigt att alla politiska grupper ger denna fråga uppmärksamhet och lämpligt stöd.

Som ledamot i Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet stöder jag att Europeiska unionen fortsätter att ge Moldavien allt stöd det behöver för att kunna närma sig Europa, i enlighet med Moldaviens befolknings viljeyttring. Det är viktigt för Moldavien att utvecklas ekonomiskt och erbjuda sina medborgare bästa möjliga levnadsstandard och möjlighet att uppfylla sin potential. Jag anser att Rumänien som EU-medlemsstat och grannland till Moldavien måste bidra till den ekonomiska och sociala utvecklingen i landet, på grundval av en överenskommelse som främjar samarbete, goda grannförbindelser och ömsesidig respekt och på de villkor som anges i en sådan överenskommelse.

- Betänkande: Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) En av de positiva aspekterna med EU är det sätt på vilket det försöker sprida värden som demokrati, mänskliga rättigheter och goda styrelseformer i världen, genom sina

förbindelser med tredjeländer. Det är emellertid ironiskt att EU lägger så stor vikt vid demokrati på andra ställen när det struntar i demokratin i själva EU, vilket reaktionerna på Irlands förkastande av Lissabonfördraget är ett exempel på.

Jag vill uppmärksamma två områden i världen. För det första skulle jag vilja uppmärksamma Centralasien. Även om jag inser denna regions strategiska betydelse för EU anser jag att EU:s fortsatta engagemang i Centralasien måste motsvaras av framsteg på människorätts- och demokratiseringsområdet i denna region.

För det andra skulle jag vilja jämföra människorättsituationen i den kommunistiska diktaturen i Kina med den livfulla och fria demokratin i Taiwan. Jämfört med andra länder i Ostasien har Taiwan en exceptionellt hög människorättsstandard. Taiwan skulle kunna vara en förebild för Kina och visa vad samhällen kan uppnå när de fattar det djärva beslutet att bli verkligt fria.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I detta betänkande om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2008 utvärderas människorättsåtgärder runt om i världen och man efterlyser förbättringar på några nyckelområden.

Jag skulle även vilja göra följande kommentar till ändringsförslag 2: Även om jag inte alls delar den uppfattning om profylaktisk användning av kondomer för att förhindra spridning av hiv/aids som påven Benedictus påstår ha gett uttryck för kunde jag inte stödja detta ändringsförslag på grund av dess ogrundade och oriktiga skrivningar.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2008. Rapporten har egentligen två huvudsakliga målsättningar. Å ena sidan är syftet att tillhandahålla ett grundläggande referensdokument som gör det möjligt att identifiera, diskutera och utvärdera de insatser som gjorts under årets lopp för att eventuellt kunna förbättra, korrigera och utvidga kommande insatser. Å andra sidan är syftet att informera en så bred publik som möjligt om EU:s insatser för att främja de mänskliga rättigheterna världen över.

Jag anser att det är väldigt viktigt med en kontinuerlig debatt för att fastställa prioriteringar, identifiera frågor som kräver insatser på EU-nivå och bevaka och regelbundet utvärdera situationer som kräver särskild vaksamhet.

Detta betänkande tar även upp frågan om kvinnors mänskliga rättigheter och visar att det finns en brist som måste avhjälpas när det gäller utvecklingen av EU:s särskilda politik och insatser för kvinnors mänskliga rättigheter.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det räcker med att se på vad resolutionen innehåller om situationen i Palestina för att märka i hur hög grad den är ett oacceptabelt exempel på hyckleri och cynism från en majoritet i parlamentet när det gäller de mänskliga rättigheterna (i världen).

I resolutionen finns inte ett enda ord som fördömer Israels grymma och oförsvarliga angrepp mot det palestinska folket. I resolutionen urskuldats det barbari som utövas mot den palestinska befolkningen på Gazaremsan – som FN:s råd för mänskliga rättigheter kritiserade och fördömde i sin resolution – och det finns inte ett enda ord av solidaritet med det palestinska folket, som faller offer för de mest brutala överträdelser av de mänskliga rättigheterna som begås av den israeliska armén och genom den israeliska statens terrorism.

De delar av resolutionen som vi skulle kunna instämma i kan inte uppväga att detta årliga initiativ från Europaparlamentet i grund och botten inte är annat än en svekfull studie i manipulation av de mänskliga rättigheterna och ett oacceptabelt sätt att använda dessa som vapen för att låta EU:s stormakter (och deras stora ekonomiska och finansiella aktörer) ingripa mot folk som hävdar sin självständighet och sina rättigheter.

Ännu en gång säger vi: Ni kan räkna med oss när det gäller att försvara mänskliga rättigheter, men räkna inte med oss när det gäller hyckleri.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jag röstade för ett antagande av Raimon Obiols i Germàs betänkande om de mänskliga rättigheterna i världen 2008 och Europeiska unionens politik på området. Jag röstade för eftersom det skandalösa ändringsförslaget med angreppet på påven Benedictus XVI hade förkastats. Om påven skulle anses som ett hot mot de mänskliga rättigheterna vore världen helt upp och ned. Jag förstår inte författarna till detta ändringsförslag.

Det finns dessvärre en stor mängd fall av överträdelser av de mänskliga rättigheterna i världen. Dessa kräver vårt engagemang, vårt fördömande och vår handling. Den katolska kyrkan och många andra trosinriktningar

är våra allierade i kampen för att se till att människans värdighet respekteras. Att angripa påven är bara bevis på cynism och skadlig radikalism så här inför valtider. Det är synd att vissa parlamentsledamöter vid slutet av denna mandatperiod har blivit inblandade i en sådan pinsam historia.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – En självständig utrikespolitik är nödvändig för upprätthållandet av den nationella suveräniteten. Varje medlemslands utrikesförbindelser måste vara föremål för demokratisk kontroll. EU ska inte bedriva en gemensam utrikespolitik, eftersom en sådan utveckling riskerar att frånta folket dess möjligheter att hålla sina förtroendevalda politiker ansvariga för deras agerande i sina relationer med främmande land.

Föreliggande betänkande innehåller flera viktiga skrivningar till stöd för specifika aspekter av de mänskliga rättigheterna. Dessa har jag givetvis röstat ja till. Betänkandet i sin helhet är emellertid ett sätt att flytta fram EU:s positioner i utrikespolitiken.

Jag har därför röstat nej i slutomröstningen.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Jag erkänner vikten av resolutionens målsättning – att förbättra den människorättsliga situationen i en rad utsatta länder. Jag delar ambitionen att avskaffa användningen av dödsstraff och att förbättra arbetssituationen för förkämpar för de mänskliga rättigheterna och icke-statliga organisationer. Jag instämmer också i att det ska ställas krav på mänskliga rättigheter i de länder som EU samarbetar med.

Trots allt detta kan jag inte rösta för resolutionen, eftersom jag starkt vänder mig mot hur man talar om en försenad ratificering av Lissabonfördraget. Detta är en förolämpning mot den irländska befolkningens förkastande av fördraget. Dessutom är jag emot målet att vi ska ha gemensamma strukturer och personal för att skapa egentliga EU-ambassader. Jag anser att EU varken har eller bör ha några befogenheter på detta område.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag protesterar mot ändringsförslag 2, i vilket det riktas kritik mot den romerskkatolska kyrkan och dess ledare påven Benedictus för hans syn på användningen av kondom. Som tur var förkastade parlamentet detta ändringsförslag. Det finns inte mycket som tyder på att användningen av kondomer faktiskt förhindrar överföring av aids.

Det är påven Benedictus mänskliga rättighet att ha sin uppfattning, oavsett om andra håller med honom eller inte. Jag undrar om man i betänkandet hade vågat kritisera en ledare för en annan av de stora världsreligionerna i samma fientliga ordalag. Det är den romerskkatolska kyrkans plikt att leda sina trogna, inte att ledas. Vi bör i högre grad respektera en kyrka och en religion som vår unions värden bygger på.

Det brittiska konservativa partiets ledamöter i Europaparlamentet stöder höga människorättsstandarder i världen, men lade ned sina röster i slutomröstningen om betänkandet eftersom det innehåller frågor som "reproduktiva rättigheter" – vilket i praktiken betyder abort – och dödsstraff, som är samvetsfrågor som de enskilda ledamöterna själva bör få ta ställning till. Dessutom tar man upp politikområden som Internationella brottmålsdomstolen och Lissabonfördraget, som vårt parti motsätter sig.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag är en varm anhängare av genuina mänskliga rättigheter och därför är det inte svårt för mig att stödja många aspekter i detta betänkande. Jag ansvarade personligen för att det infördes en punkt som uppmanar rådet och medlemsstaterna att vidta effektivare åtgärder för att hantera den människorättskatastrof som Robert Mugabes regim har orsakat i Zimbabwe.

I betänkandet hänvisar man emellertid konsekvent och utan tacksägelse till EU som om det vore en självständig stat – hänvisningar som jag och andra ledamöter utan framgång försökte få bort i utskottet. Att enskilda medlemsstater ska avsäga sig sina nationella befogenheter på människorättsområdet till förmån för EU, oavsett om detta sker inom ramen för FN eller någon annanstans, är en fullkomligt oacceptabel tanke. Jag protesterar dessutom mot de ogrundade och onödiga hänvisningarna till Lissabonfördraget, som det brittiska konservativa partiets ledamöter och många andra konsekvent har motsatt sig. Därför lade jag ned min röst vid slutomröstningen.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Artiklarna 84 och 96 i betänkandet handlar om den människorättsliga situationen på Kuba. Det måste påpekas att systematiska hotelser, förhör och sofistikerade former av våld har fortsatt att utövas mot Kvinnor i vitt även under 2008, trots internationella påtryckningar. För flera veckor sedan försökte regimen på alla möjliga sätt hindra dem från att hålla en tyst protest på den sjätte årsdagen av deras makars fängslande. Som ett tecken på stöd hölls en solidaritetsmarsch för Kvinnor i vitt och deras makar i Bratislava den 28 april 2009. Av de 75 aktivister som fängslades för sex år sedan,

vilkas sak har stötts av flera organisationer, däribland EU, befinner sig 54 fortfarande bakom galler. Bara om vi övervakar deras lidande kommer vi att lyckas med att få ut dem ur fängelset innan de förvandlats till mänskliga vrak. Låt oss inte glömma att vi snart ska fira minnet av den 20:e årsdagen av kommunismens fall i länderna i Central- och Östeuropa. Vad vi kan göra för de kubanska fångarna och deras hustrur nu är att låta punkterna om överträdelser av mänskliga rättigheter på Kuba stå kvar i betänkandet.

Jag känner att jag måste ta upp ändringsförslag 2, som innehåller skarp kritik mot påven Benedictus XVI. I detta ändringsförslag baktalas den katolska kyrkans överhuvud. Dessutom jämförs hans uttalanden med brott som begås i länder där dödsstraffet missbrukas, där människor torteras och dödas för att de uttryckt sina åsikter och där det inte finns någon respekt ens för de mest grundläggande mänskliga rättigheter. Låt oss förkasta detta ändringsförslag.

- Betänkande: Pagano (A6-0262/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det brittiska konservativa partiets ledamöter anser att gränsöverskridande samarbete på det straffrättsliga området visserligen är viktigt men att man i betänkandet försöker skapa ett gemensamt rättsområde på EU-nivå. Detta skulle på ett allvarligt sätt skada traditionen i de länder som baserar sitt rättssystem på sedvanerätt. Därför kan vi inte stödja detta förslag.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Straffrätten är med rätta medlemsstaterna ansvar. Jag kan acceptera att medlemsstater måste samarbeta i gränsöverskridande straffrättsliga ärenden, men jag accepterar inte att det inrättas ett EU-område för straffrättskipning. Att utsträcka EU:s så kallade "behörighet" till det straffrättsliga området skulle vara ett obefogat och oacceptabelt intrång i den brittiska suveräniteten. Människor i min region i nordöstra England vill att straffrätten ska vara brittiska parlamentsledamöters ansvar och att den ska tillämpas av brittiska domare.

Att EU försöker utsträcka sina befogenheter till områden som än så länge uteslutande har varit reserverade för medlemsstaterna visar EU:s verkliga mål. Man vill skapa en federal superstat. Människorna i min region vill inte att detta ska ske. De förkastar den gängse uppfattningen om en allt närmare union och vill se ett lösare, mer flexibelt system för mellanstatligt samarbete. Jag hoppas att den nya grupp där det brittiska konservativa partiets ledamöter kommer att ingå nästa valperiod kommer att kunna ge britterna det som de flesta av dem vill ha ut av EU.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Under sken av att bekämpa maffiaorganisationer och organiserad brottslighet i allmänhet vill eurokraterna i Bryssel påtvinga oss mer av sina federalistiska åsikter, som förstör nationer, folk och identiteter.

Alla vet ju att varje EU-medlemsstat har sina egna lagar, rättsliga traditioner och normer. Ändå kommer nu dessa fanatiska eurofederalister med ännu ett angrepp, i form av viljan att skapa en "europeisk rättskultur".

För att inrätta denna kultur vill man därför skapa följande: en europeisk juridisk skola, en europeisk rättsakademi för domare, åklagare, försvarsadvokater och alla andra som är involverade i rättssystemet.

Men nationella juridikutbildningar då? Och de ofrånkomliga skillnaderna mellan lagstiftning som grundas på sedvanerätt och lagstiftning som grundas på skriven lag?

Inga svar ges, naturligtvis.

I praktiken kommer det att bli hela rättssystemen i medlemsstaterna som försvinner genom denna påtvingade harmonisering – nedåtgående harmonisering, med andra ord.

Dessa Europas trollkarlslärlingar har inte förstått ett dugg: bara nationalstaterna, Europas huvudsakliga beståndsdelar, kommer att kunna berika Europa och återställa det till dess rättmätiga plats i världen.

Europa får inte byggas på sina nationers och sina folks bekostnad.

- Betänkande: Dehaene (A6-0142/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Parlamentet röstade i dag om ett betänkande om Lissabonfördragets konsekvenser för utvecklingen av EU:s institutionella balans. Betänkandet föreslår att de extra ledamöter, som Sverige och andra medlemsländer kommer att ges om Lissabonfördraget träder i kraft, väljs redan i det kommande valet till Europaparlamentet och därefter får observatörsstatus i parlamentet. Rapporten föreslår också att utnämningen av en ny ordförande för kommissionen, utförs i Lissabonfördragets anda. Detta innebär att valet av ordförande skall återspegla den

politiska majoriteten i Europaparlamentet, samt att valet av kandidat skall föregås av diskussioner mellan rådet och de politiska grupperna i parlamentet.

Vi har valt att rösta ja till detta betänkande för att Europaparlamentet måste förbereda sig på att kunna utföra de förändringar som kommer att uppstå för parlamentets arbete om Lissabonfördraget träder i kraft. Våra röster skall emellertid inte på något vis ses som att vi föregår de enskilda medlemsländernas ratificeringsprocess. Vi respekterar fullt ut varje medlemslands rätt att själva fatta beslut om ratificering av Lissabonfördraget.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om Lissabonfördragets konsekvenser för utvecklingen av Europeiska unionens institutionella balans. I detta betänkande granskas Lissabonfördragets inverkan på utvecklingen av EU:s institutionella balans. Man poängterar vikten av att genomföra de nya bestämmelserna och göra de första utnämningarna.

Lissabonfördragets möjliga ikraftträdande i slutet av 2009 kräver en politisk överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet, så att förfarandet för att välja nästa ordförande för kommissionen och utnämna den framtida kommissionen under alla omständigheter sker i enlighet med innebörden i de nya befogenheter som Europaparlamentet tilldelas på detta område genom Lissabonfördraget.

Betänkandet innehåller därför en rad rekommendationer som syftar till att utveckla en institutionell balans, och det betonas att Lissabonfördraget innebär att var och en av de europeiska institutionerna stärks inom sitt behörighetsområde.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denna resolution utgör en del i ett paket med fem resolutioner som i dag antagits av en majoritet i parlamentet. Detta visar det tydligaste förakt man kan tänka sig för de franska, nederländska och irländska folkens demokratiskt och suveränt uttryckta vilja, då de förkastade den europeiska konstitutionen och dess tvillingbroder, det så kallade Lissabonfördraget, i folkomröstningar. Resolutionen är också ett av de många initiativ som syftar till att driva igenom detta oacceptabla förslag till fördrag.

I stället för att begrava Lissabonfördraget en gång för alla, antar Europaparlamentet återigen en resolution där man förhärligar den anti-demokratiska institutionella balans i Europeiska unionen som föreslås i resolutionen, och döljer att denna bland mycket annat innebär följande:

- Suveräna befogenheter överförs från det portugisiska folket till EU:s överstatliga institutioner, som domineras av de större länderna, vilket exempelvis gäller förvaltningen av de marinbiologiska tillgångarna i vår exklusiva ekonomiska zon.

- Tillämpningen av majoritetsregeln vid beslutsfattande utökas, vilket kommer att öka de större ländernas dominans och hindra Portugal från att lägga in veto mot beslut som strider mot nationella intressen.

- De nationella demokratiska institutionerna (de enda som är ett direkt resultat av folkets demokratiska vilja) fråntas alltmer makt, till exempel genom överförandet av befogenheter från de nationella parlamenten, som förlorar rätten att fatta beslut på viktiga områden och är på väg att bli ett slags rådgivande organ utan rätt att lägga in veto mot gemenskapsbeslut som strider mot nationella intressen.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Lissabonfördraget, som till 96 procent sammanfaller med förslaget till konstitutionellt fördrag, har fallit genom folkomröstningsresultatet på Irland. Före det föll förslaget till konstitutionellt fördrag genom folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna.

Majoriteten i detta parlament vägrar att erkänna sina politiska förluster. Detta är ett upprörande brott mot demokratiska principer och ett lika upprörande exempel på den maktens arrogans som präglar EU-samarbetet.

Det är anmärkningsvärt att det i punkt 4 i Dehaenes betänkande skrivs (citat): "Europaparlamentet välkomnar att det fastställs i Lissabonfördraget att Europeiska rådet, enhälligt och med parlamentets samtycke samt under förutsättning att inget nationellt parlament motsätter sig det, får utvidga beslutsfattandet med kvalificerad majoritet samt det ordinarie lagstiftningsförfarandet till att gälla nya områden som ännu inte omfattas."

Trots att väljarna i en mängd medlemsländer är klart skeptiska till en alltmer överstatlig union pekar Europaparlamentets federalistiska majoritet på möjligheten att enligt Lissabonfördraget göra unionen än mer överstatlig och flytta ännu mera makt till EU utan att man behöva komma överens om ett nytt fördrag.

Jag har röstat nej till betänkandet.

- Betänkande: Brok (A6-0133/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - Parlamentet röstade i dag om ett betänkande om utvecklingen av förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten enligt Lissabonfördraget. Detta betänkande välkomnar de nya befogenheterna som ges till de nationella parlamenten genom Lissabonfördraget. Rapporten utreder också möjligheterna för framtida utveckling av relationerna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

Vi har valt att rösta ja till detta betänkande för att Europaparlamentet måste förbereda sig på att kunna utföra de förändringar som kommer att uppstå för parlamentets arbete om Lissabonfördraget träder i kraft. Våra röster skall emellertid inte på något vis ses som att vi föregår de enskilda medlemsländernas ratificeringsprocess. Vi respekterar fullt ut varje medlemslands rätt att själva fatta beslut om ratificering av Lissabonfördraget.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Elmar Broks betänkande. I detta betänkande välkomnas de nya befogenheter som de nationella parlamenten ges genom Lissabonfördraget, och möjligheterna till framtida samarbete mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet undersöks.

Antagandet av Lissabonfördraget i Tjeckien är ett viktigt steg mot ett snabbt ikraftträdande. Detta betänkande visar hur viktigt detta nya EU-fördrag är.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi röstade mot detta betänkande först och främst för att det saknar mening: Lissabonfördraget existerar inte, det har förkastats genom tre folkomröstningar.

För det andra röstade vi mot det för att det innehåller rekommendationen att de nationella parlamenten underordnas Europaparlamentet. Det senare, tryggt i sin överordnade ställning och utan tvivel i sin outhärdliga arrogans, skulle erbjuda stöd till de nationella parlamenten – som i dess ögon antagligen består av obildade tölpar och idioter – i granskningen av EU-texter. Är detta stöd eller påtryckningar? Europaparlamentet skulle bjuda in sig självt till de nationella parlamentens plenarsammanträden, det skulle spela rådgivarens roll, det skulle påverka hur parlamenten införlivar lagtexter för att främja enhetlighet, det skulle lägga sig i debatterna om försvarsbudgetarna ... Skulle det också diktera för dem på vilket sätt de bör kontrollera regeringarna och deras verksamhet inom rådet?

Slutligen röstade vi mot betänkandet för att det grundas på dubbelt hyckleri: de nationella parlamenten har inte vunnit någonting utöver rätten att övervaka respekten för subsidiaritetsprincipen, en rättighet som är mycket svår att genomföra och därför ineffektiv. Denna princip är en illusion eftersom många av EU:s befogenheter är exklusiva och skyddas som någonting heligt, och definitionen av subsidiaritet enligt fördragen faktiskt främjar Bryssels makt.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denna resolution utgör en del i ett paket med fem resolutioner som i dag antagits av en majoritet i parlamentet. Detta visar det tydligaste förakt man kan tänka sig för de franska, nederländska och irländska folkens demokratiskt och suveränt uttryckta vilja, då de förkastade den europeiska konstitutionen och dess tvillingbroder, det så kallade Lissabonfördraget, i folkomröstningar. Resolutionen är också ett av de många initiativ som syftar till att driva igenom detta oacceptabla förslag till fördrag.

Denna resolution om "utvecklingen av förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten enligt Lissabonfördraget" är ett prima exempel på bedrägeri.

Europaparlamentet välkomnar de nationella parlamentens "skyldigheter och rättigheter" enligt Lissabonfördraget, som "ger dem en starkare roll i de politiska processerna i EU". Det skulle vara skrottretande om det inte vore så allvarligt. Europaparlamentet döljer att när det gäller de nationella parlamentens påstått starkare roll i beslutsprocessen, så är det som verkligen händer genom Lissabonfördraget att dessa parlament förlorar mycket mer än de (felaktigt) vinner, med tanke på den omfattande maktöverföringen till EU:s institutioner. Inte ens (pseudo-)granskningen av respekten för subsidiaritetsprincipen (som tillämpas på gemenskapsinstitutionernas utövande av befogenheter som under tiden överförts till EU av de nationella parlamenten) ger något av de nationella parlamenten vetorätt.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Lissabonfördraget, som till 96 procent sammanfaller med förslaget till konstitutionellt fördrag, har fallit genom folkomröstningsresultatet på Irland. Före det föll förslaget till konstitutionellt fördrag genom folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna.

Majoriteten i detta parlament vägrar att erkänna sina politiska förluster. Detta är ett upprörande brott mot demokratiska principer och ett lika upprörande exempel på den maktens arrogans som präglar EU-samarbetet.

Broks betänkande hyllar det konvent som tog fram ett förslag till konstitutionellt fördrag. Detta konvent har fått stark kritik för att ha varit helt odemokratiskt och toppstyrt av dess ordförande Giscard d'Estaing.

Broks betänkande borde enligt min mening ha kommit till slutsatsen att så länge den representativa demokratins politiska debatt är fokuserad på valen till de nationella parlamenten bör det vara de nationella parlamenten som ska vara de högsta beslutande politiska organen inom unionen, inte Europaparlamentet.

Jag har röstat nej till betänkandet.

- Betänkande: Kaufmann (A6-0043/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Parlamentet röstade i dag om ett betänkande med en uppmaning till kommissionen om att lägga fram ett lagförslag om medborgarinitiativet så snart Lissabonfördraget ratificerats. Medborgarinitiativet innebär att en miljon personer som kommer från ett betydande antal medlemsländer, får ta initiativ till att uppmana kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag. Därmed ges medborgarna samma rätt att uppmana kommissionen att initiera lagförslag som Rådet.

Vi har valt att rösta ja till detta betänkande för att Europaparlamentet måste förbereda sig på att kunna utföra de förändringar som kommer att uppstå för parlamentets arbete om Lissabonfördraget träder i kraft. Våra röster skall emellertid inte på något vis ses som att vi föregår de enskilda medlemsländernas ratificeringsprocess. Vi respekterar fullt ut varje medlemslands rätt att själva fatta beslut om ratificering av Lissabonfördraget.

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Jag och mina kolleger i det brittiska Labourpartiets delegation stöder införandet av ett medborgarinitiativ om Lissabonfördraget ratificeras framgångsrikt. Detta skulle stärka medborgarnas rätt att delta i den europeiska politiska processen och komplettera den befintliga rätten att inge framställningar till parlamentet.

Jag är emellertid orolig för att Sylvia-Yvonne Kaufmanns betänkande kommer att leda till att medborgarinitiativprocessen kommer att köra fast eller hindras av en massa byråkratiska villkor (som att medlemsstaterna måste granska varje underskrift och kommissionen måste förhandsgodkänna initiativets lagenlighet). För att uppmuntra ökat deltagande bör vi följa andan i medborgarinitiativet – nämligen att detta bör vara så tillgängligt och lätt att använda som möjligt. Därför hade vi inget annat val än att lägga ned våra röster vid omröstningen om detta betänkande.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om genomförande av medborgarinitiativet. Genom Lissabonfördraget införs det europeiska medborgarinitiativet, eller med andra ord medborgarnas rätt att delta i den europeiska lagstiftningsprocessen. Detta är ett helt nytt instrument som stärker demokratin och medborgarnas rättigheter.

Det är helt klart ett sätt att föra EU-medborgarna närmare EU:s institutioner och öka deras medvetenhet om och deltagande i beslutsprocessen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Sylvia-Yvonne Kaufmanns betänkande syftar till att styra hur vi genomför ett "medborgarinitiativ" enligt definitionen i artikel 11 i det misslyckade fördraget om Europeiska unionen: "ett antal unionsmedborgare, som uppgår till minst en miljon personer och som kommer från ett betydande antal medlemsstater, får ta initiativ till att uppmana Europeiska kommissionen att, inom ramen för sina befogenheter, lägga fram ett lämpligt förslag i frågor där dessa medborgare anser att det krävs en unionsrättsakt för att tillämpa fördragen".

I betänkandet fastställs därför exakta villkor för tillåtlighet och konkreta förfaranden, som gör det till en extremt besvärlig process att genomföra ett sådant initiativ.

Jag vill uppmana medborgarna att vara på sin vakt. Denna nya "rättighet" är en illusion. Den innebär bara en enda sak: möjligheten att uppmana kommissionen att utarbeta nya europeiska lagar, men inte att upphäva eller förändra de lagar som redan finns, inte att förändra politiken. Och i vilket fall finns det ingen som helst skyldighet för kommissionen att lyssna på medborgarna.

Om eurokraterna så gärna vill ge EU-medborgarna rättigheter, borde de börja med att respektera deras röstresultat och till sist inse att "nej" betyder "nej" på franska, nederländska, engelska, iriska och alla andra språk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denna resolution utgör en del i ett paket med fem resolutioner som i dag antagits av en majoritet i parlamentet. Detta visar det tydligaste förakt man kan tänka sig för de franska, nederländska och irländska folkens demokratiskt och suveränt uttryckta vilja. Resolutionen är också ett av de många initiativ som syftar till att driva igenom det oacceptabla föreslagna Lissabonfördraget.

Resolutionen präglas av absurditet och hyckleri.

Europaparlamentet må retoriskt hylla att "unionsmedborgarna ska kunna utöva sin rätt till deltagande på ett friktionsfritt, öppet och effektivt sätt" och det så kallade "medborgarinitiativet", som infördes i det förslag till fördrag som nu är känt som Lissabonfördraget. Sanningen är att de krafter som styr och främjar denna europeiska integration och detta Lissabonfördrag har gjort och gör allt de kan för att hindra folket från att debattera och förstå innehållet i detta förslag till fördrag och från att bli rådfrågade i en folkomröstning.

Efter det irländska förkastandet av detta federalistiska, nyliberala och militaristiska förslag till fördrag gör de dessutom allt de kan för att tvinga fram ännu en folkomröstning i detta land (så många gånger som krävs, tills det irländska folket säger ja).

Med andra ord hindrar de folket från att uttrycka sin demokratiska och suveräna vilja genom en folkomröstning, och sedan skapar de med honungslena ord en rökridå genom att hylla ett så kallat "medborgarinitiativ", som redan från början ser ut att bli föremål för många villkor.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Lissabonfördraget, som till 96 procent sammanfaller med förslaget till konstitutionellt fördrag, har fallit genom folkomröstningsresultatet på Irland. Före det föll förslaget till konstitutionellt fördrag genom folkomröstningsresultaten i Frankrike och Nederländerna.

Majoriteten i detta parlament vägrar att erkänna sina politiska förluster. Detta är ett upprörande brott mot demokratiska principer och ett lika upprörande exempel på den maktens arrogans som präglar EU-samarbetet.

Kaufmanns betänkande säljer skinnet innan björnen är skjuten. Det är exceptionellt arrogant mot demokratin och framför allt det irländska folket, som än en gång ska tvingas till folkomröstning därför att de enligt politikeretablissemangen röstade "fel". Det finns ingen anledning i detta läge att behandla detta betänkande i Europaparlamentet. Förslaget till medborgarinitiativ är i sig ett ytterst oklart förslag till medborgarpåverkan gentemot valda politiker. De senare kan välja att nonchalera dessa initiativ fullständigt om det så passar dem.

Jag har röstat nej till betänkandet.

- Förslag till resolution B6-0258/2009 (Kemikalier)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Trots att detta är en bra resolution har jag röstat mot den, för att Europaparlamentet i resolutionen har medgett att kommissionen ska få undanta vissa elektrolysanläggningar från asbestförbudet. Jag anser att om man säger att det finns ett totalförbud mot asbest i Europa måste man vara konsekvent och inte tillåta några undantag. Vi har fortfarande människor som är allvarligt sjuka på grund av exponering för asbest, och jag finner det oförståeligt att kommissionen inte har tagit med detta i beräkningen. Jag har därför röstat mot resolutionen av solidaritet med asbestoffren.

11. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 13.20 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

12. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

13. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer

13.1. Iran: Fallet Roxana Saberi

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Iran: fallet Roxana Saberi⁽²⁾.

Tunne Kelam, författare. – (EN) Fru talman! Iran är okänt för sina kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det konstaterade vi så sent som i går i debatten om människorättssituationen i världen.

I dag behandlar vi fallet Roxana Saberi, en journalist vars rättegång hölls för bara tre veckor sedan och som dömdes till åtta månaders fängelse för påstått spioneri. Roxana Saberi har inte träffat sin advokat på mer än en månad. Det fanns ingen chans till en rättvis och öppen rättegång, eftersom rättegången hölls inom stängda dörrar. Hon hungerstrejkade i två veckor. Även om hennes hungerstrejk nu har avbrutits lider hon av vacklade hälsa.

Vi därför samlats här i dag för att tala om för de iranska myndigheterna att vi kraftfullt fördömer domen från Irans revolutionsdomstol av den 18 april 2009 och kräver att Roxana Saberi omedelbart och villkorslöst frigges, eftersom rättegången mot henne hölls inom stängda dörrar och utan vederbörliga rättsliga förfaranden.

Jag skulle vilja lägga till att Iran är okänt för sina omfattande, systematiska offentliga avrättningar – antingen genom stening eller genom hängning – och att detta även omfattar avrättningar av ungdomsbrottslingar. Detta ingår också i vårt budskap.

Erik Meijer, författare. – (NL) Två och en halv minut, fru talman. Under de senaste fem åren har vi haft många debatter om Iran. Min grupp sympatiserade med revolutionen i slutet av 1970-talet, inte för att vi kände någon samhörighet med den tidens religiösa extremister, utan för att den tidigare regeringen, som leddes av familjen Pahlavi, inte representerade folket. Den regeringen överlevde bara tack vare sina nära förbindelser med Förenta staterna och Europa.

Eftersom den föregående regeringen, som letts av premiärminister Mohammad Mossadeq och haft större folkligt stöd, hade avsatts till följd av utländska påtryckningar, blev den enorma del av befolkningen som var emot regeringen extremt anti-västerländskt inställda. Västvärlden sågs inte som en allierad i kampen för demokrati och utveckling, utan som en kolonial profitör och förtryckare.

Nu för tiden finns det inte längre några tvivel om att makten har hamnat i händerna på grupper som inte bara söker konflikt med Förenta staterna och Israel, utan också är extremt konservativa, intoleranta och odemokratiska. De förtrycker sina egna medborgare, de har sett till att domstolarna och armén hamnat i religiösa fanatikernas fasta grepp, och de hindrar väljarna från att rösta på personer med mer moderata åsikter. Kvinnors rättigheter och etniska och religiösa minoriteters rättigheter har skjutits åt sidan, och dödsstraff verkställs ofta offentligt, på grymmast tänkbara sätt, som en metod att undertrycka avvikande beteende.

Dessutom kan oppositionsverksamhet i Iran leda till häktning. Oppositionsmedlemmar som flytt utomlands förföljs och misstros av regeringarna, medierna och allmänheten i de länder där de nu bor. Detta märks på försöken att ta med oppositionen i exil på en förteckning över terroristorganisationer, liksom på försöken att stänga flyktinglägret Ashraf i Irak. Parlamentet har på goda grunder nyligen uttalat sig mot dessa två handlingar.

(Talmannen avbröt talaren.)

Paulo Casaca, författare. – (PT) Fru talman! Första maj, som är en dag att fira för oss i västvärlden, är tyvärr fortfarande en kampens dag i Iran. I år markerades den inte bara av det sedvanliga brutala förtrycket av iranska arbetare, utan också av avrättningen av en sjuttonårig kvinna, Delara Darabi. Hon dömdes för ett brott trots att allt tydde på att hon inte hade begått det.

Enligt Amnesty International berättade denna unga kvinna dagen innan sin avrättning för sin mamma om sina framtidsplaner. Hon förväntade sig att den omfattande kampanjen för hennes frigivning skulle vara framgångsrik.

Delara Darabi är ännu en martyr för religiös fanatism, som så många andra, vars avrättningar vi har fördömt här i parlamentet.

(2) Se protokollet.

Människorättsorganisationer har i veckan också bekräftat den information som offentliggjordes den 1 maj av Irans nationella motståndsråd om stenandet i Lakanfängelset av en man som anklagats för äktenskapsbrott. Samtidigt tillkännagavs det kommande stenandet av en annan man i provinsen Gilan, vilket ännu en gång motsäger det påstådda iranska moratoriet mot denna barbariska företeelse.

En rörelse som kämpar för avskaffandet av dödsstraffet, *Tire as Mãos de Caim*, rapporterar att Iran är det land som har högst antal avrättningar per invånare i världen. Bara i morse avrättades fyra personer i Evinfängelset, och åtta andra avrättades i Taibadfängelset den 2 maj.

Fängslandet av utländska medborgare, till exempel amerikanskan Roxana Saberi, är också rutinpraxis för att öva utpressning mot andra länder och på så sätt få till stånd diplomatiska medgivanden.

I det avseendet är kommentaren från föreningen *Tire as Mãos de Caim*s sekreterare, Sergio D'Elia, ytterst relevant och understryker den viktigaste punkten: mullaregimens brutalitet är inte endast Irans fundamentalistiska regerings ansvar. Europas regeringar lämnar sitt medgivande genom sin tystnad, tolerans och konstanta önskan att blidka. De ger efter för Irans politiska och kommersiella utpressning. Regimen i Teheran hotar freden och säkerheten i hela världen och, ännu tydligare, sina egna medborgare, genom handlingar som tillämpats i årtionden. I stället för att ta hänsyn till detta framställer Europa Iran som lösningen på problemen i Mellanöstern, när landet i själva verket är det huvudsakliga problemet.

Vi detta mitt sista tillfälle som talare i Europaparlamentet vill jag uppmana dem som kommer att vara här vid nästa sammanträde att inte överge iranierna åt sina fängslare och inte överge Mellanösterns folk åt den religiösa fanatismen.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Fru talman! Jag tänker inte upprepa vad som sagts i tidigare inlägg om Irans hänsynslösa teokratiska regim. Jag håller med dessa men jag vill närma mig ämnet från en annan vinkel, på ungefär samma sätt som min kollega Hans-Peter Mayer, som precis har lämnat kammaren.

Iran är ett land med tusentals år av civilisation och kultur. För närvarande är det emellertid illa ställt med demokrati, medborgerliga fri- och rättigheter och rättvisa. Vissa av västländerna bär en del av skulden till denna situation. Glöm inte att de amerikanska och brittiska regeringarna i årtal stödde och beväpnade Shahan av Iran, så att han kunde behålla makten och fortsätta sitt ökända och fasanfulla diktatoriska styre. När Shahan till slut störtades i en folklig resning var det oundvikligt att islamistiska extremister skulle ta makten och odla ett hat mot väst.

Sedan kom det överdrivet aggressiva agerande som flera amerikanska administrationer i rad gjorde sig skyldiga till och drastiska sanktioner som bara orsakade ännu mer lidande för vanligt folk i Iran och gjorde dem ännu mer uppfyllda av hat mot väst. Förenta staternas nye president Barack Obama – som har visat tecken på att han föredrar att slåss med hjärnan i stället för med knytnävarna, vilket den förre presidenten George W. Bush prövade utan framgång – kan förhoppningsvis göra att det iranska folket ändrar sin syn och att förbindelserna med väst förbättras.

En sådan strategi kommer att hjälpa vanliga iranier att inse att väst vill vara deras vän, inte deras fiende. Irans befolkning kommer då äntligen att själva störta den islamistiska regim som på ett sådant odemokratiskt sätt styr deras liv och orsakar dem så mycket lidande, som i det fall som vi behandlar i dag.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Fru talman! Roxana Saberi är en 32-årig journalist med dubbelt medborgarskap i USA och Iran. Hon har examen från flera universitet i Förenta staterna, Storbritannien och Iran. Hon arbetade som journalist i Iran och fortsatte att göra det efter det att hennes ackreditering löpt ut, och anhölls och dömdes till åtta års fängelse för en falsk anklagelse om spioneri för Förenta staternas räkning. I protest mot de falska anklagelserna och avsaknaden av en rättvis rättegång började hon hungerstrejka. Hon är nu mycket utmärglad. Hon började dricka sockervatten under läkarvård och har avbrutit sin hungerstrejk medan hon väntar på handläggningen av sitt överklagande. Hennes hälsa och liv är fortfarande i fara.

Iran är välkänt för sina drakoniska straff och offentliga avrättningar, även av minderåriga. Vi kräver Roxana Saberis frigivning. Vi vädjar om att hon ska få en rättvis rättegång. Jag anser att det internationella samfundet bör utöva påtryckningar på Iran så att man sätter stopp för dessa hemiska seder.

Laima Liucija Andrikiienė, för PPE-DE-gruppen. – (LT) Vi talar om Roxana Saberi, en amerikansk-iransk journalist som arbetade för ABC Radio, BBC och sydafrikansk television. Efter att ha åtalats för att vara spion och dömts till åtta års fängelse började hon hungerstrejka. Den 1 maj fördes hon mycket svag till fängelsesjukhuset. Vi vet att hon under fem veckor inte fick träffa någon advokat och att hennes rättegång inte varit rättvis eller öppen.

I går förklarade BBC att appellationsdomstolen kommer att behandla Roxana Saberis överklagande den 12 maj, men att detta återigen kommer att ske inom stängda dörrar. Vi fördömer Irans revolutionsdomstols grundlösa beslut om Roxana Saberi. Dessutom anser jag att det är mycket viktigt att återigen uppmana Irans statliga institutioner att följa alla bestämmelser i alla internationella instrument för mänskliga rättigheter som Iran har ratificerat, speciellt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som båda garanterar rätten till en rättvis rättegång.

Justas Vincas Paleckis, för PSE-gruppen. – (LT) På sista dagen av den här valperioden, en sådan härlig vårdag, hade det varit skönt att kunna hoppas att det här ämnet, kränkningar av mänskliga rättigheter, en dag inte kommer att vara på parlamentets dagordning, att vi inte längre kommer att behöva diskutera det här i denna vackra sal. Detta är dock tyvärr bara en illusion, och i dag som alltid är vår dagordning full, utan att ens innehålla alla de tragiska fallen i länder världen över.

Det är inte första gången vi diskuterar Iran under den här sessionen. Den här gången gäller debatten det olagliga fängslandet av Roxana Saberi. Hon anhölls först för ett lindrigare brott – hon hade köpt vin – men något som trots allt är straffbart. Därefter tillkom dock anklagelsen att hon arbetade som journalist utan officiell ackreditering, vilken senare förvandlades till anklagelsen att hon var amerikansk spion. Irans regering organiserade en rättegång inom stängda dörrar som varade en dag, utan vittnen eller konkreta, officiellt uttalade åtalspunkter.

Det är inte första gången Irans regering trampar på de mänskliga rättigheterna, fängslar människor olagligt och utfärdar domar som bryter mot internationella normer. Avrättningen av Delara Darabi och kvarhållandet av journalisten och människorättskampen Maryam Malek i häktet är endast några få exempel. Vi måste erkänna att iranska fundamentalister fortsätter att organisera politiska rättegångar för att skrämja fritänkare. Det är beklagligt att Iran fortsätter att isolera sig på det här viset och att man inte utnyttjar initiativen från det internationella samfundet och den nya administrationen i USA för att normalisera förbindelserna.

Jag har alltid hävdat att dialog och samförstånd är att föredra framför konfrontation, men den här gången föreslår jag att vi reagerar på ett strikt och skarpt sätt i det aktuella fallet och att vi kräver att den iranska regimens domstol respekterar alla internationella normer.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Fängslandet av journalisten Roxana Saberi efter fabricerade anklagelser om spioneri är skamligt och ytterligare ett förfärligt brott i den långa lista över missbruk som den fascistiska regimen i Teheran har gjort sig skyldig till.

Paolo Costa berättade för oss hur bödlarna i fredags tog en 23-årig flicka från hennes cell och ledde henne till galgen utan att hon först fick tala med sina föräldrar. Delara Darabi hängdes för ett brott som hon påstods ha begått vid 17 års ålder och som hon nekade till.

Detta är vad man betraktar som rättvisa i Iran. Medeltida tortyr och avrättningar av kvinnor – till och med gravida kvinnor – och barn är vanligt förekommande. De mänskliga rättigheterna kränks varje dag, och ändå finns det personer här i parlamentet som stöder denna korrupta och ondskefulla regim. I likhet med de europeiska företag som fortsätter att göra affärer med Iran vill de inte se och inte höra de förtrycktas rop på hjälp. De borde skämmas, och de brutala mullorna borde skämmas. De borde lära av historien. Varje fascistregim är dömd att misslyckas. Frihet och rättvisa kommer alltid att övervinna onskan.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Fru talman! Min ursprungliga talartid kortades på ett orättvist sätt när den närmade sig gränsen på två och en halv minut, men slutsatsen i min argumentation var att man inte kan uppnå förändring genom främmande inblandning eller andra former av militärt våld. Det var precis den sortens metoder som ledde till att den nuvarande regimen skapades i det förflutna. Om man hotar Iran med ingripande utifrån kommer många människor i Iran som hatar den aktuella regeringen att skynda till regeringens undsättning för att försvara sitt fädernesland.

Vi får dock inte heller välja motsatsen. Det är fel att försöka samarbeta med regimen i tron att denna konstellation kommer att vara vid makten för all framtid, eller att vi genom att stödja stabiliteten i landet gagnar Europas energiförsörjning. De enda sätten att uppnå förbättring är att konsekvent ta ställning för de mänskliga rättigheterna och att stödja den demokratiska oppositionen. Detta innebär även den sortens förbättring som skulle komma den drabbade person som vi diskuterar till nytta.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag skulle vilja stödja min kollega Struan Stevenson – även om han är skotte.

Vi vet alla att Persien en gång var en av världens stora civilisationer på vår kontinent. Det finns många iranier som är anständiga och goda människor. Struan talade ur hjärtat, och han har rätt. Ingen dödar kvinnor och barn och skryter om det. Vad ska vi göra? Vi är bara Europaparlamentsledamöter. Vi kan bara skrika ut vår ilska mot denna brutalitet, denna omänsklighet.

Den enda slutsats jag kan dra är att vi bör fördöma mördarna men stödja de demokratiska, civiliserade iranerna, och tillsammans med dem arbeta för att se till att vi får en anständig, humanitär och civiliserad regering för de goda människorna i Iran.

Leonard Orban, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Kommissionen följer noga fallet med Roxana Saberi, inklusive förberedelserna för den överklagandeprocess som kommer att inledas i början av nästa vecka. Kommissionen är orolig för Roxana Saberis hälsa eftersom hon är försvagad av den hungerstrejk som hon enligt sin far inledde efter det att den iranska revolutionsdomstolen i Teheran i förra veckan dömt henne till åtta års fängelse för påstått spioneri.

Kommissionen anser att Roxana Saberis rättegång, som helt och hållet hölls inom stängda dörrar, inte uppfyllde de miniminormer som är en förutsättning för en rättvis och öppen rättegång. Kommissionen stödde helhjärtat det tjeckiska ordförandeskapets uttalande om Roxana Saberis fall den 22 april 2009. Vi hoppas att det iranska rättsväsendet ser till att hennes överklagan utan dröjsmål tas upp på ett rättvis och öppet sätt, med alla garantier som föreskrivs i den iranska lagstiftningen.

Kommissionen är djupt oroad över att situationen för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i Iran stadigt förvärras. Avrättningen nyligen av Delara Darabi – som hängdes den 1 maj för ett brott som hon anklagades för att ha begått när hon var minderårig – är ytterligare en bekräftelse på denna dystra situation. Även i detta fall gjorde EU ett uttalande där man kraftfullt fördömde avrättningen.

Kommissionen har vid upprepade tillfällen uppmanat, och kommer att fortsätta att uppmana, de iranska myndigheterna att respektera sina internationella åtaganden på människorättsområdet, inklusive de åtaganden som följer av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. För kommissionen är en förbättring av människorättsituationen i Iran nödvändig för att den ska kunna stärka sin politiska dialog och sitt samarbete med Iran den närmaste tiden.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Domen mot Roxana Saberi den 18 april 2009 för "spioneri" avkunnades utan att hon hade tillgång till advokat och på grundval av en rättegång som varken var rättvis eller öppen.

Jag är inte naiv. USA bedriver definitivt spioneri, men om Roxana Saberi var spion gjorde de iranska myndigheterna genom sitt agerande ingenting för att övertyga någon om att så verkligen var fallet. Den partiskhet och det manipulerande som rättegången präglades av, och som den åtalade utsattes för, var en travesti på all form av rättvisa.

Jag kan inte annat än välkomna resolutionens uppmaning om att Roxana Saberi omedelbart och villkorslöst bör frigges eftersom rättegången mot henne hölls inom stängda dörrar och utan vederbörliga rättsliga förfaranden enligt internationella standarder.

13.2. Madagaskar

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om Madagaskar.⁽³⁾

Mikel Irujo Amezaga, *författare*. – (ES) Fru talman! Som det framgår av själva resolutionen så genomfördes efter två månaders bittra strider den 17 mars 2009 en militärstött statskupp på Madagaskar av Andry Rajoelina, före detta borgmästare i landets huvudstad. En självutnämnd "hög övergångsmyndighet" med Andry Rajoelina som ordförande upplöste nationalförsamlingen och senaten, och efter påtryckningar från kuppmakarna tvingades den demokratiskt valde presidenten Marc Ravalomanana att lämna Madagaskar.

⁽³⁾ Se protokollet.

Andry Rajoelina, som i december 2007 valts till borgmästare i huvudstaden Antananarivo, hade dock tvingats bort av den förra regeringen i februari i år. Jag bör också tillägga att det allmänna missnöjet förvärrades av den förra regeringens plan att arrendera ut en miljon hektar mark i de södra delarna av landet till ett koreanskt företag.

Naturligtvis fördömer vi också denna statskupp och alla försök att komma till makten på odemokratiskt vis. Vi tror också att FN:s säkerhetsråd och de internationella organisationer Madagaskar är medlem i inte erkänner denna de facto-regim och begär att den konstitutionella ordningen ska återupprättas. Vi kräver också att alla rättsliga och författningsenliga system ska återupprättas omedelbart i landet, och vi uppmanar alla madagaskiska aktörer att iaktta alla bestämmelser i Madagaskars författning för att lösa denna kris.

Vi anser dock även att demokrati inte bara består i att hålla val och vi bör rapportera betydande oegentligheter i Madagaskars – antagligen – legitima regering.

Icke desto mindre är vi övertygade om att ett återupprättande av den konstitutionella ordningen bör grundas på följande mål och principer, som nämns i skäl K i denna resolution: en tydlig tidtabell för fria, rättvisa och öppna val, deltagande av alla politiska och sociala aktörer i landet, däribland den rättmätige presidenten Marc Ravalomanana och andra framstående personer, främjande av samförstånd mellan Madagaskars partier, respekt för Madagaskars konstitution samt efterlevnad av relevanta rättsakter från Afrikanska unionen och Madagaskars internationella åtaganden.

Det står klart att vi återigen bevittnar en situation där de mänskliga rättigheterna systematiskt kränks. Medan Madagaskars ledande klasser ägnar sig åt en maktkamp med hjälp av statskupper och slåss om viktiga, lukrativa avtal, lever 70 procent av befolkningen på mindre än en dollar om dagen. Detta är det enda problem vi måste lösa. Så låt oss hoppas att Europeiska unionen påtar sig en korrekt roll i den här frågan.

Tillåt mig byta ämne helt och hållet och utnyttja det faktum att kommissionsledamot Leonard Orban är närvarande under den sista sessionen av denna valperiod. Jag skulle vilja tacka honom personligen för det sätt som han har skött sitt generaldirektorat på.

Bernd Posselt, författare. – (DE) Fru talman! Bayern och dess kommuner har många kontakter i hela världen, precis som Eichstatts katolska universitet. Jag vill därför hälsa en delegation av borgmästare från denna region välkommen.

Madagaskar är ett land som vi samarbetar intensivt med. Vi har många kulturella, ekonomiska och vetenskapliga kontakter och ett starkt kyrkligt stöd. Därför är det desto sorgligare att sådana förkastliga brott begås, i detta kulturellt rika och underbart vackra land. Det föreligger en verklig risk för att Madagaskar, som har ett strategiskt viktigt läge, blir en sönderfallande stat, som andra sådana i Afrika, främst Somalia.

Det är därför viktigt att ordningen och demokratiska förbindelser återupprättas i landet så snabbt som möjligt. Det gläder mig att vi för några dagar sedan träffade kontaktgruppen för att diskutera konkreta åtgärder. Vi måste skapa en lämplig struktur för att förbereda nya val under ledning av den utdrivna demokratiskt valda presidenten, som vi fortfarande anser vara den ende legitime statschefen.

Det måste inledas en dialog som innefattar premiärministern, som för närvarande sitter fängslad och omedelbart måste friges. Inte bara humanitärt bistånd, utan även utvecklingsbistånd, speciellt sjukvård, måste fortsatt ges i full utsträckning.

Av alla dessa anledningar krävs det att vi i Europeiska unionen engagerar oss i förhandlingarna, inte bara som en humanitär faktor och inte bara som en ekonomisk faktor utan särskilt som en politisk faktor, för att skipa fred i regionen. För att lyckas med detta räknar vi med samarbete från Afrikanska unionen, som på nytt har chansen att etablera sig som en faktor i demokratisk stabilisering – stabilisering kan faktiskt också vara antidemokratisk – vilket vi kommer att stödja intensivt med de medel vi har att tillgå.

(Applåder)

Erik Meijer, författare. – (NL) Fru talman! På Madagaskar tvingades den sittande presidenten att avgå efter allmänna protester. Han hade slutit avtal med utländska företag, som skulle förse hans regering med kortsiktiga inkomster men skada hans folk. Det gjorde hans ställning ohållbar.

Med stöd av militären utsågs oppositionsledaren, som tidigare varit huvudstadens borgmästare, sedan till provisorisk president, trots att han enligt lag var för ung för att utnämnas till det ämbetet. Detta förfarande,

speciellt militärens inblandning, har lett till kritik. Afrikanska unionen har kallat det en författningsvidrig kupp och vägrar erkänna den nya regeringen.

Jag anser dock att vi skulle kunna dra paralleller till händelser på senare tid i ett visst europeiskt land, nämligen Island. Där blev regeringen också tvungen att avgå på grund av allmänna protester. En minoritetsregering med en helt annan ideologi tog sedan makten, men ingen ansåg att det var en kupp. Sedan dess har ett nytt val hållits och den nya regeringen har säkrat en stor majoritet. Ett liknande resultat är möjligt även på Madagaskar, förutsatt att val hålls inom överskådlig framtid.

Glyn Ford, författare. – (EN) Fru talman! Jag talar på PSE-gruppens vägnar, och som PSE-gruppens skuggföredragande för avtalet om ekonomiskt partnerskap med en grupp länder i södra Afrika, däribland Madagaskar. I april godkände vi med stor majoritet detta avtal om ekonomiskt partnerskap med reservationer för situationen i Zimbabwe. Om vi skulle ha debatterat detta avtal om ekonomiskt samarbete i dag skulle vi ha varit tvungna att anföra reservationer när det gäller Madagaskar.

Ändå såg Madagaskars framtidsutsikter så annorlunda ut för bara 15 år sedan. Jag kommer ihåg när den då nyvalde presidenten Albert Zafys besökte oss 1993. Redan 1996 hade han emellertid ställts inför riks rätt för korruption och maktmissbruk. Sedan dess har Madagaskar dragits med instabila regeringar och präglats av ett tufft politiskt klimat med hot om utbrytningar och riks rätt.

Nu har vi ett läge – en militärkupp – som delvis utlöstes av den förra regeringens planer på att hyra ut en miljon hektar mark i södra delen av landet till en koreansk firma för intensivt jordbruk, när en stor del av befolkningen lever på mindre än en euro om dagen. Detta författningsvidriga maktövertagande är ett allvarligt bakslag för demokratiseringsprocessen.

Vi välkomnar att FN har väddat om nästan 36 miljoner US-dollar i humanitärt bistånd, inför den matbrist som man tror kommer att komma senare i år på grund av de nuvarande politiska händelserna på Madagaskar. Vi fördömer emellertid kraftfullt militärkuppen och alla försök att ta makten med odemokratiska medel. Vi kräver att den rättsliga och konstitutionella ordningen omedelbart återupprättas i landet och uppmanar alla parter på Madagaskar att till fullo följa bestämmelserna i konstitutionen. Vi vill att upplösningen av nationalförsamlingen och senaten ska hävas och kräver att parlamentsledamöternas mandat och immunitet respekteras.

Men detta kommer bara att ske om det internationella samfundet kan samarbeta för att öka sina insatser och sätta press på Madagaskars ledare att få ett slut på det politiska våldet och det politiska dödläget i landet.

Thierry Cornillet, författare. – (FR) Fru talman! Vi får inte tåga om situationen på Madagaskar och vi kommer inte att vara de enda som fördömer den. Afrikanska unionen, Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC), internationella organisationen för franskspråkiga länder, Interparlamentariska unionen, Europeiska unionen genom kommissionen, Förenta staterna och ett stort antal länder, däribland mitt eget och Norge, för att nämna några från den europeiska kontinenten, har fördömt statskuppen – för det är vad det är – som har ägt rum på Madagaskar.

Vi får inte tåga och vi kräver ett återupprättande av det författningsenliga styret. Vi efterlyser helt enkelt en återgång till utgångspunkten med, om nödvändigt, Madagaskars folk som medlare genom samråd i form av presidentval eller en folkomröstning. Det är upp till Madagaskars politiker och församlingar att bestämma vilken typ av samråd som är effektivast.

Vad vi kräver med detta gemensamma resolutionsförslag är därför att vi ansluter oss till det internationella samfundet för att göra klart för dem som har kommit till makten på ett fullständigt odemokratiskt sätt, med hjälp av en statskupp, hur maskerad den än må vara, att Madagaskars författningsenliga styre måste återupprättas som en av garantierna för den framtida utvecklingen på denna stora ö i Indiska oceanen.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Fru talman! Den politiska krisen på Madagaskar har lett till ett författningsvidrigt regeringsskifte. Det följdes av oroligheter som krävde 130 liv.

Madagaskar var under franskt styre fram till 1960. Det är ett land i en svår situation. Det behöver humanitärt bistånd och speciellt livsmedelsbistånd, vilket Madagaskar har fått. Myndigheterna och de val som de organiserat har haft militärt stöd. President Ravalomanana förlorade stödet och avgick den 17 mars 2009. Makten greps av Rajoelina, som utsågs av militären.

Europeiska unionen erkänner inte regeringen på grund av att förändringen skedde på ett odemokratiskt sätt. Afrikanska unionen har uteslutit Madagaskar och kritiserar att man avsatt Ravalomanana med våld. Afrikanska unionen har hotat med sanktioner om det författningsenliga styret inte återupprättas inom sex månader.

Vi fordrar ett återupprättande av den konstitutionella ordningen på Madagaskar. Vi vädjar till det internationella samfundet att stödja insatser för ett återupprättande av den rättsliga grunden för den här statens funktion. Jag anser att valförandet måste bevakas noggrant och observeras av representanter från internationella organisationer, särskilt ledamöter av vårt parlament.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Fru talman! Under de första veckorna i mars månad bevittnade vi en dramatisk statskupp på Madagaskar. Den rivalitet som har funnits mellan den avsatte presidenten och oppositionsledaren i flera år förde ön till randen av ett inbördeskrig. Den 17 mars 2009, dagen efter militären intog presidentpalatset, utnämnde Andry Rajoelina sig själv till statschef. Madagaskars högsta domstol hävdade att den före detta borgmästaren av Antananarivo innehar detta ämbete i enlighet med författningen. Det har uttryckts tvivel om detta, om så bara för att det finns en klausul i författningen som stipulerar att en person måste vara minst 40 år gammal för att kunna bli president och den nye presidenten är endast 34 år gammal.

Maktskiftet och högsta domstolens beslut har lett till allmän polemik. Ceremonin för avläggandet av presidenteden bojkottades av de flesta utländska diplomater, och Afrikanska unionen har uteslutit Madagaskar. Den politiska krisen har skapat allmänt kaos och destabiliserat situationen i landet, där de flesta människor länge har levt i fruktansvärd fattigdom på en dollar om dagen och med begränsad tillgång till mat och vatten, grundläggande sjukvård och utbildning. Jag bodde på Madagaskar i sex år och känner väl till dessa problem. Därför stöder jag helhjärtat FN:s vädjan om humanitärt bistånd till Madagaskars invånare.

Europaparlamentet bör starkt fördöma statskuppen och alla försök att ta makten som går emot de demokratiska principerna. Europeiska Unionen bör kräva ett återupptagande av verksamheten i parlamentets båda kamrar, som ställts in av den nya regimen. Vi bör också stödja insatserna av Afrikanska unionens särskilda sändebud och FN:s representanter i deras samtal med företrädare för landets politiska partier och alla intressegrupper för att åstadkomma ett omedelbart återupprättande av den konstitutionella ordningen i landet. Samtidigt bör det internationella samfundet öka det humanitära biståndet till öns folk betydligt, eftersom de lever på fattigdomens rand.

Marios Matsakis, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Det politiska livet på Madagaskar, en f.d. fransk koloni, verkar präglas av samma beklagliga postkoloniala kaos som många f.d. kolonier drabbas av, med det lidande detta innebär för befolkningen.

Många andra europeiska länders kolonier har upplevt – eller upplever fortfarande – samma lidande. Det finns många exempel. Mitt eget hemland Cypern är bara ett. Efter att landet 1960 delvis hade uppnått självständighet från sin kolonialherre Storbritannien lyckades hökar inom den brittiska diplomatikåren 1963 så sådan split mellan befolkningsgrupperna att ön till sist delades 1974.

Delningen består än i dag och detta är en situation som passar Storbritannien. Ett delat Cypern har små förhoppningar om att bli av med de två kvarvarande brittiska kolonialområdena Akrotiri och Dhekelia. Britterna använder dessa områden i militära syften och den brittiska regeringen har på ett skamligt sätt lyckats hålla dessa utanför EU så att gemenskapens regelverk inte kan tillämpas på de tusentals cypriotiska civila – som nu är EU-medborgare – som bor där.

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Till att börja med skulle jag vilja framhålla att kommissionen ser med stor oro på den spända situationen på Madagaskar. Jag skulle också vilja betona kommissionens fortsatta engagemang för Madagaskars befolkning.

Situationen i detta land efter det att president Marc Ravalomanana tvingades bort från makten den 17 mars förtjänar och kräver full uppmärksamhet. Precis som Europaparlamentet följer kommissionen noga händelseutvecklingen.

Kommissionen ställer sig helhjärtat bakom det uttalande som det tjeckiska ordförandeskapet gjorde på EU:s vägnar den 20 mars. I detta fördöms maktövertagandet, och de olika parterna på Madagaskar uppmanas att till fullo följa bestämmelserna i Madagaskars konstitution.

Kommissionen anser att det har skett flagranti överträdelser av flera avsnitt i Cotonouavtalet och att det rör sig om ett "särskilt brådskande fall" enligt artikel 96 i detta avtal. Kommissionen har därför inlett ett förfarande

för att föreslå rådet ett öppet samråd med dem som har makten i landet, för att se om man på detta sätt kan lösa krisen och återupprätta den konstitutionella ordningen.

Kommissionen kommer att fortsätta att använda sig av alla sina dialogverktyg för att nå en övergripande lösning på den nuvarande krisen. I enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet stärker den därför den politiska dialogen med alla berörda parter på Madagaskar.

Kommissionen deltar dessutom i de viktigaste internationella insatserna, framför allt inom den internationella kontaktgrupp som nyligen inrättades av Afrikanska unionen. I detta skede anser de flesta att parterna på Madagaskar måste komma överens om en färdplan för att återgå till konstitutionell ordning och genomföra allmänna val.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

13.3. Venezuela: Fallet Manuel Rosales

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om tre resolutionsförslag om Venezuela⁽⁴⁾.

Pilar Ayuso, författare. – (ES) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag har skrivit under denna resolution och jag bad att få tala till parlamentet för att jag blev vittne till den så kallade "utvisningen" av vår kollega Luis Herrero, som i själva verket var en kidnappning. Dessutom hade jag tillfälle att se hur politisk förföljelse och maktmissbruk av Chávezregimen, trakasserier av oppositionen, hot, förakt för mänsklig värdighet och missbruk av rättsväsendet alla blivit en del av vardagen i Venezuela.

Fallet med Manuel Rosales var droppen och katalysatorn för denna resolution, men det finns tusentals fall som är lika blodiga som hans. Några av dem nämns i resolutionen och andra inte, till exempel Eligio Cedeño som föddes i den fattiga Caracasförorten Petare, ett okänt farligt område som är känt för att ha valt en borgmästare som inte hörde till Chávez regim. Eligio fick en utbildning tack vare andras stöd, särskilt Citibank. Han lyckades starta sitt eget företag, Banco de Caracas, och levde ett normalt liv. Han hjälpte också de fattigaste. I dag hålls han dock fängslad i strid med lagen i Caracas. Han har varit häktad i två år utan att ett sammanhängande mål mot honom har presenterats. Hans enda brott var att vara en del av den ekonomiska oligarkin.

Ett annat fall är Nixon Moreno, en studentledare på Andernas universitet, som valdes till universitetsrådet flera gånger och till president för förbundet för universitetscentrum. 2003 vann han förbundsvalet över nuvarande inrikes- och justitieministern, och det är hans brott. I dag anklagas han för mordförsök och obscena våldshandlingar, trots att han har frikänts från anklagelserna.

Fall som dessa är en del av vardagen i Venezuela, liksom förföljelsen av oppositionen för att utesluta dess anhängare från politiken och tystandet av oliktankande. Icke desto mindre måste vi sända ett budskap om hopp till Venezuelas demokrati: trots utmaningarna är jag övertygad om att demokratin kommer att återupprättas och president Chávez röstas ut.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Fru talman! Fallet med Manuel Rosales är ytterligare ett exempel på det arroganta och paranoidea agerande som Venezuelas allt mer auktoritära regering ibland visar upp. Den politiska förföljelsen av Manuel Rosales och många andra är beklaglig och bör fördömas så kraftfullt som möjligt. Vi uppmanar Venezuelas regering att börja agera förnuftigt och demokratiskt och sluta kränka sina medborgares mänskliga rättigheter.

Fru talman! Eftersom detta är sista gången jag kommer att tala här i kammaren vill jag ta tillfället i akt att tacka er och alla kolleger som troget har närvarat vid debatten om mänskliga rättigheter denna torsdagseftermiddag och bidragit till att göra vår värld till en bättre plats.

Låt mig också passa på att – som jag tidigare så ofta gjort – påminna mina kolleger om situationen i mitt eget hemland Cypern. Under de senaste 35 åren har de norra delarna av Cypern ockuperats av den turkiska militären. Medborgarna – EU-medborgare – i områden som Kyrenia, Famagusta, Karpasia och Morfou har levt i exil sedan den förödande turkiska invasionen 1974. Vi vänder oss till EU för att deras anspråkslösa

⁽⁴⁾ Se protokollet.

önskan om att få återvända till sina hem och leva där i fred och säkerhet ska gå i uppfyllelse. Jag hoppas att EU inte kommer att svika dem.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Fru talman! När politiska förändringar leder till att oppositionens rätt till offentliga yttranden begränsas, bör vi vara på vår vakt. Det är en tydlig signal om att demokratin hotas. Arresteringar bland oppositionen är en ännu tydligare signal.

Detta är vad som sker i Venezuela i dagsläget. Manuel Rosales, borgmästaren i Maracaibo och president Chávez motståndare i valet 2006, har tvingats fly från landet. Strax efter det att president Chávez vann en folkomröstning som gjorde det möjligt för honom att förlänga sin ämbetsperiod med fler mandatperioder, utfärdades en häktningsorder för Manuel Rosales. Han lyckades fly till Peru, där han håller sig gömd.

Den här frågan måste tas upp vid nästa sammanträde med Eurolat. Venezuela måste respektera de konventioner som man har skrivit under, där man har försäkrat att man ska respektera de mänskliga rättigheterna.

Bernd Posselt, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman! För tjugo år sedan kollapsade socialismen under den paneuropeiska picknicken vid den österrikisk-ungerska gränsen. Jag hade äran att få delta i förberedelserna för arrangemanget, och jag kommer aldrig att glömma när enhetskanslern, Helmut Kohl, och påven Johannes Paulus II, två ledare för denna utveckling, kort därefter tågade genom Brandenburger Tor och förklarade att socialismen inte skulle ersättas av rövarkapitalism utan av frihet och en social marknadsekonomi.

I dag bevitnar vi i Latinamerika en farlig återgång till socialistiska diktaturer och förtryck. Upprinnelsen till detta är, måste jag tyvärr säga, Venezuela. President Hugo Chávez försöker kväva friheten i hela Latinamerika med oljepengar. Därför är fallet Manuel Rosales av så stor betydelse. Manuel Rosales är inte bara en framstående demokrat som vi måste försvara, han är också en symbolfigur för demokrati i Latinamerika. Vi ska stödja honom och fortsätta att försvara friheten för Latinamerikas folk.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Genom ännu en grotesk uppvisning i verklighetsförvanskning står vi åter inför ett gement försök från Europaparlamentets sida att ingripa i Venezuela. I grund och botten är detta försök en del av de intriger som genomförs av dem som konspirerar mot den demokratiska och suveräna process för frigörelse och sociala framsteg som inleddes för ett årtionde sedan av det venezuelanska folket, och har bekräftats på nytt i fjorton valprocesser.

Vad som än en gång verkligen oroar initiativtagarna är att det venezuelanska folket, trots alla problem, hot, faror och störningar, är ett exempel på att det är värt att kämpa, och att det är möjligt att bygga en mer rättvis, demokratisk och fredlig stat och även en sådan värld.

Detta visas genom utvecklingen av ett omfattande folkligt deltagande, minskningen av fattigdomsnivån, den sociala ojämlikheten och arbetslösheten, kampen mot analfabetism och utvidgningen av utbildning till alla nivåer, miljontals venezuelaners tillgång till hälsovård, det nationella nätverket med matmarknader till subventionerade priser, den faktiska nationaliseringen av den statliga oljeindustrin och strategiska sektorer av ekonomin, jordbrukarnas utnyttjande av bördig mark och solidaritet med andra folk, bland många andra exempel.

Vi måste fråga oss: Vilken rätt har när allt kommer omkring detta parlament att ge lektioner i demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna, när det vill införa ett förslag till fördrag som förkastats av fransmännen, nederländarna och irländarna, när det antar det omänskliga återvändandedirektivet som kränker invandrades mänskliga rättigheter, av vilka många kommer från Latinamerika, och när det inte med ett enda ord fördömer Israels barbariska aggression mot det palestinska folket i Gazaremsan?

För femtielfte gången säger vi: Sluta göra anspråk på att ni kan ge världen lektioner.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Fru talman! Jag levde själv tidigare i Venezuela och jag känner till landets förflutna, och särskilt diktaturen under Marcos Pérez Jiménez på 1950-talet. Fattigdom och orättvisor var utmärkande för livet på den tiden, och jag anser att Hugo Chávez regering utgör en mycket betydande och välbehövlig förbättring.

Likväl är jag av den uppfattningen att även en välvillig regering bör uppföra sig anständigt mot sina motståndare och undvika att använda sig av metoder som gör livet extra svårt för dem.

Jag kommer att rösta för den gemensamma resolutionen just precis av den anledningen, eftersom den är avgörande när det gäller att värna demokratin i allmänhet, och eftersom den inte formulerats i syfte att störta vad som enligt min uppfattning är Hugo Chávez välgörande regering.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill korrigera Pedro Guerreiro som är felunderrättad. Enligt siffror från Förenta nationernas utvecklingsprogram har fattigdomen i Venezuela under de senaste tio åren nämligen inte minskat ett jota.

President Hugo Chávez har fört med sig demagogi och diktatur, beklagligtvis med stöd från valurnorna, men också med en hel del trakasserier av människor, vilket än en gång framgår av fallet Manuel Rosales.

Jag har träffat Manuel Rosales. Jag hade äran att träffa honom vid ett besök i Venezuela. Det öde som har drabbat honom är en stor skam eftersom han vill vara en fri man i sitt eget land, men han kan inte vara en fri man i sitt eget land. Det är problemet med Venezuela.

Jag träffade honom när han var tillträdande guvernör för delstaten Zulia. Av sitt folk har han valts till borgmästare i Maracaibo, men han kan inte leva i sitt eget land eftersom människor i Venezuela förföljs och förtalas. De förtalas, vilket Manuel Rosales beklagligtvis drabbas av. Det är det värsta straff som en politiker kan utsättas för, och vi som är politiker i detta parlament måste vara medvetna om det.

Vi kan kämpa för våra idéer, men vi har inte rätt att förtala någon, förfölja dem eller kasta dem i fängelse. Det är just vad som händer i Venezuela.

Mina damer och herrar! Det är på tiden att vi fastställer en strategi för Latinamerika. Det måste vara en strategi med aktiv diplomati för Latinamerika. Den måste förvisso vara för sociala framsteg, i linje med alla de miljoner som vi varje år investerar i utveckling och samarbete, men den måste till hundra procent vara på demokratins sida, till hundra procent på pluralismens sida och till hundra procent för de grundläggande friheterna. Längre leve ett fritt Venezuela!

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Fattigdom är alltid en god grogrund för totalitära ledare som vill uppträda som frälsare och försvarare av sitt folk. I själva verket gör de detta endast för sin egen skull. Först talade Hugo Chávez inte om socialism utan bara om rätten till en bättre värld. Men med tiden började han tala om socialism. Han bjöd inte in sina motståndare till samarbete, och de blev hans dödsfiender och längre fram politiska fångar. Han inskränkte sedan mediernas frihet, och de som inte ville rätta in sig i ledet stängdes ned. Ensidig information, ledaren-försvararen, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, brist på frihet: allt detta sammantaget blir totalitarism. Fallet Manuel Rosales är bara en bekräftelse på vad jag säger.

Andra ledare som spelar samma spel som Hugo Chávez är Fidel Castros arvtagare, Alexander Lukasjenko med flera. Jag vill tacka mina kolleger i Europaparlamentet för att de dessa torsdagseftermiddagar under plenarsessionen sänder en tydlig signal till hela världen om att Europaparlamentet aldrig kommer att tolerera kränkningar av de mänskliga rättigheterna någonstans i världen.

Fru talman! Jag vill tacka er för att ni har varit ordförande för våra sammanträden i Europaparlamentet, för ert samarbete och för er personliga vänskap.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Fru talman! Europaparlamentets nuvarande valperiod går mot sitt slut och tiden är inne för ett slags summering. Vi kan objektivt säga att vi har klarat av väldigt många arbetsuppgifter, och att vi bland resultaten av vårt arbete kan se ett tydligt engagemang för att skydda de mänskliga rättigheterna och effekterna av det. Detta är särskilt märkbart i tredjeländer. Vi kan göra en ingående analys, såsom vi gör i dag, av situationen i Iran, Madagaskar och Venezuela. Vi kan anta passande resolutioner och till och med ge dem en allmän verkan. Dessa resolutioner får inte alltid avsett resultat, men vi arbetar på långt avstånd från de länder och samhällen som har dessa problem, och vår kommunikation och förmåga att genomföra och förmedla våra idéer är inte alltid särskilt god.

Det är värre med demokratin och skyddet av de mänskliga rättigheterna inom Europeiska unionen. Detta är en olustig och pinsam sak. I dag arbetar miljontals människor olagligt. Så vad har hänt med de mänskliga rättigheterna? Olaglig handel med barn och kvinnor blomstrar. Så var är de mänskliga rättigheterna i EU? Hur skyddar vi dem? Varför är vi inte effektiva?

Det måste också nämnas att en obehaglig incident inträffade när vi här i kammaren demonstrerade för en folkomröstning och Hans-Gert Pöttering kallade in säkerhetsvakter, vilket var en kränkning av de mänskliga rättigheterna och vår rätt att demonstrera och framföra våra åsikter. Trots det är resultatet på det hela taget

positivt, och jag anser att vi absolut bör fortsätta med den här sortens debatter och den här sortens åtgärder under parlamentets nästa valperiod.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag har begärt ordet för en ordningsfråga i enlighet med arbetsordningen eftersom jag vill göra ett personligt uttalande. Detta är mitt avskedstal till Europaparlamentet. Det har gått ett kvarts sekel sedan jag valdes in första gången, och 30 år sedan min far valdes in – Peter Beazley, Europaparlamentsledamot för Bedfordshire och North Hertfordshire.

Jag vill tacka alla mina kolleger här i parlamentet, särskilt vår talman Hans-Gert Pöttering. Tillsammans lyckades vi säkra det brittiska konservativa partiets medlemskap i Europeiska folkpartiets grupp.

Jag skulle vilja påminna om de insatser som har gjorts av Lord Plumb – Henry Plumb – som detta parlaments talman, av brittiska kommissionsledamöter från alla partier – Roy Jenkins (ordförande), Arthur Cockfield, Chris Patton, premiärminister Ted Heath och Winston Churchill. Alla var de sanna européer.

Partiledaren för mitt parti, David Cameron, har begått ett allvarligt misstag. Han tror felaktigt att han kommer att bli premiärminister i mitt hemland genom att föra en EU-fientlig politik i underhuset. Som medlem av det brittiska konservativa partiet förbehåller jag mig rätten att protestera. Det är mina sista ord. Det finns brittiska konservativa, socialister och liberaler. Vi är alla européer. Vi vill stå sida vid sida med våra partner och våra allierade. Om min partiledare försöker förstöra EU-positiva brittiska politikernas arbete under de senaste 30 åren har han fel!

(Parlamentet gav talaren stående ovationer.)

Leonard Orban, ledamot av kommissionen. - (EN) Kommissionen följer noga situationen i Venezuela. Kommissionen känner till fallet med Manuel Rosales. Han beviljades politisk asyl i Peru efter att ha anklagats för korruption i Venezuela. Kommissionen har tagit del av den förklaring som partiordföranden i Manuel Rosales parti har gett och enligt vilken Manuel Rosales har flytt för att skydda sitt eget liv.

Kommissionen anser att Manuel Rosales asylansökan, och Perus beviljande av denna ansökan, är ett bilateralt ärende och att det inte är upp till kommissionen att uttala sig om det rättmätiga i ansökan.

Vi är medvetna om att de rättsliga myndigheterna nyligen har inlett rättsprocesser mot oppositionsledare i Venezuela. Vi vet att vissa samhällssektorer i Venezuela har kritiserat införandet av allt fler åtgärder som de anser inskränker yttrandefriheten och friheten att utöva sina politiska rättigheter. Samma samhällssektor anser att regeringen har en intolerant inställning till kritik. Vi är medvetna om detta och följer noga den politiska händelseutvecklingen i Venezuela.

Jag skulle vilja understryka hur viktigt EU anser att yttrande- och åsiktsfrihet är. Detta är en grundläggande mänsklig rättighet och ett fundament för demokrati och rättsstatsprincipen. Vi hoppas att de demokratiska institutionerna i Venezuela kommer att respektera rättsstatsprincipen och bevara demokratin i landet, samtidigt som de uppfyller sina skyldigheter enligt de internationella avtal som Venezuela har undertecknat och ratificerat, inklusive den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, särskilt bestämmelserna om politiska rättigheter i artikel 23.

Jag försäkrar parlamentet att kommissionen noga kommer att följa händelseutvecklingen i Venezuela. Kommissionens engagemang för att stödja och stärka demokrati och skydda och främja mänskliga rättigheter och grundläggande friheter kommer även fortsättningsvis att speglas i vår samarbetspolitik och i våra förbindelser med Venezuela.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum omedelbart.

14. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

14.1. Iran: Fallet Roxana Saberi

- Före omröstningen

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag föreslår att orden "de iranska myndigheterna" i början av punkt 3 ska ersättas med "appellationsdomstolen att vid förhandlingen den 12 maj". Punkt 3 skulle då få följande ordalydelse: "Europaparlamentet uppmanar med kraft appellationsdomstolen att vid förhandlingen den 12 maj 2009 omedelbart och ovillkorligen släppa Roxana Saberi ...".

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

- Före omröstningen

Marios Matsakis, författare. - (EN) Fru talman! Sedan vi hade kommit överens om och lämnat in detta gemensamma resolutionsförslag fick vi vetskap om ännu ett brutalt fall med stening av en medborgare i Iran.

Därför föreslår vi följande tillägg till punkt 7: "Parlamentet insisterar i detta sammanhang på att myndigheterna i Islamiska Republiken Iran utan dröjsmål avskaffar förfarandet som innebär stening. Parlamentet fördömer med kraft avrättningen genom stening av Vali Azad nyligen och uttrycker stora farhågor över de planerade avrättningarna av Mohammad Ali Navid Khamami och Ashraf Kalhor". Såvitt jag förstår har de övriga gruppernas företrädare godkänt detta tillägg.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades)

14.2. Madagaskar

- Före omröstningen

Glyn Ford, författare. - (EN) Fru talman! När det gäller omröstningen om nästa punkt – fallet med Manuel Rosales – har PSE-gruppen givetvis dragit tillbaka sin underskrift från kompromissresolutionen. Vi har inte deltagit i debatten och vi kommer inte att delta i omröstningen.

14.3. Venezuela: Fallet Manuel Rosales

- Efter omröstningen

Talmannen. - Tack så mycket! Detta var ett känsloladdat sammanträde, inte bara på grund av frågan om de mänskliga rättigheterna, utan därför att det var vårt sista sammanträde. Tack för er medverkan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Fru talman! Låt mig för alla ledamöter av Europaparlamentet, och även för parlamentets tjänsteavdelningar och assistenter, framföra vårt uppriktiga tack – till er personligen, till Europaparlamentets presidium och till hela administrationen – för att ni har lett debatterna så väl, för gott samarbete och för ömsesidig förståelse. Vi önskar er fortsatt framgång, återval till parlamentet, stor tillfredsställelse i er offentliga verksamhet och lycka i ert privatliv.

Talmannen. - Tack så mycket! Jag vill också ta detta tillfälle i akt att tacka alla vid parlamentets tjänsteavdelningar för deras värdefulla insatser.

15. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

16. Begäran om upphävande av parlamentarisk immunitet: se protokollet

17. Undertecknande av rättsakter som antagits genom medbeslutandeförfarandet: se protokollet

18. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

19. Uppgifter om ekonomiska intressen: se protokollet

20. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

21. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

22. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

23. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.15.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 8 från Mairead McGuinness (H-0221/09)

Angående: Mejeribranschen

Är rådet medvetet om de svåra ekonomiska problem som mejeribranschen i EU står inför? Om så är fallet, varför har inte fler åtgärder vidtagits för att snabbt bemöta problemen?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet delar ledamotens oro över den svåra situationen på mjölkmarknaden. Efter en kort och tidigare oöverträffad period av rekordhöga mjölk- och mejeriproduktspriser 2007 och 2008 står de europeiska producenterna inför svaga och osäkra marknader kännetecknade av kraftigt minskade globala mejeriproduktspriser.

Den 23 mars höll rådet en omfattande diskussion om det svåra läget på mjölkmarknaden och tog del av ett memorandum som lagts fram och/eller understöts av ett antal delegationer.

Det rättsliga regelverket för mjölk- och mejeriproduktsmarknaden har i hög grad förändrats under den senaste tvåårsperioden genom att rådet i september 2007 antog det s.k. "minimjmjölkpaketet", de nationella kvoterna för mjölk höjdes med 2 procent från och med den 1 april 2008 och paketet om "hälsokontrollen" antogs i januari 2009.

Det nya regelverket utarbetades med de europeiska producenternas långsiktiga konkurrenskraft i åtanke. Kortsiktiga marknadseffekter måste bemötas med befintliga instrument för marknadsstödjande åtgärder.

Ledamoten uppmärksammas på att kommissionen har vidtagit ett antal marknadsstödjande åtgärder. Häri ingår reaktivering av exportbidrag för alla mejerivaror, införandet av stöd till privat lagring av smör och interventionspriser på smör och skummjölkspulver. Kommissionen håller fortlöpande rådet informerat om situationen på mjölkmarknaden.

Det är kommissionens ansvar att lägga fram ytterligare förslag till rådet i denna fråga. Kommissionen har förklarat sig vara beredd att utvidga antalet mejeriprodukter som kan komma i fråga för "skolmjölkssystemet". Kommissionen har dock förklarat att den inte är beredd att ta upp diskussionen om "hälsokontrollpaketet" igen.

*
* *

Fråga nr 9 från Rodi Kratsa Tsagaropoulou (H-0223/09)

Angående: Dödläge i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Gulfstaternas samarbetsråd

Efter 20 års förhandlingar har EU och Gulfstaternas samarbetsråd ännu inte slutit något frihandelsavtal, och i december förra året drog sig Gulfstaternas samarbetsråd ensidigt ur förhandlingarna.

Hur avser rådet att återuppliva Gulfstaternas intresse för förhandlingarna så att avtalet kan slutas så fort som möjligt? Vilka särskilda frågor är fortfarande oavgjorda och hindrar att en överenskommelse nås? Hur planerar rådet att engagera Gulfstaterna mer aktivt i överläggningar om hur de internationella finansinstituten ska reformeras, i synnerhet vad gäller Internationella valutafonden och Världsbanken, med tanke på att Saudiarabien deltar i G-20-toppmötet och har uttryckt sitt intresse för att reformera dessa institutioner? Vilka ämnen kommer särskilt att avhandlas vid det kommande 19:e gemensamma mötet mellan Europeiska unionens råd och ministrarna från Gulfstaterna?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Att avsluta förhandlingarna med Gulfstaternas samarbetsråd om frihandelsavtalet står fortfarande högt upp på rådets dagordning och har varit ett prioriterat mål både för de tidigare ordförandeskapen och för rådets nuvarande tjeckiska ordförandeskap. Ordförandeskapen och kommissionen, som förhandlar om avtalet på EU:s vägnar, har haft täta kontakter med Gulfstaternas samarbetsråd för att göra framsteg i förhandlingarna. Vid det 19:e gemensamma rådet och ministermötet mellan EU och Gulfstaternas samarbetsråd i Muscat den 29 april 2009 gick båda sidor igenom sina nyligen genomförda samråd om ett frihandelsavtal och enades om att fortsätta dessa samråd om alla ännu olösta frågor i syfte att kunna återuppta förhandlingarna.

Diskussionerna vid ministermötet berörde även frågor av gemensamt intresse såsom fredsprocessen i Mellanöstern, Iran och Irak och ett antal globala frågor, däribland bekämpning av terrorism och icke-spridning. Mot bakgrund av den omfattande globala finanskrisen har EU och Gulfstaternas samarbetsråd uttryckt sin djupa oro över hur krisen ska påverka världsekonomin. De välkomnade också de sex nyckelbudskapen och rekommendationerna från G20-toppmötet och efterlyste omedelbara och beslutsamma åtgärder för att genomföra dessa beslut och rekommendationer i syfte att återupprätta förtroendet för världsmarknaden och stabilisera finansmarknaden.

*
* *

Fråga nr 14 från Ryszard Czarnecki (H-0235/09)**Angående: Toppmötet mellan USA och EU**

Hur bedömer rådet resultaten från toppmötet mellan USA och EU mot bakgrund av kampen mot ekonomisk protektionism?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Vid det informella mötet mellan president Barack Obama och EU:s stats- och regeringschefer den 5 april 2009 i Prag togs tre frågor upp till diskussion, nämligen den ekonomiska och finansiella situationen, klimatförändringar och energisäkerhet samt yttre förbindelser (fred i Mellanöstern, Afghanistan, Pakistan och Iran). När det gäller den ekonomiska och finansiella situationen uttryckte stats- och regeringscheferna tillfredsställelse över de resultat som uppnåddes vid G20-mötet i London den 2 april, men betonade vikten av att så snart som möjligt genomföra de åtgärder man enades om vid mötet. Stats- och regeringscheferna var överens om behovet av att bekämpa alla former av protektionism och förklarade sig vilja nå ett snabbt avslut på Doharundan. När det gällde frågan om att hålla handels- och investeringsströmmar öppna, betonades också vikten av samarbete inom det transatlantiska ekonomiska rådet.

Rådet är tillfreds med att de informella diskussionerna med president Obama låg helt i linje med de formuleringar man enades om vid Europeiska rådets möte den 19–20 mars, då det talades om vikten av att leda internationella insatser för att främja en snabb återgång till en hållbar ekonomisk tillväxt.

När det gällde behovet av att bekämpa ekonomisk protektionism, enades Europeiska rådet om att hålla marknaderna öppna och undvika alla former av protektionistiska åtgärder (inga nya investerings- eller handelshinder och inga nya exportbegränsningar), och sträva efter att snabbt nå en uppgörelse om villkoren för utvecklingsrundan från Doha med ett ambitiöst och välavvägt innehåll.

*
* *

Fråga nr 15 från Kathy Sinnott (H-0237/09)**Angående: Exceptionella händelser**

Medan artikel 103 i fördraget om Europeiska unionen anger att varken gemenskapen eller medlemsstaterna ska vara ansvariga eller åta sig förpliktelser som ingåtts av centrala regeringar, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella åtaganden för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt, fastställer artikel 100 att om en medlemsstat allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av exceptionella händelser utanför dess kontroll, får rådet med kvalificerad majoritet på vissa villkor bevilja den berörda medlemsstaten ekonomiskt bistånd från gemenskapen.

Har rådet funderat på vad dessa exceptionella händelser kan vara och har rådet en definition av dessa? Förutser rådet i det nuvarande ekonomiska läget att dessa omständigheter kommer att inträffa för någon av medlemsstaterna?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Punkt 2 i artikel 100 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, som verkar vara den punkt ledamoten hänvisar till, har aldrig utgjort rättslig grund för några förslag som behandlats av rådet. Rådet har heller aldrig behandlat några förslag som grundar sig på punkt 2 i artikel 103a i EG-fördraget, såsom den infogats genom Maastrichtfördraget, vilket var den punkt som senare blev punkt 2 i artikel 100.

Det finns ingen definition av begreppet "exceptionella händelser utanför en medlemsstats kontroll" och rådet har aldrig diskuterat den saken. Inte heller har rådet diskuterat möjligheten att åberopa sig på "exceptionella händelser" i samband med den rådande ekonomiska situationen.

Rådet är berett att behandla alla förslag av kommissionen som grundar sig på artikel 100.2 i EG-fördraget, om kommissionen lägger fram ett sådant förslag. I enlighet med artikel 114.2 i EG-fördraget skulle ekonomiska och finansiella kommittén medverka vid förberedelsen av rådets behandling av alla förslag från kommissionen som grundar sig på artikel 100.2.

Rådet erinrar om lydelsen i den förklaring om artikel 100 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som har fogats som bilaga till Nicefördraget. Enligt förklaringen ska "beslut om ekonomiskt bistånd enligt artikel 100 som är förenliga med regeln om 'no bail-out' i artikel 103" överensstämma med bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och med budgetplanen.

*

* *

Fråga nr 16 från Nikolaos Vakalis (H-0239/09)**Angående: EU:s jordbävningsstrategi – rådets reaktion i samband med den nyligen inträffade jordbävningkatastrofen i Italien**

I november 2007 antog Europaparlamentet en resolution (P6_TA(2007)0507) avseende en integrerad EU-strategi för hantering av jordbävningar (förebyggande, reaktion och avhjälpande av skador), där konkreta åtgärder efterfrågas för civilskydd, förstärkning av byggnader (särskilt byggnader av historisk och kulturell betydelse), finansiering, forskning, information till allmänheten osv.

Vad har rådet gjort för att följa denna resolution? Vilka åtgärder har rådet vidtagit till dags dato och vilka initiativ tänker det ta för att realisera förslagen i resolutionen? Reagerade rådet omedelbart efter den dödliga jordbävningen i Italien härförleden, och i så fall hur? Aktiverades EU:s insatsmekanism för naturkatastrofer? Har det dragits igång några återuppbyggnadsinsatser från EU:s sida på politisk och ekonomisk nivå?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet känner till Europaparlamentets resolution avseende en integrerad EU-strategi för jordbävningar. Redan den 5 mars 2007 antog rådet ett beslut om att inrätta ett finansiellt instrument för civilskydd avsett att ge finansiellt stöd till åtgärder för att effektivisera insatserna vid stora olyckor och förstärka de förebyggande åtgärderna och beredskapsåtgärderna för alla slags olyckor. Enligt resolutionen antog rådet också den 8 november 2007 ett nytt beslut om inrättandet av gemenskapens räddningstjänstmekanism som ska förmedla stöd i händelse av stora olyckor och underlätta en effektivare samordning av de hjälpinsatser som medlemsstaterna och EU ställer till förfogande. Dessutom antog rådet i november 2008 slutsatser där man krävde en förstärkning av det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstater i fråga om civilskydd och inrättandet av en europeisk utbildning i katastrofhantering. Ordförandeskapet anser att dessa åtgärder och initiativ avsevärt kommer att förbättra tillgängliga tekniska och finansiella resurser och leda till bättre behovsbedömningar, effektivare gemensamma insatser av medlemsstaternas civilskyddsstyrkor och effektivare transporter och samordning.

Efter jordbävningen som drabbade Abruzzo-regionen i Italien den 6 april 2009 vill ordförandeskapet framföra sina kondoleanser till dödsoffrens anhöriga och hedra all räddningspersonal, andra yrkesgrupper och frivilliga som arbetade utan avbrott och riskerade sina egna liv under hela insatsen för att försöka rädda liv och begränsa skadorna på egendom och miljö.

Den 10 april 2009 begärde Italiens civilskyddsmyndighet via det övervaknings- och informationscentrum som inrättats enligt gemenskapens civilskyddsmekanism teknisk expertis som kunde bistå Italien med att bedöma byggnaders stabilitet. Till svar på denna begäran påbörjade den 18 april sex tekniska experter sitt arbete med att bedöma situationen. Eftersom ett övervaknings- och informationscentrum har inrättats och förvaltas av kommissionen ombeds ledamoten att vända sig till kommissionen med alla ytterligare frågor.

Slutligen vill jag uppmärksamma er på att det är kommissionens uppgift att besluta om huruvida stöd kan beviljas via EU:s solidaritetsfond, som kan bidra med medel i händelse av naturkatastrofer som jordbävningar.

*
* *

Fråga nr 17 från Athanasios Pafilis (H-0243/09)

Angående: Förhindrande av antiimperialistiska och fredliga demonstrationer i Strasbourg

Under Natotoppmötet den 3 och 4 april i Strasbourg tog de franska myndigheterna till alla medel för att förhindra de demonstrationer som planerats av fredsorganisationer från hela Europa och terroriserade stadens invånare för att de inte skulle delta i demonstrationerna. I samarbete med de tyska myndigheterna förbjöd man dessutom tusentals fredsdemonstranter att ta sig in i staden. Strasbourgs centrum förvandlades till en förbjuden zon genom polisens otaliga avspärningar. I ett sådant avspärrat område, långt från demonstrationerna, stoppades även denna frågeställare som misstänkt av polisen, och trots att jag uppgav min ställning, föredde identitetshandlingar från Europaparlamentet och diplomatpass hölls jag kvar "under uppsikt" i över en halvtimme!

Vad anser rådet om de franska och tyska myndigheternas agerande, som är en flagrant kränkning av freds rörelsens rätt att uttrycka sitt motstånd mot Natos aggressiva planer på folkens bekostnad? Deltog rådet i planeringen och genomförandet av dessa repressiva åtgärder, och i så fall hur?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet kan bekräfta att de franska och tyska myndigheterna på förhand informerade sina EU-partner och kommissionen om att de av säkerhetsskäl i anslutning till anordnandet av Nato-toppmötet under några dagars tid skulle återinföra kontroller vid sin gemensamma landgräns, på grundval av bestämmelserna i avdelning III, kapitel II i kodexen om Schengengränserna⁽⁵⁾.

I övrigt diskuterade rådet inte de frågor som ledamoten tar upp.

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer, EUT L 105, 13.4.2006, s.1.

*
* *

Fråga nr 18 från Georgios Toussas (H-0246/09)**Angående: Oacceptabel antikommunistisk lagstiftning i Litauen**

I byn Svirplai i Litauen hittades ett porträtt av den historiska ledaren för Oktoberrevolutionen, Vladimir Iljitj Lenin. Polisen inledde genast en undersökning i syfte att kunna åtala de "skyldiga" för att offentligt visa kommunistiska symboler. Beslutet togs i enlighet med den ökända antikommunistiska lagstiftningen som olagligförklarade landets kommunistiska parti så tidigt som 1991, och som 2008 förbjöd användningen av sovjetiska och kommunistiska symboler.

Allt detta är en del av - och ger liv åt - den antikommunistiska hysterin, där EU-institutionerna står som ivriga påhejare. Denna hysteri karaktäriseras av ett underligt försök att likställa fascism och kommunism, att kriminalisera den kommunistiska ideologin, och att förbjuda användningen av kommunistiska symboler och kommunistpartiers verksamhet. Historien har visat att antikommunism och förföljelse av kommunister alltid är inledningen till ett angrepp på alla arbetare, demokratiska rättigheter och folkets friheter.

Kan rådet säga om det fördömer den antikommunistiska mobilisering som håller på att ske, och även själva förekomsten av oacceptabel antikommunistisk lagstiftning som avser att hindra fritt utbyte av idéer och obehindrad politisk verksamhet i Litauen, och även i andra EU-medlemsstater?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet har inte diskuterat denna fråga eftersom det är en intern angelägenhet för den berörda medlemsstaten.

*
* *

Fråga nr 19 från Marusya Ivanova Lyubcheva (H-0249/09)**Angående: Kapningar till sjöss**

Under de senaste månaderna har omfattande sjöröveri och ett flertal fall av fartygskapningar kunnat konstateras. För närvarande hålls sexton bulgariska medborgare som gisslan på okänd plats.

Vilka åtgärder planerar rådet att vidta, med hänsyn till Europaparlamentets resolution av den 23 oktober 2008 om kapningar till sjöss (P6_TA(2008)0519 – B6-0537/2008) och diskussionerna nyligen om det tredje sjösäkerhetspaketet, för att förbättra samarbetet vad gäller sjötrafiksäkerheten och för att se till att de tillfångatagna europeiska medborgarna frigges? Planerar rådet, med tanke på att 22 av EU:s medlemsstater är kustländer, att koncentrera de gemensamma åtgärderna för att bekämpa denna form av terrorism till havs?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Frågan om sjöröveri utanför Somalias kust och i Adenviken är en källa till stor oro och har vid ett flertal tillfällen diskuterats i rådet, senast den 30 mars då rådet enades om att det var nödvändigt att intensifiera alla tänkbara åtgärder för göra detta viktiga havsområde säkert för alla handelsflottor och fartyg med humanitära hjälptransporter.

Åtgärder för att bekämpa sjöröveri är också föremål för omfattande diskussioner i Internationella sjöfartsorganisationens sjösäkerhetskommitté.

Efter antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution nr 1816 (2008) fattade rådet den 8 december 2008 beslut om en marin EU-insats (operation Atalanta) för att bidra till att avskräcka från, förhindra och stävja sjöröveri och väpnade rån utanför Somalias kust. Syftet med operationen är att bidra till en trygg sjöfart i området.

Operationen ingår i ett mer omfattande insats av det internationella samfundet i vilken ett antal länder som påverkas av sjöröveriet medverkar, liksom sjöfartssamfundet. De som leder operationen har upprättat de strukturer och mekanismer som krävs för att åstadkomma bästa möjliga samordning med andra aktörer i regionen och med företrädare för sjöfartsbranschen.

*
* *

Fråga nr 20 från Laima Liucija Andrikiene (H-0250/09)

Angående: Samarbete avseende oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet

Hur bedömer och använder rådet befintliga internationella handlingar och instrument, såsom Londonkonventionen från 1972 och dess protokoll från 1996 om förbud mot dumpning av kemiska och biologiska agenser, konventionen om kemiska vapen, konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (Ospar-konventionen), Helsingforskommissionens arbete, Europaparlamentets och rådets beslut (se artikel 2 b i beslut nr 2850/2000/EG⁽⁶⁾) om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet, när rådet ska utforma och genomföra Europeiska unionens svar på problemet med dumpning i havet av kemiska vapen?

Hur kan rådet stödja och främja samarbete mellan regeringar och relevanta internationella organisationer och berörda parter för att förbättra deras förmåga att ingripa vid olyckstillbud med kemiska vapen som dumpats i havet i olika delar av världen, liksom de nationella och internationella reaktionerna?

Hur tänker rådet uppmuntra samarbetet med och mellan de baltiska staterna när det gäller utbyte av erfarenhet avseende kemiska vapen som dumpats i Östersjön?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Gemenskapen och medlemsstaterna är aktiva parter i de flesta större konventioner och avtal som omfattar regionala hav runtomkring Europa, exempelvis 1992 års Helsingforskonvention om skydd för Östersjön, 1983 års Bonnavtal för Nordsjön, 1976 års Barcelonakonvention för skydd av Medelhavet och 1992 års konvention om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (Ospar-konventionen).

På gemenskapsnivå fick medlemsstaterna stöd i sina insatser för att skydda den marina miljön genom den ram som Europaparlamentet och rådet upprättat för samarbete inom området för oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet under perioden 2000–2006. Denna ram omfattade framför allt utsläpp av skadliga ämnen i havsmiljön, inbegripet ämnen från dumpad utrustning som vapen.

Inom denna ram inrättades ett gemenskapens informationssystem under kommissionens ansvarsområde, i syfte att utbyta information mellan medlemsstaterna om resurser och åtgärder som finns tillgängliga i händelse av förorening av havet.

I oktober 2001 inrättade rådet en gemenskapens civilskyddsmekanism i syfte att förbättra samordningen av stödet från medlemsstaterna och gemenskapen och mobilisera deras stöd exempelvis när det inträffar olyckor som medför förorening av havet. Gemenskapens civilskyddsmekanism omarbetades genom rådets beslut av den 8 november 2007.

Inom detta område bör särskilt nämnas den roll som spelas av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002. För att minska risken för alla former av marina föroreningar från fartyg, inklusive kemiska vapen som dumpas i havet, bistår byrån kommissionen och EU:s medlemsstater med teknisk assistans avseende genomförande, övervakning, utformning och omarbetning av relevant lagstiftning på EU-nivå och internationell nivå.

Ordförandeskapet vill också påminna om att rådet i sina slutsatser från december 2008 om EU:s integrerade havspolitik välkomnade framstegen i förfarandet om Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv⁽⁷⁾

⁽⁶⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ COD/2008/055.

om föroreningar som orsakas av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser, en fråga som för närvarande behandlas av rådet.

Vidare uppmuntrade rådet medlemsstaterna att påbörja det arbete som krävdes för att genomföra ramdirektivet om en marin strategi som antogs 2008. Genom direktivet upprättas en ram inom vilken medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att senast 2020 ha uppnått eller bevarat ett gott miljötillstånd i den marina miljön.

När det gäller den särskilda fråga som ledamoten ställde om att främja samarbete mellan de baltiska staterna uppmuntrade Europeiska rådet i december 2007 kommissionen att lägga fram en EU-strategi för Östersjöregionen senast i juni 2009. En sådan strategi ska bland annat bidra till att ta i tu med de brådskande utmaningarna på miljöområdet som berör Östersjön. I sina slutsatser från den 8 december 2008 betonade rådet än en gång hur viktig den framtida strategin för Östersjön är för EU:s integrerade havspolitik.

*
* *

Fråga nr 21 från Rumiana Jeleva (H-0253/09)

Angående: Associeringsrådet EU-Egypten: Egypten uppfyller inte de villkor som fastställs i handlingsplanen EU-Egypten, eftersom landet sänder kanalen Al-Manar TV över Europa

Den egyptiska satellitdistributören Nilesat sänder den förbjudna terroristkanalen Al-Manar TV över Europa. Detta står i direkt strid mot handlingsplanen EU-Egypten och utgör ett hot mot säkerheten i Europa.

Kommer rådet att ta upp frågan om sändningen av Al-Manar TV över Europa via Nilesat vid det sammanträde som associeringsrådet EU-Egypten håller den 27 april 2009? Om så inte är fallet, när har rådet för avsikt att ta upp frågan med Egypten?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet förstår ledamotens oro för att en del av det material som sänds av TV-kanalen Al-Manar kan utgöra uppvigling till hat.

Rådet tog upp denna oro i sitt uttalande vid förra mötet i Associeringsrådet EU-Egypten, som ägde rum den 27 april 2009. I uttalandet sägs att "EU uppmuntrar Egypten att fortsätta sina ansträngningar för att bekämpa alla former av diskriminering och främja tolerans i frågor som handlar om kultur, religion, trosfrågor och minoriteter. I detta sammanhang är EU oroad över det diskriminerande innehållet i vissa av de program som TV-kanalen Al-Manar sänder via den egyptiska satelliten Nilesat. EU fördömer allt förespråkande av nationellt, rasistiskt eller religiöst hat som uppviglar till diskriminering, fientlighet och våld".

EU uttryckte också sin oro i samband med expertmötet EU-Egypten om bekämpning av terrorism, som ägde rum den 31 mars i Bryssel. På Egyptens sida noterades denna fråga.

Rådet anser att en dialog med Egypten, via den institutionella strukturen med underkommittéer och politisk dialog, är det mest effektiva sättet att uppmuntra den egyptiska regeringen att göra framsteg inom området för mänskliga rättigheter. Underkommittén EU-Egypten om politiska frågor, som ska ha sitt andra möte den 7 juli, kan också vara ett tillfälle att ta upp frågor om kampen mot rasism, främlingsfientlighet och intolerans. Det gäller även åtagandet i den gemensamma handlingsplanen EU-Egypten om att "stärka mediernas roll för att bekämpa främlingsfientlighet och diskriminering grundade på religiös tro eller kultur" och uppmuntra medierna att "axla sitt ansvar i det avseendet".

Rådet kommer att fortsätta att noga uppmärksamma denna fråga och kan komma att ta upp den vid andra tillfällen inom ramen för EU:s reguljära politiska dialog med Egypten.

*
* *

Fråga nr 22 från Alexander Alvaro (H-0255/09)**Angående: Yttrandefriheten och den tjeckiska lag som begränsar pressfriheten**

En hittills aldrig tidigare skådad lag som begränsar yttrandefriheten och pressfriheten har nyligen införts i Tjeckien, nämligen den tjeckiska lagen av den 5 februari 2009 som ändrar lagen nr 141/1961 Coll. om domstolsförhandlingar avseende brottmål (straffrätten), enligt vilken publicering av utdrag från polisens telefonavlyssning kan ge upp till fem års fängelse och avsevärda böter på upp till 180 000 euro.

Känner rådet till huruvida den nyligen antagna tjeckiska lagen har någon föregångare i någon annan medlemsstat?

Inser rådet att den nyligen antagna tjeckiska lagen tydligt strider mot avgörandet i Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna av den 19 mars 2007 i fallet Radio Twist mot Slovakien, i vilket sägs att publicering i allmänhetens intresse av utskrifter från polisens telefonavlyssningar väger tyngre än rätten till skydd för privatlivet?

Anser rådet att den ovan nämnda tjeckiska lagen stämmer överens med de grundläggande principerna om friheter och rättigheter så som de presenteras i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i EU-fördraget på vilka Europeiska unionen är baserad?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Rådet anser att yttrandefrihet är en grundläggande rättighet såsom den erkänns i artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen och avspeglas i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Om medlemsstaterna inför restriktioner som påverkar utövandet av denna rättighet kan de ställas till svars i Europadomstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg.

Rådet kan inte ta ställning i den fråga som ledamoten tar upp, eftersom den rör en intern angelägenhet i den berörda medlemsstaten.

Ordförandeskapet kan endast upplysa om att ett konstitutionellt klagomål i detta ärende lämnades in till den tjeckiska konstitutionsdomstolen i april 2009.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN**Fråga nr 35 från Justas Vincas Paleckis (H-0220/09)****Angående: Partnerskapet mellan EU och Ryssland på transportområdet**

Just nu utarbetas en strategi för Östersjöområdet. I denna strategi har politiken för den nordliga dimensionen en viktig roll. Politiken rör EU:s regionala samarbete med Ryssland, Norge och Island. Ryska federationen är, inom partnerskapet för den nordliga dimensionen, ett mycket viktigt partnerland på logistik- och transportområdet. Ryssland har dock varit ovilligt att samarbeta med EU:s transportsektor: sedan mars månad har man nämligen infört vägavgifter för EU:s vägtransportföretag. Detta får svåra konsekvenser, särskilt för transportföretagen i de angränsande EU-medlemsstaterna.

Hur ställer sig kommissionen till denna fråga? Vilken är kommissionens vision för samarbetet med Ryssland inom alla transportområden, särskilt när det gäller transport och logistik inom ramen för det nordliga partnerskapet? Vad gör kommissionen för att uppmana Ryssland att överge sin protektionistiska politik på transportområdet?

Svar

(EN) På begäran av Europeiska rådet förbereder kommissionen nu en EU-strategi för Östersjöområdet. Delar av strategin och särskilt dess handlingsplan kommer att uppmana till samarbete med våra yttre partner, t.ex.

Ryssland. Politiken för den nordliga dimensionen och dess strukturer, särskilt befintliga och framtida partnerskap, kommer att utgöra bra format för att främja samarbetet.

Den nordliga dimensionen är en politik som är gemensam för EU, Ryssland, Norge och Island. Dessutom återspeglar den regionalt de fyra gemensamma områden som EU och Ryssland har enats om. Helt klart utgör transport- och logistikfrågor en viktig del av samarbetet.

Under den nordliga dimensionens ministermöte i oktober 2008 i Sankt Petersburg beslutade man att inom ramen för den nordliga dimensionen bilda ett partnerskap för transport och logistik. Man arbetar fortfarande med att lösa ett fåtal kvarstående frågor för att partnerskapet ska bli fullt funktionsdugligt från och med den 1 januari 2010. Partnerskapet kommer att ha en avgörande betydelse för att komma till rätta med olika transport- och logistikrelaterade flaskhalsar och även underlätta genomförandet av de viktiga infrastrukturprojekt som alla parter enats om.

Ett viktigt orosmoment som återstår är ett nytt avgiftssystem för vägtrafik som Ryssland införde den 1 februari 2009. Kommissionen uppmanade Ryssland att avskaffa dessa diskriminerande avgifter som ger ryska transportföretag orättvisa fördelar på en marknad som borde vara balanserad och rättvis. I detta sammanhang utgör överenskommelsen om att återuppta transportdialogen mellan EU och Ryssland och samtalet som kommissionsledamoten med ansvar för transportfrågor hade om detta med Rysslands transportminister Igor Levitin i februari två steg åt rätt håll. Kommissionen står för närvarande i kontakt med Ryssland i syfte att ge vår transportdialog ny kraft och för att sammankalla till arbetsgruppsmöten som behandlar alla områden av gemensamt intresse. Kommissionen kommer att göra ytterligare ansträngningar för att sätta stopp för att avgiftssystemet genomförs för att på så sätt undvika att nya hinder uppstår i våra handels- och transportförbindelser.

Kommissionen är fast besluten att eftersträva ett konstruktivt samarbete med Ryssland, även på området transport och logistik. Såväl vår bilaterala transportdialog som partnerskapet för den nordliga dimensionen kommer att vara viktiga redskap i det avseendet.

*
* *

Fråga nr 36 från Eoin Ryan (H-0230/09)

Angående: Flygresenärers rättigheter

En nyligen publicerad rapport i Irland belyste det faktum att endast 5 procent av irländska medborgare känner till vilka rättigheter de har vid flygresor.

Vad gör kommissionen för att säkerställa att europeiska flygresenärer är fullständigt skyddade och medvetna om sina rättigheter?

Svar

(FR) Under en följd av år har kommissionen lanserat rad initiativ och åtgärder för att göra passagerarna medvetna om sina rättigheter enligt gemenskapsrätten och för att genomföra dessa rättigheter i form av konkreta åtgärder.

Till att börja med distribuerade kommissionen 2007 ett stort antal nya affischer och broschyrer på alla EU:s officiella språk. Internationella flygplatsorganisationen ACI har nu satt upp kommissionens affisch – som anger vilka olika typer av rättigheter passagerarna har – på de flesta gemenskapsflygplatser. Affischerna och broschyrerna är gratis och kan även beställas via Internet på kommissionens webbplats.

Via informationsnätverket "Europe Direct" kan passagerarna även få den information de behöver via telefon, e-post eller webbchatt. Informationsnätverk drivs och finansieras av kommissionen och besvarar frågor på alla EU:s officiella språk.

I november 2008 inrättade kommissionsledamoten med ansvar för transport en ny kontaktpunkt som kan nås via hans och GD TREN:s⁽⁸⁾ webbplats. Här kan passagerare begära information om alla gemenskapsbestämmelser som rör deras rättigheter. Förfrågningarna besvaras mycket snabbt via Europe Direct.

⁽⁸⁾ Generaldirektoratet för energi och transport.

Kommissionen har dessutom verifierat att de flesta behöriga nationella myndigheterna också har inrättat webbplatser som på respektive lands språk tillhandahåller den information som behövs om förordning (EG) nr 261/2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91.

De behöriga nationella myndigheterna kontrollerar även att flygbolagen fullgör sina skyldigheter enligt förordning (EG) nr 261/2004 och tillhandahåller skriftlig information till passagerarna, både direkt vid incheckningen och vid en incident.

I samband med ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1107/2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet lanserade kommissionen 2008 avslutningsvis en video. Denna video har även distribuerats som ett kommunikationshjälpmedel till alla flygplatser som tillhör ACI. Information om förordning (EG) nr 1107/2006 och dess genomförande är dessutom en fast punkt på dagordningen vid mötena i den högnivågrupp med företrädare för de delar av det europeiska civilsamhället som påverkas mest av denna lagstiftning.

*
* *

Fråga nr 37 från Georgios Toussas (H-0247/09)

Angående: Skandalösa bidrag till skeppsredare

Mellan 2000 och 2008 erhöll grekiska skeppsredare 226 822 254,98 euro i bidrag till färjelinjer till öar, som går med underskott. Dessa bidrag har skjutit i höjden tack vare Pasok-regeringens genomförande av lag 2932/2001, vilket var ett led i tillämpningen av förordning (EEG) nr 3577/92⁽⁹⁾. Lagen trädde i kraft 2003 och detta år översteg bidragen beloppet från 2002, på 12 miljoner, och uppgick till 25 180 000 euro. Dessa skandalösa bidrag, som den grekiska befolkningen måste punga ut med till redarna, fortsätter också under den nuvarande Ny Demokrati-regeringen, som enbart under perioden 2008–2009 beviljat subventioner till skeppsredarna på över 100 miljoner euro. Redarna tjänade alltså 267 315,41 euro per färjeförbindelse. Under samma tidsperiod steg priserna på färjebiljetter med 376 procent.

Vad anser kommissionen om de väldokumenterade klagomål om guldgruvan av bidrag till skeppsredare, som lagt beslag på linjer som går med underskott? Varför offentliggör kommissionen inte rapporten om kustsjöfarten inom EU:s medlemsstater?

Svar

(FR) I enlighet med förordning (EEG) nr 3577/92 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) får avtal om allmän trafik ingås om marknaden inte tillhandahåller tillräckliga sjötransporttjänster till öar. Medlemsstaterna har lämnats stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att avgöra vad som avses med "tillräckliga" tjänster.

I utbyte mot de tjänster som tillhandahålls betalar medlemsstaterna ut ekonomisk kompensation till den redare som tillhandahåller den allmänna trafiken. Kompensationen får inte överstiga det belopp som krävs för att täcka kostnaderna för tjänsten, med beaktande av tjänsteleverantörens intäkter och en rimlig lönsamhet.

Medlemsstaterna behöver varken meddela kommissionen de avtal om allmän trafik som de har ingått eller tillhörande kompensation. Kommissionen har därför inte tillgång till detaljerad information om de belopp som betalas ut till redare i medlemsstaterna. Kommissionen påpekar emellertid att denna typ av kompensation beviljas av alla medlemsstater som har öar och använder denna typ av avtal om allmän trafik.

Ledamoten påstår att vissa lönsamma rutter förklaras olönsamma för att de ska kunna bli berättigade till kompensation. Om detta verkligen stämmer anser kommissionen att trafiken på de berörda rutterna bör ske på helt och hållet kommersiella villkor. Kommissionen skulle därför vara mycket tacksam om ledamoten kunde tillhandahålla närmare upplysningar om vilka rutter som avses.

När det avslutningsvis gäller rapporten om färjetrafiken kommer det snart att hållas ett samråd med de nationella sjöfartsmyndigheterna och övriga intresserade parter. Syftet med samrådet är att samla in information för att kunna göra en bedömning av hur färjetrafiken bedrivs och de effekter som avregleringen

⁽⁹⁾ EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

av denna trafik har lett till. Den rapport som ledamoten hänvisar till kommer att offentliggöras i slutet av året.

*
* *

Fråga nr 38 från Gay Mitchell (H-0208/09)

Angående: Miljövänliga arbetstillfällen

I samband med den ekonomiska återhämtningen och klimatförändringen har man ofta diskuterat och främjat idén om "miljövänliga arbetstillfällen" som en del av lösningen på dessa utmaningar.

På vilket sätt samarbetar kommissionsledamoten med ansvar för energifrågor med kommissionsledamoten med ansvar för sysselsättning för att förverkliga denna idé?

Svar

(EN) Kommissionen inser vikten av att gå över till en resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp⁽¹⁰⁾. Framstegen mot denna strukturförändring kommer främst att avgöras av att man utvecklar ny, uppdaterad och samordnad politik på olika områden, tillämpningstakten för befintlig politik, inklusive den politik som syftar till att minska koldioxiden i medlemsstaterna, hur snabbt marknader och teknik mognar och hur arbetsmarknaderna responderar för att anpassa sig till alla dessa förändringar.

För att kunna begränsa och anpassa sig till klimatförändringen och möta andra miljörelaterade utmaningar krävs en heltäckande strategi och samordnade åtgärder av politiska beslutsfattare på flera områden, förutom energi och sysselsättning (som miljö, industri, FoU, transport och utbildning). När det gäller anpassning fastställde nyligen kommissionen beståndsdelarna i de samordnade åtgärderna inom olika sektorer och på flera styrningsnivåer i vitboken "Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram"⁽¹¹⁾. Vad begränsningen beträffar är klimat- och energipaketet som antogs i december förra året ett avgörande steg i rätt riktning och genomförandet kommer att skapa sysselsättningsmöjligheter inom energisektorn. T. ex. sektorn förnybar energi förväntas ha mellan 2,3 och 2,7 miljoner arbetstillfällen år 2020, med en stor andel i små och medelstora företag.⁽¹²⁾

Ytterligare ansträngningar för att underlätta övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp kan komma att understödjas genom Lissabonstrategin för att få fart på omstruktureringsprocessen och se till att den fungerar smidigt. De flesta, kanske samtliga, medlemsstaters ekonomiska återhämtningsplaner sätter fokus på investeringar i miljövänlig teknik och på avsikten att skapa miljövänliga arbetstillfällen. EU-politiken på detta område syftar till att skapa fler och bättre arbetstillfällen och att göra sysselsättningen kostnadseffektiv och hållbar. Om man minskade koldioxidavtrycket på arbetsplatsen skulle alla arbetstillfällen i EU:s ekonomi bli miljövänligare.

Det saknas tillräcklig information om kompetensprofiler i en miljövänligare ekonomi, delvis för att man inte i tillräcklig utsträckning känner till de potentiella effekterna av en strukturförändring. Det är rimligt att anta att miljövänligare kompetens för det första kommer att inbegripa att traditionella kvalifikationer och färdigheter tillämpas för att producera och använda nya och miljövänligare teknikformer, material och produkter och för det andra särskild miljövänlig kompetens, som exempelvis den som krävs för att minska koldioxidavtrycket. Kommissionen har därför lyft fram två särskilt viktiga åtgärder, nämligen att utveckla en förmåga att identifiera kompetensprofiler för den miljövänliga ekonomin och att anpassa dem till arbetsmarknadens krav samt att organisera yrkesutbildningsprogram för att utveckla den kompetens som behövs för de nya arbetstillfällena.

⁽¹⁰⁾ Den ekonomiska återhämtningsplan för Europa som kommissionen antog i november 2008 ("En ekonomisk återhämtningsplan för Europa", KOM(2008) 800 slutlig) för politik som är bra för miljön, minskar elräkningen, ökar energisäkerheten, skapar arbetstillfällen, stöder låginkomsthushåll och kan stärka export och innovation.

⁽¹¹⁾ KOM(2009) 147 slutlig.

⁽¹²⁾ Se undersökningen "The impact of renewable energy policy on economic growth on employment in the European Union", som utarbetats år 2009 för Europeiska kommissionen, GD Energi och transport, och som kommer att finnas tillgänglig på http://ec.europa.eu/energy/renewables/studies/index_en.htm senast i mitten av maj 2009.

Kommissionen betonade i sitt meddelande till Europeiska rådets vårmöte⁽¹³⁾ vikten av att bättre kunna övervaka och förutse den kompetens som behövs och att man anpassar och uppgraderar färdigheter till framtida behov på arbetsmarknaden, som exempelvis de arbetstillfällen som den miljövänliga ekonomin kräver. Kommissionen kommer därför att ge sitt stöd till medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter för att förutse kommande förändringar som är knutna till en miljövänligare ekonomi och därmed också till arbetsmarknadsrelaterade utmaningar. Kommissionens initiativ "Ny kompetens för nya arbetstillfällen"⁽¹⁴⁾ fastställer ett antal åtgärder för att förbättra kunskapen om aktuella och framtida arbetsmarknadskrav och mobilisera olika gemenskapsinstrument för att stödja en förbättring av kompetensen. Under 2009 kommer kommissionen följaktligen att intensifiera samarbetet med ILO⁽¹⁵⁾ och Cedefop⁽¹⁶⁾ för att utveckla redskap och metoder för att förutse vilken kompetens som krävs, särskilt ur synvinkeln miljövänlig kompetens.

Det omstruktureringsforum som kommissionen kommer att vara värd för i juni kommer att handla om att mildra de negativa effekter som uppstått för arbetstagare och arbetsgivare på grund av begränsningen av och anpassningen till klimatförändringen. Det kommer också att behandla frågan om kompetens och hur man ska tillhandahålla omskolning till dem som påverkats eller till dem som kan utnyttja de möjligheter som har samband med teknik med låga koldioxidutsläpp.

När man förenklar den Europeiska socialfondens regler så att de ligger i linje med den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa kommer det också att bli lättare att finansiera åtgärder som yrkesutbildning och kompetensförbättring, aktiveringsåtgärder för arbetslösa och friställda arbetstagare och stöd till egenföretagande. Flexicuritystrategin⁽¹⁷⁾ kan också bidra till att underlätta anpassningen till klimatförändringens strukturutmaningar.

I och med de väl tilltagna anslagen till den miljövänliga ekonomin och miljöprojekt (105 miljarder euro för perioden 2007–2013) ger sammanhållningspolitiken ett stort bidrag till hållbar tillväxt och arbetstillfällen i Europa och även till EU:s målsättningar i kampen mot klimatförändringen. Mer specifikt bidrar sammanhållningspolitiken med 3 miljarder euro för att främja miljövänliga produkter och tillverkningsprocesser inom små och medelstora företag⁽¹⁸⁾ och till nya miljövänliga arbetstillfällen. En av de tydliga målsättningarna med att finansiera forskning och innovation är att öka investeringarna i miljövänlig teknik.

*
* *

Fråga nr 39 från Mairead McGuinness (H-0222/09)

Angående: Återförsäljare och företag i gränsområden

Är kommissionen medveten om de oerhörda svårigheter återförsäljare och företag i gränsområdena i Irland ställs inför på grund av att det brittiska pundet sjunkit kraftigt i värde, vilket resulterat i att återförsäljare i Nordirland fått en orättvis konkurrensfördel?

Vilka eventuella stödformer kan erbjudas dessa företag i svårigheter?

Känner kommissionen till liknande situationer i andra medlemsstater inom euroområdet som gränsar till de som står utanför euroområdet?

Svar

(EN) Växelkurserna genomgår stora fluktuationer som i allmänhet, men inte alltid, har samband med förändringar i ekonomins grunder. Det brittiska pundet har nyligen försvagats avsevärt och det kan ha att göra med ett antal ekonomiska faktorer. Dessa inbegriper oron på finansmarknaden över Storbritanniens

(13) "Främja återhämtning i Europa", KOM(2009) 114 slutlig.

(14) "Ny kompetens för nya arbetstillfällen: Att förutse och matcha kompetensbehoven på arbetsmarknaden", KOM(2008) 868.

(15) Internationella arbetsorganisationen.

(16) Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning.

(17) Flexicurity inbegriper: (i) övergripande strategier för livslångt lärande, (ii) effektiv aktiv arbetsmarknadspolitik, (iii) flexibla och tillförlitliga avtalsarrangemang och (iv) moderna trygghetssystem.

(18) Små och medelstora företag.

dubbla underskott (ett stort handelsunderskott tillsammans med ett växande budgetunderskott, inklusive omfattande ansvarsförbindelser), en rädsla för att lågkonjunkturen kommer att bli djupare i Storbritannien än i andra avancerade ekonomier och Bank of Englands kraftiga räntesänkningar. Dessutom har euron, om än i mindre omfattning än US-dollar, gynnats av penningflöden från investerare som sökt sig till trygga hamnar, så kallad "flight-to-safety", sedan finanskrisen slog till. Dessutom utgick nedskrivningen av pundet 2007 och 2008 från en nivå där pundet låg högre än sitt historiska genomsnitt sedan lång tid tillbaka.

Kommissionen känner inte till om det förekommer liknande situationer i andra gränsområden, men det kan inte uteslutas.

*
* *

Fråga nr 40 från Rodi Kratsa Tsagaropoulou (H-0224/09)

Angående: Dödläge i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Gulfstaternas samarbetsråd

Efter 20 års förhandlingar har EU och Gulfstaternas samarbetsråd ännu inte slutit något frihandelsavtal, och i december förra året drog sig Gulfstaternas samarbetsråd ensidigt ur förhandlingarna.

Hur avser kommissionen att återuppliva Gulfstaternas intresse för förhandlingarna så att avtalet kan slutas så fort som möjligt? Vilka särskilda frågor är fortfarande oavgjorda och hindrar att en överenskommelse nås? Hur planerar kommissionen att engagera Gulfstaterna mer aktivt i överläggningar om hur de internationella finansinstituten ska reformeras, i synnerhet Internationella valutafonden och Världsbanken, med tanke på att Saudiarabien deltar i G-20-toppmötet och har uttryckt sitt intresse för att reformera dessa institutioner? Vilka ämnen kommer att avhandlas särskilt vid det kommande 19:e gemensamma mötet mellan Europeiska unionens råd och ministrarna från Gulfstaterna?

Svar

(EN) Kommissionen beklagade att Gulfstaternas samarbetsråd under det senaste toppmötet (GCC, 29 december 2008) fattade beslutet att avbryta förhandlingarna om ett frihandelsavtal med EU.

Trots avbrottet anser kommissionen i egenskap av avtalsförhandlare att avtalet ligger inom räckhåll om det finns tillräcklig flexibilitet kring de resterande frågorna (dvs. de politiska klausulerna och förbudet mot exporttullar). Därför vill kommissionen fortfarande fortsätta diskussionerna.

Signalerna från EU-GCC:s ministermöte i Oman den 29 april 2009 var positiva. Gulfstaternas samarbetsråd och EU såg över de samråd om frihandelsavtalet som nyligen ägt rum och enades om att fortsätta med sådana samråd om alla resterande frågor för att göra det möjligt att återuppta de långvariga förhandlingarna i förhoppning om att till sist kunna slutföra dem.

Kommissionen är även fortsättningsvis fast besluten att göra ytterligare ansträngningar för att finna ömsesidigt godtagbara lösningar.

Resultaten av G20-toppmötet i London är mycket betydelsefulla och ger ett starkt budskap om global enighet om såväl diagnosen som lösningarna beträffande den pågående krisen. Saudiarabiens roll var mycket konstruktiv, särskilt när det gäller lagstiftningsreformer och reformen av de internationella finansinstituten. Kommissionen välkomnar i synnerhet Saudiarabiens stöd för att öka Internationella valutafondens resurser.

I ljuset av det nuvarande politiska klimatet diskuterade EU- och GCC-ministrarna under ministermötet i Oman förra veckan (den 29 april 2009) den globala ekonomiska och finansiella krisen och hur den bör hanteras. Under nästa ekonomidialog mellan kommissionen och Gulfstaternas samarbetsråd, den 15 juni 2009 i Bryssel, kommer man att föra en detaljerad diskussion om den obalans som för närvarande råder i hela världen.

Dagordningen för EU:s och GCC:s gemensamma råds- och ministermöte (Oman, 29 april) inbegrep i likhet med tidigare år samarbetsfrågor och politiska frågor av gemensamt intresse för både EU och Gulfstaternas samarbetsråd.

Genomförandet av samarbetsavtalet från 1989, den nuvarande situationen och framtidsutsikterna för samarbetsverksamhet på områden av gemensamt intresse, såsom energi, miljö och klimatförändring, forskning och högre utbildning.

Regionala frågor, som exempelvis fredsprocessen i Mellanöstern, Iran och Irak.

Ett antal globala frågeställningar, såsom kampen mot terrorism, icke-spridning, klimatförändring, mänskliga rättigheter och den globala ekonomiska och finansiella krisen.

EU och Gulfstaternas samarbetsråd diskuterade alla dessa frågor och frihandelsavtalet i Oman. De två parterna enades om en gemensam kommuniké. Sammanträdets viktigaste resultat var beslutet att ge ny drivkraft åt det bilaterala förhållandet mellan de två parterna på grundval av det befintliga samarbetsavtalet och beslutet att fortsätta diskussionerna om frihandelsavtalet i avsikt att återuppta förhandlingarna.

*
* *

Fråga nr 41 från Bogusław Sonik (H-0225/09)

Angående: Centrum för österländsk kristendom vid Påvliga teologiska akademien i Kraków

Vid Påvliga teologiska akademien i Kraków har ett initiativ tagits till att skapa ett centrum för österländsk kristendom. Centrumet ska tillgodose behovet av forskning om den muslimska världen och den kristendom som finns representerad där. Här vill jag framför allt uppmärksamma den interkulturella dialogen och respekten för minoriteters rättigheter i Mellanöstern. Detta område är särskilt intressant för Europas utveckling och integration, och inrättandet av centrumet kommer att bidra till forskningen i ämnet. Det bör tilläggas att centrumet delvis kommer att finansieras av akademien, vilket innebär att vetenskaplig forskning kan bedrivas och akademiska betyg sättas. Kan kommissionen upplysa om möjligheterna till fast ekonomiskt stöd för centrumets verksamhet?

Svar

(EN) När det gäller strukturfonderna och i enlighet med subsidiaritetsprincipen är inte kommissionen involverad i att välja projekt, med undantag av de så kallade större projekten (över 25 miljoner euro för miljö och 50 miljoner euro för alla andra politikområden) som kommissionen bedömer i enlighet med artikel 41 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006. Ansvar för projekturvalet vilar på de nationella eller regionala myndigheterna i Polen. Eftersom värdet av projektet i fråga inte överskrider tröskelvärdena för större projekt är det medlemsstaten som är ansvarig för alla beslut om huruvida projektet ska få stöd från strukturfonderna. När det gäller projekt som genomförs inom ramen för de regionala operativa programmen är det landstinget som är den institution som ansvarar för projekturvalet, eftersom det är förvaltningsmyndighet för det operativa programmet.

Därför föreslår kommissionen att man kontaktar landstinget i Malopolskie.⁽¹⁹⁾

Enligt rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden bör sammanhållningspolitiken bidra till att öka tillväxten, konkurrenskraften och sysselsättningen genom att inbegripa gemenskapens prioriteringar för hållbar utveckling som fastställdes av Europeiska rådet vid mötena i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 och i Göteborg den 15 och 16 juni 2001.

Mer allmänt kan sägas att när det gäller kultur och dess finansiering på nationell nivå bör man komma ihåg att sådan finansiering är medlemsstaternas ansvar. Åtgärder som vidtas på EU-nivå vidtas alltid helt i enlighet med subsidiaritetsprincipen och EU:s roll är att stödja och komplettera medlemsstaternas åtgärder och inte att ersätta dem.

⁽¹⁹⁾ Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Departament Polityki Regionalnej

Ul. Raclawicka 56

30-017 Kraków

Tel.: (012) 299-0700 Fax: (012) 299-0726 http://www.wrotamalopolski.pl/root_FEM/

Men EU:s kulturprogram 2007-2013 främjar rörlighet över de nationella gränserna för kulturarbetare, konstverk, kulturprodukter och konstnärliga produkter och stimulerar till dialog mellan olika kulturer. Mer information om programmet kan tillhandahållas av den kulturella kontaktpunkten i Polen.⁽²⁰⁾

*
* *

Fråga nr 42 från Colm Burke (H-0226/09)

Angående: EU-databas över läkare som har strukits ur läkarregistret

Kan kommissionen kommentera metoderna för att inrätta ett EU-register över läkare som har strukits ur läkarregistret, mot bakgrund av att Europaparlamentet har försökt ta med sådana åtgärder i sin behandling av förslaget om gränsöverskridande hälso- och sjukvård?

Svar

(EN) Medlemsstaterna har upprättat sina egna register med förteckningar över hälso- och sjukvårdspersonal som utövar ett reglerat yrke och när så är lämpligt inför man där uppgifter om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga sanktioner som vidtagits mot dem.

Dessutom har direktiv 2005/36/EG⁽²¹⁾ om erkännande av yrkeskvalifikationer förstärkt det administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter eftersom informationsutbytet mellan hem- och värdmedlemsstat har blivit obligatoriskt. Mer specifikt gäller det informationsutbyte om disciplinära åtgärder, straffrättsliga sanktioner eller andra allvarliga och särskilda omständigheter som sannolikt får konsekvenser för ett fortsatt utövande av verksamheten i fråga, samt information rörande lagligheten i tjänstetillhandahållarens etablering och om han eller hon följer yrkesetiska regler.

Man har utvecklat ett elektroniskt redskap, IMI (Internal Market Information system), som underlättar informationsutbytet mellan de berörda behöriga myndigheterna och som grundar sig på standardformulär som i förväg översatts till samtliga språk och innehåller frågor som är relevanta för att på ett effektivt sätt kunna tillämpa direktiv 2005/36/EG. IMI-systemet är fullt operativt för hälso- och sjukvårdspersonal som exempelvis läkare, tandläkare, sjuksköterskor, barnmorskor, apotekare och sjukgymnaster.

⁽²⁰⁾ Kulturella kontaktpunkten i Polen

Adam Mickiewicz Institute

Alexandra Zajac

Katarzyna Grzybowska

Iwona Morawicz

Mokotowska 25 Str.

00-560 Warszawa

Polen

Tel.: +48 22 44 76 170 / 172 / 171 Fax: +48 22 44 76 152

E-post: <mailto:azajac@iam.pl>

<mailto:kgrzybowska@mk.gov.pl>

<mailto:imorawicz@iam.pl>

<mailto:pkk.kultura@mk.gov.pl>

<http://www.mkidn.gov.pl/pkk>

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (text av betydelse för EES), EUT L 255, 30.9.2005.

Informationsutbytet mellan medlemsstaterna måste ske i enlighet med reglerna för skydd av personuppgifter i direktiv 95/46/EG⁽²²⁾ om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och direktiv 2002/58/EG⁽²³⁾ om integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation.

Under 2012 kommer kommissionen att lägga fram en rapport om tillämpningen av direktiv 2005/36/EG med en utvärdering av dess bestämmelser. Om det då blir tydligt att de olika skyldigheterna och förfarandena för informationsutbytet är otillräckliga för att hantera problemen kan skyldigheterna (och förfarandena) komma att behöva ses över och ändras.

Kommissionens förslag till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård fokuserar på patienters rättigheter och rörlighet. Förslaget fastställer skyldigheten för hälso- och sjukvårdspersonal att tillhandahålla all relevant information för att patienten ska kunna göra ett välgrundat val. Informationen kan inbegripa en bekräftelse på registreringsstatus.

*
* *

Fråga nr 43 från Liam Aylward (H-0228/09)

Angående: Barnarbete

I november förra året antog den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen en rapport om barnarbete som jag var medförfattare till och som uppmanar Europeiska kommissionen att förplikta alla stora företag som verkar inom EU att ta ansvar för arbetsförhållanden på alla nivåer av leverantörskedjan. För att stödja denna leverantörskedja bör efterlevnaden granskas regelbundet och noggrant på alla nivåer av en oberoende revisionsinstans.

Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att uppfylla sitt ansvar i detta hänseende?

Svar

(EN) Frågan rör den uppföljningskommentar som kommissionen gav till den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens rapport om barnarbete.⁽²⁴⁾ Som det står i uppföljningskommentaren omfattar den definition av företagens sociala ansvar som kommissionen och medlemsstaterna använder åtgärder som företagen själva vidtar på frivillig basis, inte som ett svar på tvingande lagstiftning. Därmed har kommissionen inga planer på att införa tvingande åtgärder som exempelvis att leverantörskedjor ska övervakas av offentliga organ eller andra oberoende revisioner.

Kommissionen står i kontakt med den privata sektorn genom den europeiska alliansen för företagens sociala ansvar (CSR) och har stött ett antal seminarier eller "laboratorier" som behandlat sociala frågor och miljörelaterade ämnen. Dessa workshops har lett till ett antal rekommendationer och redskap för att stödja företagen och inbegriper en ny webbportal med vägledning för företagen om sociala frågor och miljöaspekter i leverantörskedjan.

Kommissionen står värd för ett flerpartsforum för företagens sociala ansvar som inbegriper arbetsgivare, icke-statliga organisationer, fackföreningar, akademiska företrädare och investerare. Kommissionen deltar också i OECD:s⁽²⁵⁾ initiativ för att utveckla och främja multinationella riktlinjer och även att uppmuntra EU:s industri att delta i FN:s världsomspännande pakt för företag (Global Compact). Kommissionen och medlemsländerna håller för närvarande på att granska den ram som John Ruggie, FN:s särskilde representant för mänskliga rättigheter och företag, utvecklat i sin FN-rapport för 2008, "Protect, Respect and Remedy", om företagande och mänskliga rättigheter. Mer specifikt har kommissionen för avsikt att i samarbete med FN:s särskilde representant göra en undersökning om den rättsliga ram för mänskliga rättigheter och miljöfrågor som gäller för EU:s företag när de är verksamma i tredjeland.

(22) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 23.11.1995.

(23) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritetsskydd och elektronisk kommunikation), EGT L 201, 31.7.2002.

(24) http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/60_17/pdf/suivi_en.pdf

(25) Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Kommissionen vill gärna delta i det sammanträde som den gemensamma parlamentariska församlingens utskott för sociala frågor ska hålla i september för att diskutera ny utveckling och resultatet av ytterligare uppföljningsåtgärder. Detta tog kommissionen även upp under presentationen av uppföljningskommentaren under det sammanträde som gemensamma parlamentariska församlingens utskott för sociala frågor höll i februari 2009. En sådan uppföljningsåtgärd kommer att inbegripa nästa sammanträde som europeiska forumet för barnets rättigheter⁽²⁶⁾, ett permanent rådgivande forum för barnens rättigheter i interna och externa åtgärder, ska hålla den 18 juni 2009 och som ska fokusera på barnarbete. En av frågorna på dagordningen kommer att vara företagens sociala ansvar och hur det bidrar till kampen mot barnarbete. Kommissionen anser att denna utveckling ger en solid grund för fortsatta diskussioner om barns rättigheter och företagens sociala ansvar.

*
* *

Fråga nr 45 från Kathy Sinnott (H-0238/09)

Angående: Kopplingen mellan cancer och nattarbete

Nattarbete har kopplats till en ökad risk att utveckla cancer. Forskning har visat att risken för prostatacancer är högre hos män som arbetar natt, medan nattarbetande kvinnor löper större risk att drabbas av bröstcancer.

Världshälsoorganisationen har fastställt att nattarbete förmodligen är cancerframkallande. Denna klassificering bekräftades också av den amerikanska cancerföreningen.

Känner kommissionen till denna koppling mellan cancer och nattarbete? Kommer kommissionen att öka stödet till forskningen om hur nattarbete bidrar till utbredningen av cancer i EU? Kommer kommissionen att söka bästa praxis och undersöka hur nattarbete kan göras säkrare, samt i vilken mängd nattarbete är säkert? Kommer kommissionen att ta fram information om på vilket sätt nattarbete ökar risken för cancer så att arbetsgivare och arbetstagare görs medvetna om risken?

Svar

(EN) Kommissionen känner till att man anser att det kan finnas en koppling mellan cancer och nattarbete, en koppling som WHO:s internationella organ för cancerforskning bedömer som "sannolik".

Kommissionen är medveten om denna "sannolika" koppling är känd av forskarsamfundet som grundar sin forskning på det preliminära antagandet att nattarbete kan rubba de biologiska cyklernas normala rytm. Detta påverkar produktionen av melatonin, vilket i sin tur ger upphov till en abnormt förhöjd hormonproduktion och därmed uppstår risken att utveckla vissa former av cancer.

Kommissionen är aktivt involverad i att försöka minska arbetsförhållandenas negativa inverkan i relation till cancer. Europeiska arbetsmiljöbyrån och Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor är också aktivt engagerade i att utreda hur hälsan påverkas av en rubbad sömncykel.

Men det huvudsakliga verksamhetsområdet för att förebygga cancer består även fortsättningsvis av att vidta förebyggande åtgärder som grundar sig på de viktigaste bestämningsfaktorerna för hälsan på det sätt som fastställs den europeiska kodexen mot cancer. Man har beräknat att cirka en tredjedel av alla cancerfall kunde ha förebyggts genom att ändra eller undvika viktiga riskfaktorer, som exempelvis rökning och alkoholkonsumtion.

För att mer allmänt stödja medlemsstaterna i deras strävan att hantera den börda som cancer utgör på ett mer effektivt sätt planerar kommissionen att lansera det europeiska partnerskapet för åtgärder mot cancer i september 2009. Partnerskapet kommer att ge en ram för att identifiera och utbyta information, kapacitet och sakkunskap inom cancerförebyggande och cancerkontroll genom att sammanföra berörda parter i hela EU i en gemensam ansträngning att komma till rätta med cancer.

Åtgärder för att skydda arbetstagare från de risker som uppstår på grund av arbetsförhållanden fastställs i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagares säkerhet och hälsa i arbetet.

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/children/forum/fsj_children_forum_en.htm

Dessutom innehåller arbetstidsdirektivet (direktiv 2003/88/EG)⁽²⁷⁾ ett antal specifika skyddsåtgärder för nattarbetare. Medlemsstaterna måste enligt direktivet vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att arbetstagare har rätt till kostnadsfri hälsoundersökning innan de påbörjar nattarbetet och vid regelbundna intervaller efteråt. De måste också se till att arbetstagare som har hälsoproblem i samband med nattarbete kan börja arbeta dagtid med passande arbetsuppgifter närhelst detta är möjligt. Arbetsgivare som regelbundet tillämpar nattarbete måste informera behöriga myndigheter, om myndigheterna så önskar. Och medlemsstaterna måste också se till att arbetsgivare som fastställer arbetsmönster beaktar den allmänna principen om att anpassa arbetet till arbetstagaren och säkerhets- och hälsokrav.

Kommissionen kommer att fortsätta att följa den viktiga frågan om den föreslagna kopplingen mellan cancer och nattarbete.

*
* *

Fråga nr 46 från Alojz Peterle (H-0241/09)

Angående: Stamceller

I direktiv 2004/23/EG⁽²⁸⁾ av den 31 mars 2004 fastställs kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler. Direktivet anses lägga grunden för tillvaratagande av celler och vävnader i Europeiska unionen. I några medlemsstater har införlivandet av direktivet i den nationella lagstiftningen försenats allvarligt. Därför har vissa verksamheter i samband med celler och vävnader inte kommit så långt i dessa medlemsstater. Dessutom känner patienter och läkare inte alltid till den senaste medicinska utvecklingen inom stamceller och fördelarna med dem.

Har kommissionen mottagit aktuella rapporter från samtliga medlemsstater före den 7 april 2009 angående införlivandet av de olika bestämmelserna i direktivet, såsom föreskrivs i artikel 26 i direktivet?

Tänker kommissionen också, med tanke på den europeiska dagen för patienters rättigheter den 18 april, satsa mer på att informera patienter och läkare om fördelarna med stamceller?

Svar

(EN) Kommissionen skickar varje år ett frågeformulär till medlemsstaterna för att bedöma processen för införlivande och genomförande av direktiv 2004/23/EG om mänskliga vävnaders och cellers kvalitet och säkerhet. Man diskuterar resultaten av frågeformulären med medlemsstaterna under ett sammanträde med behöriga myndigheter. Sammanfattande tabeller över resultaten offentliggörs på generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågors webbplats.

Resultaten av frågeformuläret 2009 kommer också att ligga till grund för rapporten om genomförandet av kraven i direktiv 2004/23/EG i enlighet med artikel 26.3. Kommissionen får för närvarande in svaren och kommer att sammanställa dem inför nästa sammanträde den 27 och 28 maj 2009.

Syftet med direktiv 2004/23/EG och dess genomförandedirektiv är att upprätta minimistandarder för kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler. Det täcker dock inte forskning som använder mänskliga vävnader och celler och inte heller inkräktar det på beslut som medlemsstaterna fattar om huruvida vissa typer av mänskliga celler, såsom stamceller, får användas eller inte.

*
* *

Fråga nr 47 från Athanasios Pafilis (H-0242/09)

Angående: Förorening av Maliakosbukten genom den giftiga Chatonella-algen

Den giftiga Chatonella-algen, som upptäckts i Maliakosbukten i regionen Sterea Ellada, orsakar sedan minst två månader tillbaka en våldsam massdöd bland fisken i vattnet. Till följd av denna ekologiska katastrof är

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽²⁸⁾ EUT L 102, 7.4.2004, s. 48.

läget nu desperat för traktens fiskare, som med all rätta ger uttryck för sitt missnöje. Giftalgens utbredning beror enligt forskare på att Spercheiosfloden, som rinner ut i bukten, blir alltmer förorenad av allehanda utsläpp och spillvatten från industrier och andra källor. Som traktens invånare så målande beskriver det har bukten förvandlats till en enda stor "giftsoppa".

Hur ställer sig kommissionen till hanteringen av detta allvarliga ekologiska problem, till stödbehovet för de fiskare som drabbas ekonomiskt samt rent allmänt till återställandet av den ekologiska balansen i området, som rubbats på grund av föroreningarna?

Svar

(EN) Ledamoten tar upp förorening av Spercheiosfloden och Maliakosbukten och hur detta påverkar fiskbeståndet och dem som bedriver fiske i området.

EU:s miljölagstiftning har tydliga mekanismer för att skydda våra vatten genom att:

hantera föroreningar vid källan genom exempelvis direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁽²⁹⁾ och direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet)⁽³⁰⁾, fastställa miljömål för alla vatten (floder, sjöar, grundvatten och kustvatten) genom ramdirektivet för vatten⁽³¹⁾.

Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse kräver att medlemsstaterna samlar in och behandlar avloppsvatten från alla tätorter med fler än 2 000 invånare (eller motsvarande mängd avloppsvatten) senast 1998, 2000 eller 2005 (beroende på tätortsområdets storlek och det påverkade vattnets egenskaper). Direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC) fastställer att industrianläggningar inom dess tillämpningsområde ska vara föremål för ett samordnat tillstånd och villkor som grundar sig på bästa tillgängliga teknik. Befintliga anläggningar skulle ha tillstånd enligt direktivet senast den 30 oktober 2007.

Kommissionen har granskat Greklands genomförande av båda direktiven och kommit till slutsatsen att skyldigheterna inte har genomförts på lämpligt sätt. Därför har kommissionen inlett rättsliga överträdelseförfaranden mot Grekland beträffande båda direktiven.

Ramdirektivet för vatten föreskriver skyldigheten att uppnå och bevara god vattenkvalitet (god status) i samtliga vatten senast 2015 som regel. Medlemsstaterna hade skyldigheten att göra en miljöanalys av påverkan och konsekvenser senast i december 2004 och måste utveckla planer och program för att uppnå god status senast den 22 december 2009.

Miljöanalysen av påverkan och konsekvenser för Spercheiosfloden tar specifikt upp problem med vattenkvaliteten i den floden. När det gäller Maliakosbukten kan, vilket ledamoten också nämnde, en störning av ekosystemen orsakad av föroreningar också leda till masstillväxt av vissa alger, inklusive sådana som har en giftig inverkan på fisk. God status för floder och flodmynningar (vatten i övergångszoner) definieras av ett antal kriterier, bland annat fiskbeståndens sammansättning och genomsnittliga förekomst. De planer och program som ska vara klara senast i december 2009 måste behandla befintliga problem och innehålla åtgärder för att uppnå den miljö kvalitativa målsättningen både för Spercheiosfloden och Maliakosbukten.

När det gäller möjligt stöd till fiskerisektorn i området, inom ramen för förordningen om Europeiska fiskerifonden⁽³²⁾, i händelse av en naturkatastrof eller andra exceptionella händelser, kan medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att bidra till finansieringen av stödåtgärder för att tillfälligt upphöra med fisket. De allmänna förfarandena och principerna fastställs i förordningen men det är medlemsstaternas ansvar att besluta om huruvida det berörda fisket måste avbrytas och även om stöd bör utgå.

*
* *

⁽²⁹⁾ EGT L 135, 30.5.1991.

⁽³⁰⁾ EUT L 24, 29.1.2008.

⁽³¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000.

⁽³²⁾ EUT L 223, 15.8.2006.

Fråga nr 48 från Karin Riis-Jørgensen (H-0244/09)**Angående: Rätt till vadhållning avseende idrottstävlingar**

Den franska regeringen meddelade kommissionen och EU:s medlemsstater (enligt direktiv 98/34/EG⁽³³⁾) den 8 mars sitt lagförslag om spel och vadhållning online. Förslaget innebär att en "rätt till vadhållning avseende idrottstävlingar" införs för första gången inom EU, förmodligen för att skydda franska idrottstävlingars integritet. Denna rätt skulle tvinga arrangörer av vadhållning till obligatoriska finansiella avtal med franska idrottsförbund.

Kan kommissionen klargöra om sådana begränsningar av den franska vadhållningsmarknaden online är godtagbara och förenliga med EU-lagstiftningen?

Vilka bevis (statistiska eller andra) har de franska myndigheterna tillhandahållit för att stödja behovet av denna åtgärd? Hur kan en sådan rätt tjäna "idrottens integritet"?

Svar

(EN) Kommissionen håller på att analysera lagförslaget i fråga och har inte kommit fram till en ståndpunkt än, men kommer att göra det innan frysningsperioden löpt ut den 8 juni 2009.

*
* *

Fråga nr 49 från Konstantinos Droutsas (H-0248/09)**Angående: Eliminering av små och medelstora företag och egenföretagare inom fiskerisektorn**

EU:s gemensamma fiskeripolitik går emot folkets intresse, och stärks nu ytterligare och görs ännu mer bakåttävande genom förslaget till rådets förordning om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (KOM(2008)0721). Den gemensamma fiskeripolitiken har mött kraftigt motstånd från fiskares massorganisationer, eftersom den tenderar att stödja de stora företagsintressena genom att bana vägen för ett nytt "skrovsmål" för de monopolistiska företagsintressena i sektorn och undergräva små och medelstora fiskeriföretags rättigheter. Den kommer att höja priset på fisk för arbetare, och eliminera små och medelstora företag och egenföretagare inom fiskerisektorn. Samtidigt vidtas inga som helst åtgärder för att kontrollera havsföroreningar från fiskodlingar, hushållsavfall eller avfall från industrin, sjöfarten och militären.

Vad anser kommissionen om dessa frågor och den motiverade reaktionen från fiskare?

Svar

(EN) Förslaget till en ny förordning om fiskerikontroll (KOM(2008)0721) avser att se till att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser efterlevs. Syftet med fiskeripolitiken är att hålla fiskbestånden i sunt skick för att gynna alla fiskare. Kommissionen delar inte åsikten att förslaget gynnar storföretagens intressen på bekostnad av små och medelstora företag. Den nya kontrollförordningen förväntas leda till att reglerna efterlevs bättre. Med tidens gång kommer det att leda till bättre fiskemöjligheter för alla sektorer av fiskeflottan, inklusive och i synnerhet, små och medelstora företag samt garantera bättre försörjning av marknaden.

Eftersom förslaget rör kontroll av fisket är det inte rätt instrument för att komma tillrätta med havsföroreningar från fiskodling eller avfall från industrin, städer, jordbruk, sjöfart och militär verksamhet. Dessa frågor behandlas i annan och därför avsedd lagstiftning.

*
* *

⁽³³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Fråga nr 50 från Laima Liucija Andrikienė (H-0251/09)**Angående: Samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet**

Europaparlamentet och rådet har antagit beslut nr 2850/2000/EG⁽³⁴⁾ om upprättande av en gemenskapsram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet, och det finns en gemenskapsmekanism för biståndsinsatser inom räddningstjänsten.

Vad har Europeiska kommissionen gjort hittills för att "bidra till att förbättra medlemsstaternas förmåga att ingripa när olyckor föranleder utsläpp, eller vid omedelbart hot om utsläpp, av olja eller andra skadliga ämnen i havet, och också att [för att] bidra till att förebygga riskerna"? Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta på detta område på kort och på lång sikt?

Svar

(EN) Kommissionen antog den 22 december 2006 ett meddelande⁽³⁵⁾ där man beskrev situationen för beredskap och insatser vid förorening av havet och förstärkningen av åtgärderna för beredskap och insatser från den 1 januari 2007 (efter det att gemenskapens samarbetsram⁽³⁶⁾ löpt ut).

Om en olycka äger rum och katastrofens omfattning är sådant slag att den nationella insatskapaciteten är otillräcklig kan det drabbade landet begära hjälp från gemenskapens civilskyddsmekanism och centrum för övervakning och information (MIC), vilket fastställs i rådets beslut 2007/779/EG, Euratom⁽³⁷⁾. Civilskyddsmekanismen upprättades 2001 för att tillhandahålla bistånd vid stora nödsituationer och bidra till och förbättra samordningen av biståndet från medlemsstaterna och gemenskapen.

Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) upprättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002⁽³⁸⁾. Byrån ska ge medlemsstaterna och kommissionen tekniskt och vetenskapligt bistånd vid oavsiktlig eller avsiktlig förorening från fartyg och på begäran understödja medlemsstaternas insatsmekanismer vid förorening av havet. Sedan i mars 2006 har drabbade medlemsstater kunnat vända sig till byrån för att chartra saneringsfartyg som ett resurskomplement till deras ansträngningar att bekämpa föroreningar.

I december 2006 gav EU byrån en flerårig finansiering på 154 miljoner euro för området föroreningar från fartyg för perioden 2007 to 2013⁽³⁹⁾. I linje med åtgärdsplanen för beredskap och insatser vid föroreningar har byrån upprättat ett nätverk av saneringsfartyg som täcker samtliga regionala hav i EU. Hittills har medlemsstaterna begärt mobilisering av dessa fartyg vid tre tillfällen.

Till sist bör påpekas att EU har utvecklat andra lagstiftningsåtgärder som bidrar till att förebygga föroreningar från fartyg. Det senaste exemplet på det är det tredje sjösäkerhetspaketet⁽⁴⁰⁾ som nyligen antogs.

*
* *

Fråga nr 51 från Holger Krahmer (H-0252/09)**Angående: Tidsfrister för användning av bly enligt bilaga II (2008/689/EG) till direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon**

De tidsfrister för användning av bly i de få kvarvarande användningsområdena som nyligen fastställdes i ändringen av bilaga II (2008/689/EG⁽⁴¹⁾) till direktiv 2000/53/EG⁽⁴²⁾ om uttjänta fordon (slutet av 2010 för

(34) EGT L 332, 28.12.2000, s. 1.

(35) KOM(2006) 863.

(36) EGT L 332, 28.12.2000.

(37) EUT L 314, 1.12.2007.

(38) EGT L 208, 5.8.2002.

(39) EUT L 394, 30.12.2006.

(40) Ännu inte publicerad i EUT.

(41) EUT L 225, 23.8.2008, s. 10.

(42) EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

nya fordonstyper) kommer att äventyra införandet av miljö- och säkerhetsmässiga användningsområden, där det inte finns några tekniska alternativ till bly. Tidsfristerna behöver utökas.

Hur kommer kommissionen att se till att den aktuella ändringen leder till ett snabbt positivt beslut om att så fort som möjligt skapa klarhet kring rättsläget och planeringen för bilindustrin?

Hur planerar kommissionen i detta sammanhang, mot bakgrund av bilindustrins svåra ekonomiska situation, att ta hänsyn till de rekommendationer som rådet, parlamentet och kommissionen själv har avgett, framför allt för att undvika onödiga administrativa bördor, undvika att skapa nya ekonomiska bördor, bedöma kostnaderna och fördelarna, överväga huvudprinciperna från högnivågruppen CARS 21 genom att bedöma de sammanlagda regleringskostnaderna samt skapa förutsebarhet och ett tydligt rättsläge?

Svar

(EN) Kommissionen ser regelbundet över förteckningen med undantag från förbudet mot tungmetaller bilaga II till direktiv 2000/53/EG⁽⁴³⁾ om uttjänta fordon. För närvarande gör kommissionen en undersökning som förberedelse inför den femte anpassningen av bilagan, i linje med tekniska och vetenskapliga framsteg. Undersökningen fokuserar särskilt på de två undantag som ledamoten tog upp. Det första offentliga samrådet om denna fråga ägde rum mellan den 26 januari och den 9 mars 2009 (se <http://rohs-elv.exemptions.oeko.info>). När kommissionens rådgivare väl har bekräftat alla inlämnade tekniska och vetenskapliga uppgifter kommer man att utarbeta ett förslag till kommissionens beslut som ändrar bilaga II. Förslaget kommer att bli föremål för ett samråd med alla kommissionens avdelningar och med medlemsstaterna, som kommer att rösta om det. Om omröstningen blir framgångsrik kommer förslaget att bli föremål för en tremånaders granskning av Europaparlamentet. Om resultatet blir positivt kommer åtgärden därefter att antas. Kommissionen är inriktad på att beslutet kommer att antas före årsslutet 2009.

Översynen av bilaga II ger inte upphov till ny ekonomisk belastning eftersom den har pågått sedan direktivet antogs och industrin alltid har varit medveten om att samtliga undantag kan komma att genomgå en översynsprocess. Kommissionens enheter gör alla ansträngningar för att säkerställa förutsägbarhet och rättssäkerhet för industrin när det gäller de regler och förfaranden som måste tillämpas under all översyn av gemenskapslagstiftningen. Kommissionen står i regelbunden kontakt med industrin om denna fråga och gör allt för att tillhandahålla exakt information om varje steg i översynsprocessen som rör bilaga II.

*
* *

Fråga nr 52 från Rumiana Jeleva (H-0254/09)

Angående: Associeringsrådet EU-Egypten: Egypten uppfyller inte de villkor som fastställs i handlingsplanen EU-Egypten, eftersom landet sänder kanalen Al-Manar TV över Europa

Den egyptiska satellitdistributören Nilesat sänder den förbjudna terroristkanalen Al-Manar TV över Europa. Detta står i direkt strid mot handlingsplanen EU-Egypten och utgör ett hot mot säkerheten i Europa.

Tog kommissionen upp frågan om sändningen av Al-Manar TV över Europa via Nilesat vid det sammanträde som associeringsrådet EU-Egypten höll den 27 april 2009? Om inte, hur kan kommissionen motivera att den upprepade gånger skjutit upp behandlingen av denna fråga med Egypten?

Svar

(EN) I uttalandet under sammanträdet som associeringsrådet EU-Egypten höll den 27 april i Luxemburg uppmanade EU Egypten att fortsätta göra ansträngningar för bekämpa diskriminering på samtliga grunder och att främja tolerans frågor som rör kultur, religion, övertygelse och minoriteter. EU uttryckte i detta sammanhang oro över det diskriminerande innehållet i vissa av kanalen Al-Manars tv-sändningar som sänds av den egyptiska satellitdistributören Nilesat. EU fördömer allt slags förespråkande av nationellt, rasrelaterat eller religiöst hat som utgör incitament till diskriminering, fientlighet eller våld.

*
* *

(43) EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

Fråga nr 53 från Alexander Alvaro (H-0256/09)**Angående: Yttrandefriheten och den tjeckiska lag som begränsar pressfriheten**

En hittills aldrig tidigare skådad lag som begränsar yttrandefriheten och pressfriheten har nyligen införts i Tjeckien, nämligen den tjeckiska lagen av den 5 februari 2009 som ändrar lagen nr 141/1961 Coll. om domstolsförhandlingar avseende brottmål (straffrätten), enligt vilken publicering av utdrag från polisens telefonavlyssning kan ge upp till fem års fängelse och avsevärda böter på upp till 180 000 euro.

Känner kommissionen till huruvida denna nyligen antagna tjeckiska lag har någon föregångare i någon annan medlemsstat?

Håller kommissionen med om att med tanke på artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen och den rättsliga statusen för stadgan om de grundläggande rättigheterna ger denna exempellösa tjeckiska lag upphov till allvarlig oro för hur yttrandefriheten (garanterad genom artikel 11 i den tidigare nämnda stadgan) har slagit igenom, särskilt mot bakgrund av hotet om allvarliga straff på upp till 5 års fängelse och upp till 180 000 euro i böter?

Anser kommissionen att det är möjligt att Tjeckiens genom denna lag allvarligt åsidosätter principer, i enlighet med artikel 7 i Fördraget om Europeiska unionen?

Svar

(EN) På grund av på informationen i media förstår kommissionen att ett konstitutionellt klagomål ingivits till Tjeckiens författningsdomstol i april 2009 mot den lag som ledamoten hänvisade till.

Kommissionen vill upprepa att yttrandefrihet är en av de principer som EU grundar sig på och är en del av de författningssenliga traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna. Denna frihet kan endast bli föremål för begränsningar om de föreskrivs enligt lag som införts för att uppnå ett eller flera av de legitima ändamål som upptas i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och som är nödvändiga i ett demokratiskt samhälle.

Kommissionen vill också påminna om att enligt EG-fördraget och EU-fördraget kan inte kommissionen granska påstådda överträdelser av grundläggande rättigheter som inte har någon koppling till gemenskapslagstiftningen.

*
* *

Fråga nr 54 från Saïd El Khadraoui (H-0258/09)**Angående: Skrotningspremier vid inlämning av gamla bilar och köp av nya**

De senaste månaderna har en hel del medlemsstater infört tillfälliga system med premier som ska leda till att gamla personbilar snabbare tas ur trafik till förmån för nya, mer miljöanpassade bilar.

Kan kommissionen ge en översikt över skrotningspremiernas effekter i de länder där de har införts? Vila effekter har det fått för nybilsförsäljningen? Vilken typ av bilar köps mest med hjälp av dessa premier? Vilken miljöprestanda har de bilar som köps med hjälp av skrotningspremierna?

Kan kommissionen uppskatta hur många gamla bilar som skrotas p.g.a. premierna? Hur gamla är de inlämnade bilarna? Vilken miljöprestanda har de?

Planerar kommissionen några lagstiftningsinitiativ för att reglera skrotningspremierna? Vilka andra initiativ har kommissionen redan vidtagit i samband med skrotningspremierna?

Vilka följder får skrotningspremierna för miljön? Handlar det bara om att skynda på nybilsförsäljningen, eller kan man tala om en förbättring av bilparkens kvalitet, effektivitet och miljöanpassning?

Svar

(EN) Kommissionen anser att efterfrågerelaterade åtgärder som exempelvis system med skrotningspremier kan ha en viktig roll i att främja förnyelsen av fordonsflottan och att äldre och mer förorenande bilar ersätts med nya och tekniskt mer avancerade fordon. Därför har kommissionen välkomnat sådana initiativ från medlemsstaternas, under förutsättning att de ligger i linje med gemenskapens lagstiftning.

Efterfrågerelaterade åtgärder som syftar till att öka efterfrågan på nya fordon och som bidrar till att gamla fordon skrotas finns upptagna i den europeiska ekonomiska återhämtningsplanen⁽⁴⁴⁾ som antogs i november 2008. Återhämtningsplanen fastställer de viktigaste beståndsdelarna i det offentliga stödet till fordonssektorn.

Den 16 februari 2009 uppmanade kommissionen medlemsstaternas experter att utbyta information om bästa metoder för system med skrotningspremier. Därefter antog kommissionen den 25 februari riktlinjer för system med skrotningspremier för fordon som en del av meddelandet "Insatser mot krisen i den europeiska bilindustrin"⁽⁴⁵⁾. I detta dokument har kommissionen uttalat viljan att stärka samordningen av de nationella åtgärderna i syfte att se till att åtgärderna blir effektiva och förhindra att det inre markanden snedvrids. Riktlinjerna ger medlemsstaterna praktisk vägledning om hur systemen med skrotningspremier för bilar ska utformas och förklarar relevant gemenskapslagstiftning. Dessutom har medlemsstaterna uppmanats att alltid meddela kommissionen om sina system med skrotningspremier i öppenhetens intresse. Kommissionen har åtagit sig att bedöma systemen snabbt och att kontrollera att de ligger i linje med direktiv 98/34/EG⁽⁴⁶⁾ som föreskriver att tekniska förordningar ska meddelas i förslagsstadiet. Kommissionen har därför för närvarande ingen avsikt att vidta lagstiftningsåtgärder för att upprätta en ram för skrotningspremier.

Hittills har tio medlemsstater infört system med skrotningspremier och ytterligare två har meddelat att de inom kort kommer att införa sådana. Det är värt att nämna att de befintliga systemens egenskaper varierar, särskilt när det gäller åldersvillkoren för fordonet som ska skrotas (från nio till femton år) och kraven beträffande fordonet som ska anskaffas (dvs. Euro-utsläpp, koldioxidutsläpp, maximalt miltal).

Det är för tidigt att bedöma den helhetseffektiviteten hos dessa system. Men grundat på tillgänglig information har de visat sig vara framgångsrika i vissa medlemsstater och haft positiva spill-over-effekter till andra medlemsstater. Den minskade nedgång i antalet personbilsregistreringar som noterades i mars 2009 har man tillskrivit systemen med skrotningspremier. I vissa medlemsstater, även detta i mars 2009, gav dessa incitament upphov till en markant ökad försäljning jämfört med samma månad året innan (i Tyskland med 40 procent, i Slovakien med 18 procent och i Frankrike med 8 procent). Man har även rapporterat att systemen ökar efterfrågan på mer kompakta, miljövänliga och bränslesnåla bilar. Det finns dock inte någon systematisk bedömning tillgänglig när det gäller hur utsläppen av koldioxid eller luftförorenande ämnen påverkas.

*

* *

⁽⁴⁴⁾ KOM(2008) 800 slutlig.

⁽⁴⁵⁾ KOM(2009) 104 slutlig.

⁽⁴⁶⁾ EGT L 204, 21.7.1998.